

Yüzyıllardır zalim Dehak'lara karşı verilen mücadelenin adı olan

Newroz isyandır!

Gün zalimlere isyan günüdür

Gün; tarlada ağaya, tefeciye başkaldırının günü. **Gün;** şehirlerde fabrikaları patrona mezar etmenin günü. **Gün;** okullarda gerici-faşist feodal sisteme isyanın günü. **Gün;** yeniden doğuşun, mücadeleye atılışın günü. **İsyanı dalga dalga büyütmenin günü...**

Gün yeni gün, yani Newroz;

Zalim Dehaq'a karşı Kürt halkının Demirci Kawa ile isyan bayrağını dalgalandırdığı, zulmün karanlığını ateşlerle aydınlattığı gündür Newroz. **21 Mart**, Ortadoğu halklarının başkaldırı günüdür. Kürt halkı dört parçaya bölünmüş vatanında yüzyıllardır geleneğini yaşatmış; kan, can bedeli de olsa isyan ateşini yakmaktan geri durmamıştır.

Kawa'nın yaktığı ateşi harla!

Ortadoğu halklarının bu isyan, mücadele, serhildan gününde bizler de alanlarda "çağdaş" Dehaqlardan hesap sormak için, onlardan bize ait olanı almak için, halkları özgürleştirmek için, emperyalizmi ve bu sömürü düzenini yıkmak için Kawa'nın yaktığı ateşi harlalayalım!

MGK yeni saldırı dalgasının boyutlarını somutlaştırdı

Önce hükümetin hemen birkaç gün sonrasında ise askerin üst düzeyde yaptıkları ABD ziyaretlerinin ardından, **23 Şubat 2007**'de yapılan MGK toplantısının sonuçları ortaya çıkmaya başladı. Bu sonuçlar aynı zamanda ABD ziyaretleri sırasında yapılan "telkinler" in de hangi yönde olduğuna ve de bunları uygulama gayretine girildiğine dair ipuçlarını da verecek nitelikte.

Her ne kadar, **Erdoğan** ve **Büyükkanıt**'ın ABD ziyaretleri sonrası yaptıkları açıklamalar birbiriyle neredeyse taban tabana zıt olsa da, aynı efendiye olan bağlılık-

ları onların ortak bir noktada buluşmalarını gerektirmekte. Bu ortak nokta ise hiç kuşkusuz toplumsal muhalefetin özelde en dinamik kesimlerine genelde ise tümüne dönük saldırılarda uzlaşılmasıdır en başta da. **Kürt sorunu noktasında farklı gibi görünen yaklaşımların ne yönde gelişeceği ise tamamıyla emperyalist politikaların hangi yöne evrileceği ile ilintili bir durumdur.** Nitekim öyle de olmaktadır.

MGK toplantısında gündeme gelen konular ve bu konuların ele alınış biçimi, faşist TC'nin ön-

müzdeki yakın dönemde izleyeceği rotayı da belirlemekte. Bu rotayı saldırı furyasının olduğundan daha fazla artması olarak özetlemek abartılı olmaz. Çünkü ele alınan konulardan biri de yeni bir TMY'nin daha, önümüzdeki günlerde gündeme gelebileceği yönünde.

Bölgenin giderek ısınması ve Türkiye'nin giderek bu sıcak atmosferin içine çekilmesi de, bunu zaten hem emperyalistler hem de emperyalist politikaları hayata geçirme gayretini sürdüren Türkiye egemen sınıfları açısından zorunlu kılmaktadır. **Sayfa 3**

INTERNASYONAL

Hint devriminde dönüm noktası

HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi-9. Kongresi'nin Ocak-Şubat 2007'de başarılı bir şekilde tamamlanması Hindistan'daki ezilen kitleler ve genel anlamıyla dünya halkları açısından tarihsel öneme sahip bir olaydır. **Sayfa 15**

Savaş Kör için internet sitesi
www.19aralık2000.org

Kara elmasın yitik yaşamları

rin açıklamalarıyla karşılaşmaktayız. Ancak hiçbir zaman gerçek sorumlular bulunup, kazaların asıl nedeni aranmamaktadır. Son olarak **24 Şubat** günü **Balkesir**'in Dursunbey ilçesine bağlı **Odaköy**'deki özel bir şirket olan **Özçevre Madencilik Kömür Ocağı**'nda meydana gelen göçük nedeniyle 3 işçi yaşamını yitirdi. Geçen yıl yine aynı bölgede başka bir maden ocağında yaşanan kazada 17 işçi ölmüş, 5 işçi de yaralanmıştı. Son üç ayda ise yaşanan kazalarda 20 kişi öldü. 18 maden ocağında yaşanan bu kazaların 17'si özel sektöre ait maden ocaklarıdır.

Daha fazla kâr hırsı nedeniyle işçileri yok sayan, gerekli önlemleri almayan, iş koşullarını düzeltmeyen patronlar, aslında yaşanan faciaların davetiyesini çıkarmaktadırlar. İşçinin hayatı ve güvenliği ile parayı yan yana koyan patronlar, tercihlerini paradan yana yapınca 29 yaşındaki **Ali Küçük**, 43 yaşındaki **Mustafa Kuş** ve 32 yaşındaki **Mehmet Alp**, Odaköy'deki madende yaşamını yitirdi ve geride ise sekiz çocuk kaldı.

Birçok alanda olduğu gibi maden sektöründe de denetimsizlik, usulsüzlük

almış başını gitmektedir. Bunun ağır faturasını ise her zaman olduğu gibi emekçi kesimler, işçiler çekmektedirler. **Türkiye Taş Kömürü Genel Müdürlüğü** istatistik verilerine göre **1955-2006 yılları arasında yaşanan maden kazalarında 2 bin 668 işçi ölümlerine, 318 bin 654 işçi de yaralandı.** Bu rakamlar bile madenlerde yaşananların boyutunu göstermeye yetmektedir.

Özel sektörün can güvenliğini hiçe saydığını, maden ocaklarının yeterince denetlenmediğini söyleyen **DİSK**'e bağlı **Dev Maden-Sen Genel Başkanvekili Tayfun Görgülü**, "**Yeni maden yasasıyla madenlerin denetimi için yeterli önlemler kalmadı. Biz Enerji ve Çalışma Bakanlığı'na uyardık. Kamunun özellikle önlem almaması bu faciaları artırıyor**" demektedir.

Sendikamızın Genel Başkanı **Çetin Uygur** ise işletmelerin bilimsel yatırıma girmekten çok, kol gücüne dayanan çalışma yöntemini, ilkel yöntemleri seçtiği görüşünde. Uygur mühendislerin işten atılma korkusuyla bu usulsüzlüklerle sessiz kaldığını söylüyor.

Denetimsizliğin ve usulsüzlüğün en iyi kanıtı ve ürütücü yanı ise; Çalışma

ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın maden ocaklarıyla ilgili verileri. Buna göre 44 ilde yeraltı ve yerüstü madencilik faaliyetleri gösteren 772 işletmeden yalnızca 87 tanesi işletme belgesine sahip. 428 işyerinde periyodik sağlık gözetimleri yapılmıyor. İşçilere genel çalışma şartlarıyla ilgili eğitim verilmeyen işyeri sayısı ise 222'yi bulmaktadır.

Özelleştirmelerin, denetimsizliklerin, daha fazla kâr hırsının gölgesinde kalan insan yaşamı ve sağlığı her geçen gün daha büyük riskler taşımaktadır. **Yerin yüzlerce metre altında ekmek parası için yaşam mücadelesi veren kara elmas olarak değerlendirilen madenin sadece yüzlerine, ellerine bulaşmış karalıklarıyla yetinmek zorunda bırakılan, maden işçilerinin durumu bundan sonra da şimdiki gibi farklı bir durumda olmayacaktır. Ta ki ellerine ve yüzlerine bulaşmış maden boyalarıyla, karalıklarıyla yetinmeyip, ürettiklerinin sahibi olduklarını gösterene kadar.** Bunun için örgütlenip mücadele edene kadar. Tıpkı geçmişte olduğu gibi onbinlerce meslektaşlarının yaptıkları eylemler gibi.

(İzmir)

Yerin yüzlerce metre altında güneşe hasret bir şekilde çalışıyor onlar. Sabahın erken saatlerinde güneş doğmadan başlayan mesailer, uzun ve zorlu bir çalışmanın sonunda güneşi yine görmeden sona erdiğinde, o gün bir kaza olmamışsa, hala hayatta iseler şanslı saymaktadırlar kendilerini kara elmasın maharetli elleri işçiler.

Her yıl onlarca işçinin yaşamını yitirdiği, yüzlerce işçinin yaralandığı onlarca maden ocağı kazası yaşanmaktadır. Her defasında "**önlemler**" alınacağı, alınması gerektiği üzerine yetkilile-

Sağlık emekçileri eylem takvimini açıkladı

Limter-İş Sendikası **22 Şubat** sabahı İçmeler Tren İstasyonu'nda yaptığı bir eylemle, TMY terörü saldırıları doğrultusunda tutuklanan, aralarında Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Cem Dinç** ve Genel Sekreteri **Zafer Tektaş**'ın da bulunduğu tutuklu sendikacılara özgürlük kampanyası başlattığını açıkladı. 2006 Eylül ayında yaşanan devlet terörü ile tutuklanan sendikacılar hala serbest bırakılmadı. Limter-İş Sendikası geçtiğimiz haftalarda yaptığı genel kurulunda aldığı kararlar doğrultusunda bu kampanyayı başlattı. Tutuklu sendikacıların bir an önce serbest bırakılması talebiyle "**Örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacılara özgürlük**" şiarı ile başlatılan kampanya, 22 Şubat sabahı saatlerinde İçmeler Tren İstasyonu'nda yapılan eylemle start aldı. "**Örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacılara özgür-**

lük" yazılı pankartın açıldığı eylemde, "**Limter-İş susmadı, susmayacak**", "**Tersane işçisi köle değildir**", "**Örgütlenme hakkımız engellenemez**" sloganları atıldı. Açıklamayı sendika yönetim kurulu üyesi **Hakan Erdoğan** okudu. Eylül ayında yaşanan kurum baskınlarını ve tutuklama terörünü hatırlatan Erdoğan, sendika yöneticilerinin, tersane işçilerinin taleplerini savunmak için yürüttükleri onurlu mücadeleden dolayı tutuklandıklarını belirtti. "**Tersanelerde kölece çalışma koşulları devam ettikçe, bedeli ne olursa olsun sınıf sendikacılığı mücadelemizi aynı kararlılıkla devam ettireceğiz**" diyen Erdoğan sözlerini, "**Tersane işçilerini ve duyarlı kamuoyunu 'örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacılara özgürlük' kampanyamıza güç vermeye çağırıyoruz**" diyerek bitirdi.

(Kartal)

İETT'yi şirketlere bırakmayacağız!

İETT'nin özelleştirilmesine karşı **Tüm Bel-Sen 4 No'lu Şube** tarafından bir basın açıklaması yapıldı.

23 Şubat Cumartesi günü **Taksim Tünel Meydanı**'ndaki İETT binası önünde yapılan açıklamada İETT'nin özelleştirilmesi protesto edildi. Taşımacılığın taşeron firmalar aracılığıyla yapıldığını, bununla halkın ulaşım hakkının gasp edildiğini dile getiren Tüm Bel-Sen üyesi

emekçiler ulaşımın uluslararası tekelin talanına açıldığı söylediler. Açıklamada konuşan Şube Başkanı **Halim Gürbüz**; İETT'nin özelleştirilmesi ile personelin işsiz kalacağını, **Sarıgazi**, İkitelli ve diğer tesislerin **Varan**, **Ulusoy**, **Özkartallar** arasında paylaşılacağını "**ucuz konforlu düzenli**" ulaşım iddiası ile kamu işletmelerinin satıldığını ifade etti.

(İstanbul)

VIYANA'DA PANEL!

Viyana'da faaliyetlerini sürdüren çeşitli demokratik kitle örgütleri, **Hrant Dink**'in katledilmesinden sonra biraraya gelerek, '**Viyana Demokrasi Güçleri**' adı altında çeşitli etkinlikler yaptılar. Bunlardan birincisi; **katliamdan hemen sonra Viyana'nın merkezi yerlerinden biri olan Stefansplatz'da yapılan miting. İkincisi; 4 Mart tarihinde 'Ermeni sorunu ve Aydın sorumluluğu'** adı altındaki panel. Panelde Türkiye'den **Temel Demirer** ve Viyana'da **Ani Değirmencioğlu** katıldı.

Viyana ATİGF taraftarları

işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!

ABONELİK
ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

MGK yeni saldırı dalgasının boyutlarını somutlaştırdı!

Önce hükümetin hemen birkaç gün sonrasında ise askerinin üst düzeyde yaptıkları ABD ziyaretlerinin ardından, **23 Şubat 2007**'de yapılan MGK toplantısının sonuçları ortaya çıkmaya başladı. Bu sonuçlar aynı zamanda ABD ziyaretleri sırasında yapılan **"telkinler"**in de hangi yönde olduğuna ve de bunları uygulama gayretine girildiğine dair ipuçlarını da verecek nitelikte.

Her ne kadar, **Erdoğan ve Büyükanıt**'ın ABD ziyaretleri sonrası yaptıkları açıklamalar birbiriyle neredeyse taban tabana zıt olsa da, aynı efendiye olan bağlılıkları onların ortak bir noktada buluşmalarını gerektirmekte. **Bu ortak nokta ise hiç kuşkusuz toplumsal muhalefetin özelde en dinamik kesimlerine genelde ise tümüne dönük saldırılarda uzlaşılmasıdır en başta da.** Kürt sorunu noktasında farklı gibi görünen yaklaşımların ne yönde gelişeceği ise tamamıyla emperyalist politikaların hangi yöne evrileceği ile ilintili bir durumdur. Nitekim öyle de olmaktadır.

MGK toplantısında gündeme gelen konular ve bu konuların ele alınış biçimi, faşist TC'nin önümüzdeki yakın dönemde izleyeceği rotayı da belirlemekte. Bu rotayı saldırı furyasının olduğundan daha fazla artması olarak özetlemek abartılı olmaz. Çünkü ele alınan konulardan biri de yeni bir TMY'nin daha, önümüzdeki günlerde gündeme gelebileceği yönünde. Bölgenin giderek ısınması ve Türkiye'nin giderek bu sıcak atmosferin içine çekilmesi de, bunu zaten hem emperyalistler hem de emperyalist politikaları hayata geçirme gayretini sürdüren Türkiye egemen sınıfları açısından zorunlu kılmaktadır. Bunun içindir ki, MGK toplantısında yeni bir saldırı dalgasının boyutları somutlaştırılmış ve hemen akabinde de, vakit kaybedilmeden buna dönük adımlar atılmıştır.

Bu adımların içinde, kendi denetimlerinde olan burjuva feodal basın üzerindeki denetimin artırılması, daha doğrusu iyice hizaya getirilmesi de var. Son dönemlerde asker ve hükümet arasında yaşanan tartışmaların, ABD ziyareti sonrası yapılan farklı açıklamaların vb'lerinin **"devletin bekasına"** zarar verdiği düşünülmüş olacak ki, bir yandan Erdoğan bir yandan da Büyükanıt, basına dönük ard arda gözdağı niteliğinde denebilecek çıkışlar yaptılar.

MGK'da alınan kararları hayata geçirmenin önkoşullarından biri olarak görülen ve de hayata geçirmede pekte zorlanılmayan bu **"zapturap"** altına alma girişimleri ile birlikte, burjuva basın emir-komuta zinciri içindeki yerini koruyacağını, sonraki günlerde yaptıkları yayınlarla bir kez daha teyit etme pratiğine girmiştir.

Burjuva basına **"çekidüzen"** vermeye dönük her girişim, **"asli hedeflere"** dönük yoğun saldırıların habercisi olmuştur her daim. MGK'nın başlıca gündemlerini, PKK ve Kerkük başta olmak üzere, Kürt sorununun oluşturduğunu düşünecek olursak, bu gerçekliğin bu süreçte de yine de-

ğişmeyeceğini, hatta sürecin-özellikle de Kürt sorunu (hem Kuzey Irak hem de ülkedeki) özgünlüğünde bazı belirsizlikleri de içinde barındıran hassasiyetinden ve de her an farklı gelişmelere açık değişkenliğinden kaynaklı, tüm muhalif kesimlere dönük saldırıların dozunun daha da artacağını söyleyebiliriz.

"Kendi Kürt"üne "imha inkar", sınırın ötesindekiyle "diyalog"

Tekrar MGK toplantısına ve ardından yaşanan gelişmelere dönecek olursak; MGK'nın hemen ardından yapılan açıklamalara ve de ardından yaşanan gelişmelere baktığımızda, ülkedeki Kürt sorununa

yaklaşımında bir değişim olmadığını, imha ve inkar politikalarının olanca hızıyla devam ettiğini görüyoruz. DTP il başkanlarının tutuklanması, belediye başkanlarına dönük tehditler, ev baskınları ve daha bir dizi saldırı girişimleri, DTP eş başkanları **Ahmet Türk** ve **Aysel Tuğluk**'a verilen hapis cezaları, Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük **"belini kırma"**, **"başını ezme"** pratiğinin bu süreçte de artarak devam edeceğine dair yeterli veriler sunmaktadır. Saldırıların T. Kürdistanı'nda daha da üst boyutlarda yaşanacağını göstergesi ise, geçtiğimiz günlerde Diyarbakır'da yapılan Emniyet Müdürleri toplantısıdır. MGK'nın hemen ardından yapılan iki günlük toplantının gündemi, her ne kadar yaklaşan Newroz'a ilişkin **"alınacak önlemler"** olarak lanse edilse de, özünü bölgede yeni provokasyonların nasıl yaratılacağı, ırkçı-şoven dalganın nasıl daha üst boyutlara çıkarılacağı, linç kültürünün nelerde, kimlere karşı hayata geçirileceği oluşturmaktadır. Kısacası, bölgede tırmandırılan etnik ve mezhep çatışmalarının ülkemiz coğrafyasında da geniş bir zemine yayılmasının hesapları yapılmıştır. **Newroz** ise faşist TC egemenleri açısından bu zemini genişletmeye uygun bir gündemdir.

Ülkedeki Kürt sorununa yaklaşımında bir değişim gözlemlenmezken, sınır ötesindeki Kürtlere ilişkin getirilen **"diyalog"** yaklaşımı, buradaki Kürt sorununun bir kez daha ABD emperyalizminin beklentileri doğrultusunda ele alındığı anlamına gelmektedir. Çünkü ABD emperyaliz-

minin (ve de müttefiklerinin) çıkarları şu süreçte bölgedeki Kürtlere **"iyi geçinmeyi"** gerektirmektedir.

Kapsamı giderek genişletilmeye çalışılan işgallere artık doğrudan katılan Barzani ve Talabani önderliğindeki Kürt güçlerine duyulan ihtiyaç henüz bitmiş değildir. Emperyalistler duyulan bu ihtiyaçtan dolayıdır ki, bağımsız Kürt devleti vaadini hala gündemde tutmaktalar. Bu vaat gündemde olduğu sürece de TC buradaki Kürtlere karşı açık askeri bir müdahaleyi göze alamaz, dahası emperyalistler buna izin vermez. İşte bundandır ki, Kuzey Irak Kürtleri ile diyalog kurulması noktasında, bunu reddedici nitelikte keskin açıklamalar yapan Büyükanıt, MGK sonrasında yapılan diyalog açıklaması karşısında tepkisiz kalmıştır. Bunda tabii ki kendi Kürt'üne dönük daha kapsamlı saldırıların gündeme gelmesinin de büyük payı vardır. Kontr-gerilla general büyük olasılıkla ABD'den, bölgede bir dizi kontra-faaliyet gerçekleştirmek için **"yeni görevler"** almıştır.

Şu kesin ki, emperyalistler geçmişten beri olduğu gibi, şu süreçte de Kürt kozunu kullanmayı sürdürüyorlar. Yine geçmişte olduğu gibi, bir yandan bağımsız Kürt devleti vadiyle bölge Kürtlerini kendi politikalarına yedeklerken, diğer yandan da aynı Kürtleri, onların, bırakalım bağımsızlıklarını, varlıklarından bile rahatsızlık duyan bölge devletleriyle tehdit etmeye devam ediyorlar. Özellikle de faşist TC'yi Demokles'in kılıcı gibi bölge Kürtlerinin tepesinde sallandırmayı sürdürüyorlar.

Celladından medet ummak

Türkiye sınırları içindeki Kürt Ulusal Hareketine dönük saldırıya yeşil ışık yakmış gibi görünen ABD'nin, aynı hareketin İran koluna, çeşitli biçimlerde destek verdiği de bilinmektedir. İran'a dönük saldırı hazırlıkları kapsamında gerçekleşen bu desteğin, İran'ı istikrarsızlaştırarak, saldırı zeminini hazırlamaya dönük olduğu şüphesizdir.

ABD'nin PKK'ye dönük tutumunda, bir yandan TC'nin imha-inkar saldırılarına izin verilmesi diğer yandan ise İran'da sözde desteklenmesi gibi -özüne uygun bir çifte standart görülmektedir. Ve bu da yine bölgeye dönük projelerin bir parçasıdır. **Çünkü ABD emperyalizmi ve müttefikleri bölgede, tamamen kendi denetimleri altında olmayan silahlı bir Kürt hareketi istememekteler.** Kürt kozuna ihtiyaç duydukları sürece, buradaki Kürt hareketlerini de kendi istemleri doğrultusunda şekillendirmeye çalışmaktadırlar. Barzani ve Talabani noktasında bu sorun yaşanmazken, PKK güçleri hala silahlı dinamik bir güç olmayı sürdürmekteler. Ve bu silahların kendilerine çevrilmesi ihtimalinin önünü kesmek zorundalar.

Özetle söylemek gerekirse; genelde bölge Kürtlerine özelde ise Türkiye sınırları içindeki Kürt ulusal hareketine dönük, ABD emperyalizminin çizdiği rota doğrultusunda yaşanan gelişmelerin Kürt Ulusal

Hareketi'nin temsilcileri tarafından nasıl karşılandığına gelince; açık bir **"celladından medet umma"** tavrı içinde bulunduğu söylenebilir.

Son haftalarda DTP'lilere ve birçok yurtsevere dönük gerçekleşen saldırıların akabinde Adana'daki ABD Konsolosu'nun DTP'ye yaptığı ziyaret ve bu ziyaretin **"coşkuyla"** karşılanması, bunun da ötesinde, Irak işgalinin işbirlikçileri Barzani ve Talabani'nin yanısıra, ABD Konsolosu'nun Newroz etkinliklerine davet edilmesi, emperyalizmin ezilen halklara hayata geçirdiği işgal-katliam, sömürü-talan politikalarını (en iyi niyetle) kavramamak demektir. Ulusların ve ezilen halkların emperyalizmle kol kola girmeleri durumunda özgürlüğe kavuşamayacaklarını, daha fazla köleleşeceklerini görmemek demektir.

Sonuç olarak toparlamak gerekirse: Emperyalistlerin içine girdikleri krizi aşma ve dünyaya hakim olma hırsıyla dünya emekçi halklarına karşı başlattıkları işgal vb. kapsamlı saldırılar, emperyalizmin krizini derinleştirmekten öte bir işe yaramamıştır. Krizin derinleşmesi ise saldırıların dozunun artmasını da beraberinde getirmektedir. Bu saldırılara paralel olarak tüm dünyada tırmandırılan ırkçı-faşist dalganın en üst boyutta hayata geçirildiği yer, halklara dönük saldırıların başlıca hedefinde olan ve ülkemizin de içinde yer aldığı Ortadoğu'dur. Etnik ve mezhep çatışmalarının körüklenmesiyle birlikte bölge bir ateş topuna dönüşmeye başlamıştır. **Türkiye uşak egemenleri ise ülkeyi bu ateş topunun içine daha fazla dahil etme gayretindedirler. Uşaklık pozisyonları da zaten bunu gerektirmektedir. Bunun içindir ki emperyalistlerin çıkarları hangi politikayı gerektiriyorsa buna uygun bir pratik izlemekteler.** Bu politika ise şu süreçte oldukça değişkendir. Bunu ise kısa süre aralıklarla hayata geçirilen, neredeyse birbiriyle taban tabana zıt açıklamalarda, uygulamalarda görmekteyiz.

Bu değişkenlik doğaldır ki ülkemizin faşist egemen sınıflarının, başta Kürt ulusal sorunu olmak üzere, birçok sorun özgünlüğündeki pratiklerine de yansımaktadır. Türk faşist egemen sınıflarının, bölgeye dönük emperyalist politikalar gereği, ırkçı-faşist dalgayı tırmandırmaya paralel olarak, bugün söylediklerini yarın yalanlayan, inkardan gelen tutumlarının başka bir açıklaması yoktur.

Uşaklık misyonları nasıl davranmayı gerektiriyorsa öyle davranmaktalar.

MGK'de alınan ve de özü çok yönlü bir saldırı dalgasının boyutlanması anlamına gelen kararlara damgasını vuran da budur.

Adım adım ayakları oluşturulan bu yeni saldırı dalgasını geri püskürtmenin yolu ise, emperyalizme ve yerli uşak-ışbirlikçilerine karşı yaşamın tüm alanlarında anti-faşist, anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmekten ve bu mücadeleleri, MLM'nin bilimsel ve aydınlık yol göstericiliğinde ilerleyen sınıf mücadelesine kanalize etmekten geçmektedir.

Sınıfsal Yaklaşım

TECRİT VE TRETMANA KARŞI BİRLİK VE MÜCADELE!

Faşist Türk devletinin hapishanelerdeki örgütlenme ve direniş/mücadeleyle yönelik, **merkezi projesinin** ürünü olarak yapılaştırdığı F tipi hücre saldırısına karşı, devrim ve demokrasi güçlerinin yürütmekte olduğu mücadelede, 22 Ocak tarihli Adalet Bakanlığı genelgesiyle ortaya çıkan durum; direniş güçleri arasında **davranış ve hareket birliği** sağlanabilmesinin şartlarına katkı sunucu mahiyette olduğundan, mücadele **yeni bir aşamaya** doğru taşınabilecektir. Şimdi bütün mesele bu konuda ortak bir hareket tarzı oluşturarak bütün hapishanelerde devletin **"ortak alanlar"** üzerinden tecriti meşrulaştırma oyununun teşhirini gerçekleştirmek ve bunu belli bir süre içerisinde kamuoyu nezdinde deşifre ederek, **asıl talepler** (yaşam/kapatılma mekanı olan 1 ve 3 kişilik hücreler eksenli sistematik tecrit ve tretmanın kaldırılması) üzerinden direnişi **yeniden** yükseltmektir.

Yaklaşık 5 yıllık aradan sonra direnişte **birlik** koşullarının son derece elverişli hale geldiği günümüzde, geçmişe dönük **muhasebe** yapmanın uygun olmadığını düşünüyoruz. Konuyla ilgili daha önceki yazılı değerlendirmelerimizi de sürmekte olan eylem nedeniyle geçmişte yayınlanmamıştık. Her süreçle ilgili ders çıkarıcı nitelikte eleştirel-özeleştirel değerlendirmelerin, Türkiye devrimci hareketine sağlayacağı katkıların önemi açıktır. Ancak, mücadele ve direnişin çıkarları gereği, bu tip tahlil ve muhasebeler açısından **zamanlama** konusunda son derece hassas olunmalıdır. Sorumluluk bunu gerektirmektedir.

Bununla beraber, ölüm orucu eyleminin bitişi ile ortaya çıkan durumun değerlendirilmesine **ihtiyaç** bulunduğu da bir başka gerçekliktir. Zira ancak bunun sağlıklı bir biçimde yapılması halinde hapishanelerdeki direnişin **gidişatı ve geleceğine** yönelik doğru bir perspektif oluşturulması mümkün olabilecektir. Aksi takdirde, F tipleri ile ilgili yaklaşık 7 yıllık zaman dilimi içerisinde karşı-

devrimin geliştirdiği kimi hamlelerden bir başkası karşısında daha **yanlış taktik** belirlenmesi halinde, direnişin zarar görmesi işten bile değildir.

Adalet Bakanlığı'nın 22.01.2007 tarihli genelgeyle, eskiye göre getirmiş olduğu **"yenilikler"**; 10 kişinin, ortak alanlarda sohbet amaçlı bir araya gelmesinin haftada 5 saatten 10 saate çıkarılması (sözlü olarak da ileride bunun 20 saate çıkacağı sözünü vermesi) ile bu uygulamadan yararlanma hakkının disiplin cezalarıyla engellenemeyeceğinden ibarettir. Bunlar bir önceki genelgeye göre gerek saat miktarı gerekse de disiplin cezaları açısından, çok az düzeyde de olsa hiç kuşkusuz **"daha ileri"** bir duruma karşılık gelmektedir. Bu "daha ileri" durum, herkesin dikkatini çekmek gerekir ki, birincisi, 10 saatin haftaya bölünmesinden ibarettir. İkincisi ise "disiplin cezaları" açısından sadece bu bir araya getirmelerde tretman koşuluna istisna getirmektedir.

Ancak hapishanelerdeki tecrit sisteminin **temel ayakları**, yani bir ve üç kişilik hücreler, tutsakları her türlü dolaşımında birbirinden **yalıtma düzeni**, yaygın ve sürekli yaptırım ve cezalarla dolu tretmanın **bir bütün olarak varlığı** ile birlikte düşünüldüğünde, direnişin başından beri **talepleri**, genel seyri ve aşamaları ile beraber durum değerlendirildiğinde, "ileri bir adım" denilen son gelişmeyi **"kazanım"** olarak nitelemek doğru mudur? Kaldı ki "ölüm orucu" eyleminin Nisan 2006'dan sonra aydınlar ve DKÖ'lerin aracılıktan öte roller üstlendikleri sürecinde ileri sürülen **talepleri** (son haftalar hariç) açısından dahi bakıldığında, son genelgedeki rötuşların **"tecrit duvarından"** tuğla söktüğünden bahsedilmesi ne kadar gerçekçidir? Çok açıktır ki, son genelge ile yapılan değişiklikler, tecrit ve tretmana karşı mücadelede **gerçek ve ciddi manada** bir kazanım olarak değerlendirilemez.

"Sosyal alanlar" ya da "ortak alanlar" diye adlandırılan, spor sa-

lonlarından kütüphanelere, iş yurtlarından atölyelere ve daha sonraları "sohbet amaçlı" bir araya getirmelere kadar genişletilmeye çalışılan **"alan"** kavramı; faşist Türk devletinin F tiplerinin açılmasından öncesine uzanan süreçte, tecritle ilgili muhalefeti ortadan kaldırmak için **en önemli** argümanı konumundaydı. İzolasyon işkencesi ile ilgili gelişen muhalefetin önünü kesmek amacıyla, tecritin **"olası sakınca ve zararları"**nı gidermek için tutsakların birbiriyle teması açısından, sosyal ilişkinin bu alanlarda kurulacağı üzerinden **"savunma"** planları geliştiriliyordu.

Daha 19 Aralık öncesinde, 3713 sayılı "Terörle Mücadele Yasası"nın 16. maddesinde değişiklik yaparak **"günde 8 saat"** "ortak alanlar"dan yararlanacakları vaatlerinde bulunmuşlar; F tipleri devreye girdikten sonra ise direnişin taleplerinin karşısına sürekli biçimde "ortak alanlar"a ilişkin düzenleme **"adimleri"** ve demagojisi ile dikilmişlerdi.

"Ortak alanlar" konusunda ilk genelge Hikmet Sami Türk zamanında **18 Ocak 2002**'de çıkarıldığında, yaptırım ve uygulama son derece açık bir dayatma ile kendini göstermekteydi. Aynı konuda ikinci düzenlemeyi, bu sefer başka bir bakan (Aysel Çelikel) zamanında **9 Ekim 2002 tarihli** genelge ile yaparken, herhangi bir eğitim programına katılma şartını kaldırarak **"ileri bir adım"** atıyorlardı. Ancak tutsaklar, o tarihte, bunu bir **"iyileştirme"** ya da **"adım"** olarak görmediklerini açıklayacaklar ve "ortak alanlar" ile ilgili her zamanki tavırlarını bir kez daha kamuoyuna net bir biçimde duyurarak; devletin bu politikasının **ucuz bir aldatmaca** olduğunu, tecriti **meşrulaştırma amaçlı bir oyun** oynandığını, asıl tecrit ve tretmanın bir ve üç kişilik hücreler ile hapishanelerin genelinde sürdürülen uygulamada bir **bütün olarak** mevcut bulunduğunu vurgulayacaklardı.

Hakim sınıfların direnişe yönelik uzlaşma noktası arayarak, F tiplerini meşru kılmaya çalıştıkları **kritik nokta**, sürecin başından beri burasıdır. AB komisyonları, CPT vb. kuruluşlar ile ülkemizdeki kimi DKÖ'ler ve meslek örgütlerinin de (kimisinin bilinçli, kimisinin iyi niyetli biçimde) **"çözüm"** ve/veya **"tavsiye"** noktasında devletin tuzağına/paraleline düştüğü husus, "ortak alanlar"

konusudur. Yıllardır, birçok farklı kuruluşun, değişik raporlarında, bu konuya bir biçimde yer vermesi **rastlantısal** bir olgu değildir. Faşist Türk devleti, bu meseleyi başından itibaren **özellikle** gündemde tutmayı ve propaganda aracı kılıp, işlemeyi ihmal etmemiştir.

Genelgenin yayınlanmasının üzerinden **bir buçuk** aya yakın bir süre geçmiş olmasına karşın F tipi hapishanelerdeki uygulama, hiç de **sürpriz** sayılmayacak bir seyir izlemektedir. Hapishane idarelerinin kimileri henüz genelgeden habersiz davranmayı tercih ederken, kimileri saatler, kimileri arama konusu, kimileri bir araya getirilecek kişiler, kimileri de mekan sorunu (**çoğu kez bir bölümü veya tümü**) ile ilgili kendilerinden beklenen keyfiyeti devreye sokmuş durumdadır. Uygulamanın zamanla tutsaklar lehine gelişmesi ve genişlemesini bekleyenler, **aksine** tutsaklar aleyhine **tecriti meşrulaştırıcı** bir düzen şeklinde oturduğuna tanık olmak için fazla beklemeyeceklerdir.

Bilindiği üzere, **F tiplerinin kapatılması** talebi ile başlayan süreç, belli bir süre sonra mimari değişiklik yapılarak **hücrelerin kaldırılması** talebi ile devam etmiş, en geri noktada bile (3 kapı-3 kilit) hücrelerdeki **tecritin kaldırılması** talebini asgari düzeyde korumayı sürdürmüştü. Zira tecrit sistemine son vermenin **öncelikli adımı** olarak yapılması gereken, sürekli **yaşam/kapatılma alanı** konumundaki mekanlarda değişime gidilmesi, yani **hücre sisteminin** ortadan kaldırılmasıdır. Bu **eksen** F tipleri sorunu gündeme yerleştiğinden beri yitirilmemiştir. Direnişin geldiği bugünkü aşamada da bu konudaki hassasiyeti korumak gerekmektedir.

Konuyla ilgili hapishanelerde devrimci ve komünist tutsaklar birlikte hareket ve davranış tarzını geliştirmek üzere adımlar atmaktadır. Bunun sağlam bir zemin üzerinde şekillendirilmesi gerekmektedir. Bir dizi tartışması ve sorunu ile birlikte geride kalan bir sürecin ardından, birliği zayıflatıcı ve güçleri bölücü bir "hesaplaşma" içerisine girmeden direnişe yüklenmek ve daha da zorlu ancak birliğin sağlanmış olması nedeniyle daha da güçlenilen süreçten başarılı bir biçimde çıkmak zorundayız.

İkitelli'de kurulu bulunan **Dandy Sakız Fabrikası**'nda işçilerin direnişi kazanımla sonuçlandı.

10 yıllık işçilerin bile asgari ücretle çalıştığı, sosyal hakların yok sayıldığı fabrikada, geçmişte de sendikal direnişler yaşanmış ancak patronun baskıları sonucu sendika fabrikada bitirilmiş.

Dandy, İntergom ve **Falım** olmak üzere üç işletmeden oluşan fabrikada patron tazminat ödememek ve sözleşme imzalamamak için işçilerin yerlerini sürekli değiştirmekteydi. İşçiler yıllarca herhangi bir sözleşme imzalamadan asgari ücretle çalışıyordu.

Bin elli işçinin çalıştığı fabrikada işçiler, sendikaya üye olunca patron 50 işçiyi işten atmıştı. Bunun üzerine işçiler **Tek Gıda-İş Sendikası**'nın öncülüğünde 77 gün devam edecek direnişe başlamıştı.

Son olarak patronla Tek Gıda-İş Sendikası arasında yapılan görüşmenin

Falım'da direniş kazandı

sonucunda işe geri dönmek isteyen sekiz işçinin iadesi kabul edildi. İşten atılan işçiler iki ay aşkın bir zamandır fabrikanın önünde eylemlerini sürdürüyordu. İşçiler, servis çıkışlarında sendikanın önderliğinde işçilere pro-

paganda yapmış, yürüyüşler düzenlemiş ve patrona kararlı olduklarını sürekli dile getirmişlerdi. Direnişin ilk günlerinde görüştüğümüz ve gazetemizde yer verdiğimiz işçilerin, **'bu işi sonuna kadar götüracağız'** sözleri bugün gerçeğe dönüştü.

İşçiler, zorluklarla dolu bir mücadeleden sonra patrona geri adım attırmayı başardı.

İşçiler, patronla görüşmeden birkaç gün önce fabrika kapısına kendilerini zincirlemiş, polis saldırısı sonucu gözaltılar yaşanmıştı. İçerdeki işçilerin de katılımıyla oturma eylemi örgütleyen sendika işçilerin gücünü açığa çıkardı.

'İşten atılan işçiler geri alınsın' pankartı ile gözaltıların serbest bırakılmasının ardından **'Sendika hakkımız söke söke alırız'**, **'Zafer direnen emekçinin olacak'** sloganları atarak eylem yapan, halay çeken işçilerin bu bir-

likteliği patronun üzerinde baskı oluşturdu ve birkaç gün sonra da görüşmeyi kabul ederek işçilerin geri alınması noktasında sendikanın talebini kabul etti. Aynı gün düşüncelerini aldığımız bir kadın işçi kadrolu olduğunu ve sendikaya üye olduğu için işten atıldığını bu yüzden direnişe başladığını dile getirirken şöyle diyordu; **'Biz kendimizi fabrikanın kapısına zincirledik, kimseyi almadık, gözaltına alındık. Direniş sonuna kadar sürecekt'**.

Fabrikadaki son durumu öğrenmek amacıyla Tek Gıda-İş Sendikası'nın lokalinde görüştüğümüz işçilerden Abdullah Çalık; **'Sonuna kadar direniş dedik ve kazandık'** sözleri ile yaşananları özetliyordu. Direnişe öncülük yapan işçilerden olan Çalık, patronun tehditleri ve rüşveti ile karşılaşmış. Patron **'Biz sana zam yapalım bu işi bırak'** önerisi ile öncü işçilere işbirliği teklif etmiş ancak işçilerin kararlı duruşunu görünce hepsini işten atmış. Daha önce çalıştığı bir şirkette sendika ile tanışan Çalık **'Sendika yokken asgari ücretle çalışıyoruz. Kömür yardımı vardı düşürüldü, 3 ayda bir gıda yardımı yapılıyor kaldırıldı'** diyerek sendikasız yaşamın fabrikada nasıl yaşandığını anlatıyor. İsmi vermek istemeyen diğer bir işçiye göre; **'İçerdeki işçilerin direnişi sahiplenmesi başarıyı getirdi. Sendika işçilerin her türlü haklarını savun-**

yor. İşçiler hiçbir şeyden çekinmemeli, çünkü sendika anayasal bir hak, sendikalı olmaktan korkmamalı'

Patron sendikanın fabrikadaki direnişini engellemek için örgütlenmenin önüne geçmeye çalıştı ancak sendika buna karşılık örgütlenmeye ağırlık vererek patronun bu saldırısını boşa çıkardı. İçerde çalışmayı sürdüren sendika, dışarıdaki işçilere destek amacıyla iş yavaşlatma ıslık ve alkışlarla içerde yürüyüşler örgütledi. Hatta patron bu eylemlerden sonra bölümlerin arasına duvar çekerek kapılara kamera yerleştirdi. Sendikanın yürüttüğü çalışma sonucunda şu anda Dandy ve Falım'da yetki başvurusu yapılmış durumda, müfettişlerin önümüzdeki hafta fabrikaya gelmesi bekleniyor. Sendika patronla yapılan görüşmelerden bir sonuç çıkmaması üzerine eylemlerine hız verdi.

Dandy'deki sendikal mücadele boyunca direnişteki diğer sendikalardan dayanışma anlamında herhangi bir eylemin, ziyaretin olmaması sınıfın arasındaki dayanışma ruhunun zayıfladığının bir göstergesi aynı zamanda.

İşçi sınıfının hak gasplarının arttığı, örgütlülüklerin zayıfladığı çoğu yerde dağıldığı günümüzde Dandy direnişi önem kazanıyor. İşçilerin sendikal hakları için yürüttüğü bu mücadelede işçilerin öncü ihtiyacı kendini bir kez daha hissettiriyor. (İstanbul)

Limter-İş'ten

"Tutuklu sendikacılara özgürlük" kampanyası

Limter-İş Sendikası 22 Şubat sabahı İçmeler Tren İstasyonu'nda yaptığı bir eylemle, TMY terörü saldırıları doğrultusunda tutuklanan, aralarında Limter-İş Sendika Genel Başkanı **Cem Dinç** ve Genel Sekreteri **Zafer Tektaş**'ın da bulunduğu tutuklu sendikacılara özgürlük kampanyası başlattığını açıkladı. 2006 Eylül ayında yaşanan devlet terörü ile tutuklanan sendikacılar hala serbest bırakılmadı. Limter-İş Sendikası geçtiğimiz haftalarda yaptığı genel kurulunda aldığı kararlar doğrultusunda bu kampanyayı başlattı. Tutuklu sendikacıların bir an önce serbest bırakılması talebiyle **"Örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacılara özgürlük"** şiarı ile başlatılan kampanya, 22 Şubat sabahı saatlerinde İçmeler Tren İstasyonu'nda yapılan eylemle start aldı. **"Örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacı-**

lara özgürlük" yazılı pankartın açıldığı eylemde, **"Limter-İş susmadı, susmayacak"**, **"Tersane işçisi köle değildir"**, **"Örgütlenme hakkımız engellenemez"** sloganları atıldı. Açıklamayı sendika yönetim kurulu üyesi **Hakan Erdoğan** okudu. Eylül ayında yaşanan kurum baskınlarını ve tutuklama terörünü hatırlatan Erdoğan, sendika yöneticilerinin, tersane işçilerinin taleplerini savunmak için yürüttükleri onurlu mücadeleden dolayı tutuklandıklarını belirtti. **"Tersanelerde kölece çalışma koşulları devam ettikçe, bedeli ne olursa olsun sınıf sendikacılığı mücadelemizi aynı kararlılıkla devam ettireceğiz"** diyen Erdoğan sözlerini, **"Tersane işçilerini ve duyarlı kamuoyunu 'örgütlenme hakkımız engellenemez, tutuklu sendikacılara özgürlük' kampanyamıza güç vermeye çağırıyoruz"** diyerek bitirdi. (Kartal)

Tüm Bel-Sen üyesi Belediye işçileri;

"Baskılar, sürgünler bizi yıldırılmaz!"

Yaşanan sürgün ve fiziki saldırılar Tüm Bel-Sen tarafından 23 Şubat günü öğlen saatlerinde Sarıgazi Belediyesi önünde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi.

Sarıgazi Belediyesinde çalışan Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube Sekreteri **Nurettin Kınık**'ın hiçbir gerekçe gösterilmeden Fen İşleri Bölümündeki görevinden alınıp, kültür merkezinde görevlendirilmesi nedeniyle yaşanan gelişmelerden kaynaklı, **Sarıgazi Belediyesinde sular durulmuyor.**

Kınık'ın gerekçesiz bir biçimde başka yerde görevlendirilmesi üzerine **21 Şubat** günü Belediye yönetimi ile görüşmek isteyen Tüm Bel-Sen 3 No'lu Şube Başkanı **Fahrettin Ağdaş**, görüşme için gittiği Belediyede fiziki saldırıya uğramış ve jandarma tarafından gözaltına alınmıştı.

Öncesinde yaşanan sürgün ve daha sonrasında yaşanan bu fiziki saldırı, Tüm Bel-Sen tarafından **23 Şubat** gü-

nü öğlen saatlerinde Sarıgazi Belediyesi önünde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. Yapılan basın açıklamasında, belediye yönetiminin kadrolaşma amaçlı sendikaya ve üyelerine yönelik gerçekleştirdiği saldırı ve sürgünlere karşı sessiz kalınmayacağı vurgulanarak, yasal hakların savunulacağı mesajı verildi... Çok sayıda Tüm Bel-Sen üyesi belediye işçisinin yanı sıra, çeşitli demokratik kitle örgütünün, siyasi parti temsilcisinin ve Sarıgazi halkının destek verdiği eylemde **"Baskılar bizi yıldırılmaz"**, **"Yaşasın örgütlü mücadelemiz"**, **"Sürgünler bizi yıldırılmaz"**, **"Kadrolaşmaya karşı örgütlü mücadelemiz"**, **"Üreten biziz yönetende biz olacağız"**, vb dövizler açılıp, sloganlar atıldı. (Kartal)

Günümüzde özellikle AKP hükümetinin başa gelmesiyle birlikte artan özelleştirme çalışmaları köylülüğü de ciddi olarak etkileyecek boyutlarda sürüyor. Bu özelleştirme saldırılarının bir ayağı da köylüleri vurmaktır.

DSİ'nin bir kısmının özelleştirilmesiyle birlikte "Sulama Birlikleri" adı altında yeni bir kuruluş oluşturulmuş durumda. Bu birlikler DSİ'ye kısmen bağlı olmakla birlikte esasta özelleştirildikten sonra yerel yönetimlere bağlı olarak faaliyet sürdürmektedirler.

Erzincan köylüsü bu birliklerin uygulamalarıyla bugün mağdur durumda. Fırat Irmağının sol kısmında kalan bölge "sol sahil şeridi", sağ tarafında kalan ise "sağ sahil şeridi" olarak isimlendirilmiştir. "Sol sahil şeridi" denilen bölge Çağlayan'dan Kemah Boğazı'na kadar uzanmaktadır. Bu bölgede eskiden var olan "Kanalbaşı" kanalı (dağ sularından beslenen) yerine Fırat'tan beslenen yeni bir kanal yapmaya başladı, 2006 yılında Sulama Birliği.

Köylünün şikayeti ve mağduriyeti de bundan sonra başlıyor. Normalde 1 Mayıs'tan itibaren köylülerin su ihtiyacı başladığı için bu tarihten itibaren suyun verilmesi gerekmektedir. Ancak Sulama Birliği geçtiğimiz yıl 1 ay gecikmeli su veriyor ve doğal olarak köylünün ürünü yanıyor. Aynı zamanda kanal inşaatında bozukluklar bulunmakta. Bir kısım köye su çok az gitmekte iken, kimi köylerde suyun birikmesi sonucu tarlaları ve evleri su basmakta. Tarlaların altına açılan atık kanalları beton yapılmamış, bundan kaynaklı da tarlalar bataklık olma tehlikesiyle karşı karşıya.

Zaten ürettiğini satamayan bir de suya bu kadar çok para verince sıkıntıları giderek artan Erzincan köylüsü ile yaşadığı sıkıntıları konuştuk.

Sol sahil isyanda

Erzincan sol sahil (Fırat'ın sol tarafı) Sulama Birliği Başkanı Hıdır Güzel: DSİ sol sahil şeridindeki birliklere gereken hassasiyeti ve önemi göstermemekte. Bu durumdan en az köylüler kadar biz de rahatsızız. Bölgede yapılması planlanan

Sırnas'tan Kürt köyüne kadar sulamayı sağlayacak olan kanalların inşaatları hala devam etmekte. Ancak bu konuda DSİ'den görmemiz gereken desteği görmüyoruz. Köylüden aldığımız su ücretleri düşük olduğu için de iyi hizmet veremiyoruz. 2007 yılında sol sahildeki köylülere su verilmeyecek. Bunun nedeni ise köylünün sulama ücretini ödememesi olarak gösterilmekte. Şu anda köylünün % 80'i sulama birliklerine borçlu. Bunlardan 58 tanesi icralık olmuş, bir kısmı da hapse girmek üzere.

Geçen yıl başlanan kanal yapımı her yıl Mayıs'tan itibaren su verecekti. Ama geçen yıl 1 Mayıs'ta değil Haziran'da su verildi. Bu nedenle ekinini sulayamayan köylü mahsul alamadı. Fakat bu durum DSİ 82. Şube Müdürlüğü tarafından pek ciddiye alınmadı.

DSİ'nin özelleşmesiyle beraber beldelelere, köylere kurulan sulama birlikleri köylüyü rahatlatıcakken bugün daha da zor duruma sokmuştur. Örneğin Yamaçlı Köyünde su kanalının yıkılması nedeniyle 120 metrekarelik alana branda çekilerek su akışı sağlanmıştır.

Sulama Birlikleri bugün DSİ'ye bağlı olarak çalışmakta ancak DSİ'nin bunu yok sayması ve sol sahil şeridine katkı sunmaması gibi anlayamadığımız bir durum var.

Erzincan sol sahil şeridinde yapılması

planlanan ve ciddi bir ihtiyaç olan kanalların henüz 39 km'si yapılmış, yapılan kanal ise kullanılmamaktadır.

Bugün köylü yaşadıklarından bizi sorumlu görmekte. Ancak sorun birlik değil. Biz baklagillerden dönüm başına 15,50 YTL, hububattan dönüm başına 10 YTL alıyoruz. Ancak aldığımız bu miktar bizim bu sorunu çözmemize yeterli değil. Eğer bu yıl da su Mayıs ayında verilmezse kitlesel eylemler yapacağız. Bu şeritte bulunan 32 köye su verilmezse bu, 30 bin kişinin açlığı ve sefaleti anlamına geliyor.

Pancarın taban fiyatını 109 YTL'den 89 YTL'ye düşüren hükümet, mazota, gübreye, ilaca sürekli zam yaparken köylüyü üretmez hale getirip ürünü değersiz kılmıştır. Öyle ki, köylü artık su parasını dahi ödeyemez duruma getirildi.

Köylünün verdiği vergi, devlet eliyle heba ediliyor

Yalnızca'dan Zeki Turan: Bölgede yıllardır inşaat halinde bulunan kanallar bizi birçok yönden olumsuz etkiledi. Bugün zaten üretmez hale getirilen köylü, şimdi bir de su derdiyle uğraşiyor. Kanalların yapılması için sulama birliklerine gidiyoruz. DSİ'ye gidin diyorlar, oraya gidiyoruz, müteahhide gönderiyorlar. Muhatap bulamadığımız gibi muhatap da görülmüyoruz. Mahkemeye dava açamıyo-

ruz. Çünkü paramız yok, bugün hakkını da ancak paran varsa arayabiliyorsun.

Mazot normalde 600 Ykr ama bizden 2,4 YTL alıyorlar. Yani biz 1,8 YTL vergi olarak ödüyoruz. Türkiye'de hiç kimse köylü kadar vergi ödemiyor. Ofislere buğday veriyoruz. % 3 stopaj diye kesiyor, borsa diyor kesiyor, KDV deyip kesiyor. Bizim paramızı alıp işletiyor. Sonra da destekleme adı altında bizden topladığının bir kısmını lütfedip geri veriyor.

Tarım İl Müdürlüğü köylünün avukatıdır. Ziraat Odaları köylünün sendikasıdır diye bilinir. Ancak ne yazık ki bizim ülkemizde bu kurumlar sermayenin yanındadır.

Geçen yıl Mayıs ayında bize su vermediler, ancak parasını aldılar. Sulama Birliği Başkanı 60 bin YTL zararları olduğunu söylüyor, (gecikmeden kaynaklı) ama asıl zararda olan biziz. Sözde kanal Sırnas'tan Kürt köyüne kadar devam ediyor. Ancak kanal inşaatı henüz Mollaköy Beldesinde. Yani bu yıl da mağdur olacağız.

DSİ özelleşince su paraları da yükseldi. Bunun nedenini ise köylüyü "rahata" kavuşturmak, "iyi hizmet" sağlamak diye gösteriyorlar. Halbuki bizi rahata kavuşturacak olan kanallar bugün işlevsiz ve bizi zarara sokmuş durumda. Bizden aldıkları paralarla "hizmet getiriyoruz" söylemleri adı altında müteahhitlere yeni rant kapıları açıyorlar.

Defalarca dilekçe verdiğimiz halde, ana kanala bağlı tahliye kanalları yapılmadı. Bir de tarlaların altlarına kafa hendekleri açtılar. Atık suların dolacağı bu kafa hendeklerinde birikecek sular, tarlaya taşacak ve mahsulümüz zarar görecektir. Bunun önüne geçmek için bu kanalların beton olması gerekiyor, ancak bu yapılmıyor.

Sorunlarımızın çözülmesi için, bizi zarara uğratan bu durumun Valilik, Özel İdare ve DSİ tarafından gelinip görülmesi, denetlenmesi gerekiyor. Ama bu zatlar masaların başlarından kalkmıyorlar. Yani söylemleriyle pratikleri arasında kocaman bir uçurum var. Bu durumda hem köylü, hem de ülke ekonomisi zarar görüyor. (Erzincan)

Tütündeki tekelleşme hem işçiye hem köylüye zarar veriyor

Düzenlenen yeni yasalarla birlikte üretime kota uygulanan tütüne bir darbe de ithalattan geldi.

Tütün üreticisi köylüleri, tepkilerine rağmen tütün üretimini düşürerek uluslararası sigara tekellerinin insafına terk eden devlet, bu adımlarına bir yenisini daha ekledi. Dünyanın en kaliteli tütününün üretildiği ülkemizde egemenler Philip Morris gibi uluslararası tekellerin isteği doğrultusunda TEKEL'i özelleştirerek tütün üreticisini perişan ediyor. Tütün üreticisi köylüler her gün biraz daha yoksullaşiyor, kotalarla üretmeleri engelleniyor.

TEKEL fabrikalarının talan edilmesine karşı gerçekleştirilen eylemlerde alanlara inerek gücünü gösteren üreticiler şimdi de tütünde ithalatın önünün açılması ile daha zor günler yaşıyor.

Tütün Kurumu tarafından hazırlanarak Başbakanlığa gönderilen taslağa göre, ülkemizde izni bulunmayanlar da serbestçe ithalat yapabilecek.

Devletin uyguladığı tasfiye politikalarının sonucunda 2001 yılında yaklaşık 477 bin tütün ekicisi aile bulunurken bu sayı 2006 yılında 220 bine kadar gerilemiş durumda. Ha-

zırlanan taslağın uygulanmasıyla tütün üreticilerin sayısı daha da azalacak. Devlet bir yandan AB'ye üye olunması ile emekçilerin yaşam koşullarının iyileşeceği propagandası yaparken AB ülkelerinde tütün üreticisi desteklenmekte ülkemizde ise yok edilmektedir.

Taslak ve tütün üreticilerine yansımaları üzerine 23 Şubat'ta bir açıklama yapan Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Şemsi Bayraktar, yasanın hem tütün üreticilerini olumsuz etkileyeceğini hem de sanayideki istihdamı düşüreceğini söyledi.

(İstanbul)

Besiciliği öldürenlerin köylüleri köleleştirme çabası

Pek çok ekonomik saldırı sırasında devletin kullandığı “ölümü gösterip sıtmaya razı etme” taktiği bugünlerde kendisini hayvancılık ve besi sektöründe emek harcayan köylüler üzerindeki politikalarda da gösteriyor. 1992’de **Et ve Balık Kurumu**(EKB)’nun özelleştirilmesi ile özel şirketlerin yağmacı politikaları altında ezilen besicilere şimdilerde ise devlet umut ışığı olarak **Tar-Et projesini** sunuyor.

Temmuz 2006’da protokolü imzalanan Tar-Et projesi şu anda besiciler için taze bir nefes olarak görülüyor. Proje kapsamına katılan besicilere, üyesi oldukları kooperatifler üzerinden besilik hayvan verilerek kesim zamanı ise besicilere etin kilosu başına 1 YTL prim verilmesi öngörülüyor.

EKB ve Ziraat Bankası işbirliği ile yürütülecek proje 28 ilde besicilerle yapılacak sözleşmeler ile başlayacaktı. Ancak proje kapsamında besicilere imkan olarak sunulan bazı konularda gecikmelerin olması ile proje de aksamış oldu.

Teşvikler geç açıklandı, koşullar ise zor!

Doğu Anadolu Tarımsal Üreticiler ve Besiciler Birliği Başkanı **Nazmi Ilıcalı**, başına verdiği demeçlerde on yıl sürdürülmesi planlanan projede bir takım aksiliklerin yaşandığına dikkat çekiyor. Projeye ilişkin protokolün geç (19 Temmuz 2006) imzalandığını belirten Ilıcalı şunları kaydediyor; “Protokolün imzalandığı dönemde bir çok besici ihtiyacı olan yemi depoladı. Dolayısıyla bu projeye katılmak için ek bir yem alımı imkanı oldukça düşük.

İkinci önemli bir sorun bu projeden **Tarım Kredi Kooperatifleri**’ne borcu olanlar faydalanamıyor. Bu da projeye olan ilgiyi azalttı. Bu projeyi cazip kılan en temel özelliklerden biri olan 1 YTL’lik et teşviki geç açıklandı.”

Proje kapsamındaki 28 ilin 12’sinde örgütlü bulunan **DATÜB**’ün başkanı Ilıcalı, özellikle Türkiye Kürdistanı’nda besicilik yapanların başka hiçbir geçim kaynağı olmadığını da demelerinde belirtiyor. Ilıcalı, projenin az talep görmesinin tek sebebinin ise teşvik priminin geç açıklanması ve projenin geç bir zamanda yani **2 Şubat 2007**’de hayata geçirilmesi olduğunu söylüyor.

Tarım Krediler Kooperatifleri Tedarik Sağlama Daire Başkanı **Nejdet Dirik** ise bu projenin besicilikteki zihniyeti değiştireceğini iddia ediyor.

Zihniyet ne yöne değişiyor?

Projenin nasıl işlediğini değerlendirmek aslında bu zihniyetin ne yöne değiştiğini de ortaya koyuyor. Projeye katılmak isteyenler öncelikle **Tarım Kredi Kooperatifleri**’ne borçlu olmamalı, borcu varsa da başvurudan önce kapamalı. Tarım Kredi Kooperatifleri’ne üye değilseniz başvurudan önce üye olmanız lazım. Tüm bunlardan sonra kooperatif yetkilileri besicinin gerekli şartları taşıyıp taşımadığını kontrol ediyor ve sözleşme imzalanıyor. Besiye çekilecek olan hayvanlar besicinin kendi hayvanları değil kooperatifin sağladığı hayvanlar oluyor. Besici bunu istemezse de tekrardan bir kooperatif yetkilisi ile seçip alımını

yaptığı hayvanları besliyor ve parayı kooperatif ödüyor.

Tüm bu işleyişte besici eskiden mal sahibi iken şimdi ise aracı konumuna düşürülüyor. Hayvanın herhangi bir sebepten telef olması halinde ise sorumluluk besicinin. Proje en kaba deyişle besicileri attan indirip eşeğe bindiriyor. Aradaki et teşvikinin ise şimdilik projeye olan eğilimi arttırmak için olduğunu yetkili ağızlar da belirtiyor.

Proje şu anda ne halde?

Tarım Bakanlığı’nın girişimleri ile hayata geçirilen proje kapsamında **Ağrı, Adana, Bingöl, Diyarbakır, Erzurum, Sakarya, Sincan, Van** kombinaları 12 milyon 550 bin YTL’lik yatırım ile modernize edilecek. EBK’nın Tarım Bakanlığı bünyesine alınışı ise tamamlandı. Ancak EBK’nın özelleştirilmeden önceki 30 kombinasyonundan geri kalan 7 kombina şu an için projenin alanını kısıtlıyor. Projeye katılacak iş-

letmeleri en az 15 baş hayvan yetiştirecek. 6 ay sonra ise hayvanlar kilosu 7 YTL’ye satın alınacak. Etin kilosu başına ise 1,6 YTL teşvik ödenmesi beklenirken teşvik 1 YTL olarak açıklandı. Kilo başına 8 YTL’nin zaten besicilerin ihtiyacını karşılamadığı göz önüne alınırsa projenin ne sürümünden ne de başka bir şeyden herhangi bir kazancı yok. Sadece fakirleşmekte olan besiciyi hayatta tutarak ona daha düşük ücretle iş yaptırarak. (H. Merkezi)

Seçim turlarında sıra köylüde

23 Şubat Cuma günü Mersin Ziraat Odasını ziyaret eden CHP Mersin Milletvekili **Mustafa Özyürek**; AKP hükümetinin çiftçiyi ve köylüleri mağdur ettiğini söyledi. **Ali Uysal** ile beraber Özyürek’in yaptığı ziyarette kendilerini karşılayan Ziraat Odası Başkanı; çiftçilerin durumunu anlatırken CHP’liler de AKP’nin tarım politikalarını eleştirdi. Özyürek; AKP hükümetinin çiftçileri yalnızlaştırarak kendi kaderine terk ettiğini belirtirken Uysal da AKP’nin çiftçiyi ayakta bile zor duracak hale getirdiğini belirtti.

Suçlu kim?

Hükümete seslendiğini belirten Uysal, “Siz üreticileri ve çiftçileri mağdur ederseniz onlar da sizi ne zaman mağdur edeceklerini bilir. Bizler iktidara geldiğimizde çiftçiler mağdur olmayacak” dedi. Bu sözlerin ardından CHP’liler Mersin Yol-İş Sendikası’na geçti.

AKP hükümetinin bugüne uyguladığı politikalarda ise IMF ve AB’nin imzası var. Türkiye’deki en sıkı AB taraftarlarından birini oynayan CHP’nin ise “**iktidara**” geldiğinde ne yapacağını tahmin etmek için AKP’nin icraatlarına bakmak yeterlidir. (H. Merkezi)

TMMOB’dan “Küresel Isınma ve Tarım” Konferansı

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası tarafından 21 Şubat Perşembe günü **Kadıköy Belediyesi Cadde Bostan Kültür Merkezinde “Küresel ısınma ve Tarım”** konulu bir konferans düzenlendi.

İTÜ (İstanbul Teknik Üniversitesi) Meteoroloji Mühendisliği Bölümü Öğretim Görevlisi Prof. Dr. **Levent Saylan** tarafından sunulan konferans, çok sayıda kişi tarafından ilgi ile izlendi.

Prof. Dr. Saylan, slâyt gösterimi eşliğinde verdiği konferansta, dünyada yaşanan ve “**Küresel ısınma**” diye tabir edilen iklim değişikliklerini, nedenlerini ve olası sonuçlarını, çeşitli model ve senaryolar üzerinden aktararak, “Küresel ısınmanın” yakın süreçte ülkemize yansımalarını ortaya koydu. Çeşitli verilerle desteklediği konuşmasının devamında, ülkemizde bu durumun tarımsal üretime etkilerini de aktaran Prof. Dr. Saylan,

olası iklim değişikliğinin ülkemizdeki tarımsal üretime etkilerine ilişkin olarak şunları söyledi; “...**Tahminlerimize göre yüzey su kaynaklarımız 10 yıllık bir süre içerisinde % 20-25 azalacak ve aynı zamanda sıcaklığa bağlı olarak bitkilerin su ihtiyacı da artacak. Hasatlıklar ve tarım zararlılarında artma olacak. Ve yine tarımda üretim kalite-**

si ve verimi büyük oranda düşecektir... Bu da tarım üreticisini ve ülke ekonomisini olumsuz etkileyecektir.”

Konferansın sonuna doğru, devletin bu konuyla ilgili çalışmalarına da değinen Prof. Dr. Saylan, devletin bu durumla ilgili duyarsız davrandığını belirterek, oluşacak sonuçlarla ilgili adımların atılmadığını vurguladı.

Sonuç olarak, Saylan; devletin üç bakanlığının (Enerji, Tarım ve Çevre) bir araya gelerek ortak bir komisyon oluşturup bu durumla ilgili ön çalışmalara (Toprak haritasının çıkarılması, veri tabanının yeniden oluşturulması, uzmanların eğitilmesi ve üreticilerin bilinçlendirilmesi, vb.) acilen başlaması gerektiğinin altını çizdi.

Yaklaşık iki saat süren konferans, dinleyicilerin konuyla ilgili sorularının ve yapılan eklemelerin ardından sonlandırıldı. (Kartal)

Gerilla bedenlerine işkence yeniden gündemde

Seyit Külekçi

Doğan Altun

Ülkemiz hâkim sınıfları iktidarlarını korumak ve sürekliliğini sağlamak için milyonlarca emekçiye baskı ve şiddet uygulamaktadır.

İşçi sınıfı sigortasız, iş güvencesiz insanlık dışı çalışma koşullarında çalışmaya mahkûm edilmektedir. Köylüler her geçen gün daha fazla yoksulluk ve yıkımla üretmez hale gelmekte, büyük şehirlere göç ederek işsizler ordusuna katılmaktadır. Memurlar, öğrenciler, emekçi kadınlar için hayat gidecek daha zor ve katlanılmaz olmaktadır. Faşizmin sınıfa ve halka yönelik bu saldırılarına karşı tepki gösteren, sokağa inenlere ise verilen yanıt sınırsız bir şiddet olmaktadır.

Faşist diktatörlük insanca bir yaşam uğruna sendikaya üye olarak mücadele eden işçilere, üretmek isteyen köylülere, demokrasi talep eden emekçi memurlara karşı baskı ve zulüm uygulamaktadır. Devlet, en demokratik eylemlere bile azgınca saldırmakta gözaltına almakta, işkence yapmaktadır. Faşizmin bu saldırılarına en fazla maruz kalan işçi sınıfı

ve emekçi halkımızın öncülere, ilericilere, devrimciler komünistler olmaktadır. Halkımızın özgürlüğü için silah kuşanan, dağları mesken eyleyen, alanları zapt eden devrimciler devletin hedef tahtasında ilk sıralara yerleşmektedirler. **Egemenler halkı sindirmek için öncülere fütursuzca saldırmakta, vahşi işkenceler yapmakta böylece gözdağı vererek korku salmayı amaçlamaktadır.**

Emekçilerin, bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinin öncülere kurşunlanmakta, infaz edilmekte, bedenlerine işkence yapılmaktadır.

14 Nisan 1999'da Tokat Merkeze bağlı Yeşilalan köyünde TC ordusuyla girdikleri çatışmada toprağa düşen **TKP/ML TIKKO** gerillaları **Seyit Külekçi** ve **Doğan Altun**'a uygulananlar da devletin vahşetini ortaya koyuyor. O dönemde cenazeleri almaya giden Doğan Altun'un amcası cenazelere yönelik işkenceyi şöyle anlatıyordu: "Yeğeninim önce arkadan beyni vurularak dağıtıl-

mış. Sağ kolu bilekten yukarı testere ile kesilmiş, baltayla da değil. Sol kulağını kesmişler ve şişlemişler ve ayaklarını kırmışlar. Sol ayağında yine şişlemeye benzer oyuk var. Seyit arkadaşın da arkadan beyni dışarıya gelecek şekilde dağıtılmış."

Faşist diktatörlük son mermisine kadar çatışarak işçi sınıfı ve ezilenlerin idellerine bağlı kalan Partizan yürekleri teslim alamamanın öfkesiyle bedenlerine korkunç işkenceler yapmıştı. Gerillaları katletmekle yetinmeyen faşizm gerilla bedenlerini yerlerde sürükleyerek halkın önünde teşhir ederek korku salmak istemişti.

Yaşananlar, "**hukuk devleti**", "demokrasi", "**barış ve özgürlük**" söylemlerinin birer sahtekârlık olduğunu, gerçekte devletin yukardan aşağıya kadar koyu bir faşist ideoloji ile harmanlandığını göstermişti bir kez daha.

1999 yılında yaşanan ve hafızalarımızdan hiç silinmeyecek olan bu olay ailelerin aynı tarihlerde AİHM'e yaptığı başvurunun sonuçlanması ile yeniden gündeme geldi.

AİHM işkencenin kesin olduğunu belirttikten sonra devletin suçlu olduğu kararına vardı. Başvuru sahiplerinin yaşadıkları acıyı "**alçaltıcı muamele**" olarak kabul ederek Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 3. maddesinin ihlal edildiği hükmüne vardı.

Kararın açıklanmasından sonra görüştümüz Doğan Altun'un kız kardeşi **Gönül Altun**, AİHM'in işkenceyi kabul ettiğini ancak cezayı ailelerin işkence izlerini görmesinden dolayı verdiğini söyleyerek karara itiraz edeceklerini belirtti. (İstanbul)

Ortadoğu halklarıyla dayanışma eylemi

İzmir'de **Partizan**, **HÖC**, **BDSP**, **Alnteri**, **Kaldıraç** ve **ESP** tarafından **1 Mart** tezkeresinin yıldönümü vesilesiyle, ABD'nin Irak işgali ve ülkemizdeki işbirlikçilerinin de bu işgal politikalarına ortak olma çabalarını teşhir eden bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

1 Mart günü saat 13:00'te **Konak Kemeraltı** girişinde yapılan eylemde "**Emperyalistlerle, Siyonistlerle işbirliğine son!**" ve "**Emperyalizm ve Siyonizm yenilecek, direnen halklar kazanacak**" pankartları açıldı.

Yapılan açıklamada Irak'ta idam edilecek 3 kadın direnişçiye dikkat çekildi ve emperyalist-Siyonist ittifakın Ortadoğu'ya yönelik gerçekleştireceği yeni saldırılara karşı mücadele edileceği vurgulandı. (İzmir)

Barış ve Kardeşlik Yürüyüşü'ne polis engeli

DTP, **EMEP**, **SDP**, **ESP**, **Halkevleri** ve **Kaldıraç**'ın da aralarında bulunduğu çeşitli kurumların **24 Şubat**'ta yapmak istediği Barış ve Kardeşlik Yürüyüşü Ankara'da polis engeline takıldı. Kurtuluş Parkı Kavşağında toplanan gruplar "**Hepimiz Kürdüz, Hepimiz Ermeniyiz**", "Yaşasın halkların kardeşliği", "**Bi-jî biratîya gelan**" vb. sloganlar atarak toplanmaya başladı. Ardından **Sakarya Caddesine** doğru yürüyüşe geçmek isteyen kitle polis ablukasının açılmaması üzerine iki saat bulunduğu alanda beklemek zorunda kaldı. Polisler yapılan görüşmelerden olumlu yanıt alamayan kitle 2 saat ardından Kurtuluş Parkında basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı yapan **EMEP** Ankara İl Başkanı **Haydar Kaya**, Diyarbakır ve Van DTP il başkanlarının tutuklanmasını kınayarak polisin bu tavrının önümüzdeki günlerde ne tür baskılara maruz kalacağını gösterdiğini söyledi.

Yaşar Büyükanıt'ın açıklamalarının da bu tavrı desteklemeye dönük olduğunun altını çizen Kaya, demokrasi ve barış yanlılarının yaratılmak istenen kardeş kavgasını boşa çıkaracağını belirtti. Yapılan açıklamanın ardından kitle dağıldı. (Ankara)

Eğitim-Sen Sakarya Şubesi kundaklandı

Daha önce de çeşitli devrimci çevrelere yönelik sivil faşist saldırılara sahne olan Sakarya'da **Eğitim-Sen Şubesi 4 Mart** günü sabaha karşı saat 04.00'de kimliği belirsiz kişilerce kundaklandı. Saldırganların, kundakladıkları binaya **TİT** imzalı bildiri bırakıldığı öğrenildi.

Eğitim-Sen Genel Merkezi'nden yapılan yazılı açıklamada saldırıların kopyayı kırarak içeri girdikleri ve sendika binasının tamamını ateşe verdikten sonra

kaçtıkları belirtildi. İtfaiyenin erken müdahalesi sonucu ailelerin de yaşadığı binada, yangının büyümesi önlenildi.

Saldırımın son dönemde yoğunlaşan, "**milliyetçi-gerici-şoven**" açıklamalardan ve hedef göstermelerden bağımsız düşünülmemeyeceği belirtilen açıklamada, "**Sakarya'da yaşananlar, özellikle yapılan kışkırtıcı açıklamaların nelere sebebiyet verdiğini, saldırıların sabaha karşı sendika binamızı ateşe ve-**

Sakarya'da Eğitim-Sen Şubesi 4 Mart günü sabaha karşı saat 04.00'de kimliği belirsiz kişilerce kundaklandı. Saldırganların kundakladıkları binaya TİT imzalı bildiri bırakıldığı öğrenildi.

recek kadar ileri gitmiş olmaları, sorunun basit bir kundaklama olmadığını, planlı bir saldırı olduğunu göstermiştir" diye kaydedildi. Eğitim-Sen açıklamasında, saldırıların ile arkalarındaki güçlerin bir an önce açığa çıkarılması istendi.

Olayın duyulmasının ardından **İstanbul**, **Van**, **Bitlis**, **Urfa**, **Gaziantep** vb. birçok şube tarafından eylemlerle protesto edildi. (H. Merkezi)

Emperyalistler, 1 Mart'ı unutmayın!

ILPS, ESP, SDP, HÖC, Odak'ın da aralarında bulunduğu kurumlar, 1 Mart tezkeresinin yıldönümünde Irak işgalinin son bulmasını isteyerek ABD politikalarını bir kez daha protesto ettiler.

ya geldiler ve 1 Mart tezkeresinin yıldönümünde Irak işgalinin son bulmasını isteyerek ABD politikalarını bir kez daha protesto ettiler. “Emperyalizme, işgale, işbirlikçiliğe, ırkçılığa ve şovenizme karşı birleşik mücadeleyi yükseltelim” pankartı açan kitle sloganlarla, kortejler oluşturarak Dolmabahçe'ye yürüdü. Yürüyüş korteji Dolmabahçe'ye geldiğinde, burada polislin engellemesiyle karşılaştı. Eylem programının sunumu için getirilen ses düzeni ve ses düzenini taşıyan araç, “Sarayda misafir var, rahatsız olurlar” gerekçesiyle engellenerek, alana sokulmadı. Polislin ses aracına

el koyması nedeniyle Dolmabahçe'de oturma eylemi yapan işgal karşıtları, polislin bu tutumunu protesto etti. Ardından ortak basın açıklamasını okuyan **Eyüp Baş**, “Bugün 1 Mart. Türkiye'den Irak'a asker gitmesi için meclise getirenler tezkerenin reddedildiği gün. O gün işgale karşı çıkan yüz bin kişi, Ankara'da bir araya gelerek, tezkereyi engelledi. Aradan dört yıl geçmesine rağmen, Ortadoğu'da işgal devam ediyor. AKP hükümetinin de ABD'nin Ortadoğu'daki politikalarına verdiği destek sürüyor” dedi. Açıklamanın ardından **Grup Vardiya** kısa bir dinleti verdi. (İstanbul)

Irak'a asker göndermenin yolunu açacak olan 1 Mart tezkeresinin reddedilmesinin yıldönümünde birçok ilde basın açıklamaları yapan devrimci, demokrat, ilerici ve anti-emperyalistler, Irak işgaline ve ABD emperyalizminin politi-

kalarına verilen desteğe son verilmesini istedi. Bu eylemlerden biri de İstanbul'da gerçekleşti. **ILPS, ESP, SDP, HÖC, Odak**'ın da aralarında bulunduğu kurumlar, **1 Mart** Perşembe günü saat 19.00'da **Taksim AKM** önünde bir ara-

“Sözde vatandaş” a , “sözde sağlık(!)”

Faşist devlete bağlı çeşitli kurum temsilcilerinin verdikleri demeçlerle de açıkça ifade ettikleri gibi, bu sistemin “tek”çi ideolojisinin ölçütlerine uymayan, bu sisteminden yana olmayan, sistemin bekası doğrultusunda düşünmeyen ve sisteme itaat etmeyen her birey, düşünce, kimlik, topluluk, vb.'nin bu topraklarda yaşaması istenmemektedir. Yaşama hakkı başta olmak üzere en insani haklarını kullanması dahi her vesileyle ortadan kaldırılmaya, engellenmeye çalışılmaktadır.

Bugün Türkiye'den verilebilecek birçok örneğin içerisinde, T. Kürdistanı'nda yaşayan halkımızın durumunu örnek verip, incelediğimizde bu tespitlerin ne kadar yerinde olduğunu görüyoruz. TC devletinin kuruluşundan bu yana “imha ve inkâr” politikası ekseninde her türlü katliama, sürgüne, asimilasyon ve sindirme uygulamalarına maruz kalan Kürt halkı, aynı zamanda ekonomik ve sosyal hizmetlerden mahrum bırakılarak cezalandırılarak, terbiye (!) edilmeye çalışılmıştır.

Sanayileşmenin olmadığı, işsizliğin ve yoksulluğun ürkütücü boyutlarda olduğu bölgede, en önemli geçim kaynakları olan hayvancılığın yayla yasakları ile bitirildiği, tasfiye edildiği, “terör” bahane edilerek köylerin yakılarak göç etmeye zorlanan Kürt halkı başta olmak üzere bu bölgede yaşayan halkımız, en insanca hak olan sağlık hizmetinden de yararlanamıyor. Bugün hala bölge halkı doktor bulabilmek için şehirlerarası yolculuk yapmak zorunda kalıyor. Kadınlar doktor, ebe yüzü görmeden doğum yapıyor ve bebekler en basit bir hastalık yü-

zünden ölebiliyor.

Ülkemizde hastane sayısının bölgeler dağılımı ile ilgili yapılan araştırmada, 334 hastaneyle, **Marmara Bölgesi** en çok hastanesi olan bölge olurken, 2. sırayı 247 hastaneyle **İç Anadolu**, 3. sırayı 198 hastaneyle **Karadeniz**, 4. sırada 178 hastaneyle Ege ve 5. sırada ise 142 hastaneyle **Akdeniz** bölgesi yer alıyor.

Türkiye Kürdistanı ise (101 hastane Doğu Anadolu'da, 63 hastane de Güneydoğu Anadolu'da) son sırayı alıyor. Ve tabii ki bu bölgedeki hastanelerde teknik malzemedan tutun da, doktor ebe eksikliğine her şey var. Ancak araştırmada bu yönünü belirtme ihtiyacı duymamışlar.

Ayrıca bir başka araştırma da Türkiye'de hastane yatağı bakımından da bölgeler arasındaki büyük uçurumu gözler önüne seriyor. Marmara Türkiye'deki hastanelerde bulunan yatakların % 27.8'ine sahipken, bu oran Türkiye Kürdistanı'nda % 7.6'dır. Araştırmalarda çıkan bir başka gerçek ise, son 4 yıl içerisinde atanan 26 bin 29 sağlık çalışanından 2 bin 499'u görevine başlamamış. Bu yıl bölgeye “mecburi hizmet” kapsamında yapılan atamalarda 5000 doktordan 1100'ü görevine başlamamış.

Ve son olarak “...Çocuk ölüm hızı, Türkiye'nin doğusunda binde 76 iken, batısında binde 38'dir. Gebeliği boyunca herhangi bir tıbbi bakım almamış annelerin oranı, doğuda binde 61 iken, batıda binde 14'tür. Doğuda doğumların binde 54'ü evde gerçekleşmektedir; bu oran, batıda binde 13'tür. Doğuda 12-23 aylık çocukların ancak binde 23'ü, batı-

da binde 50'si tam aşıldır...” tespitiyle yapılan bir Sağlık Bakanlığı araştırması var...

Tüm bu veriler, başta devlet kurumları olmak üzere, çeşitli çevrelerce farklı yorumlarla (nüfus dağılımı, doktorların bölgeye gitmesi için sosyal ve ekonomik koşullarının iyileştirilmesi gerek vb.) nedenlere dayandırılarak açıklanmakta. Ancak tüm bu açıklamalardan çıkan ortak sonuç, bu durumun esas kaynağının, doktorların ve hemşirelerin böl-

geye gitmemesi olduğu yönünde. Çözümü ise, sağlık çalışanlarının bölgeye gelmesi noktasında zorlamada görmektedir. Tüm bu açıklamalarla, faşist TC devletinin T. Kürdistanı'na yönelik, yazımızın başında belirttiğimiz imha ve inkarı içeren yok sayma, politikalarının üstü örtülüp, gizlenmeye çalışılmaktadır. Ancak tüm bu çabalar nafile. Çünkü bilincimizi bulandıran onca söz, yaşamın gerçeği karşısında “tuzla buz” oluyor.

Irak'ta işgale karşı küresel eyleme!

Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK) tarafından düzenlenen “Savaşsız bir dünya için 4. uluslararası buluşma” sempozyumunda Irak işgaline karşı küresel eylem çağrısı yapıldı.

25 Şubat Pazar günü **Taksim Square Hotel**'de Bağdat'ta öldürülen Iraklı bilim insanı **İsam El Rawi** anısına gerçekleştirilen sempozyuma, oğlunu Irak işgalinde kaybeden Amerikalı sa-

vaş karşıtı **Cindy Sheehan**, Filistin Sendikalar Konfederasyonu'ndan **Wael Ali Natheef**, Irak Üniversiteler Birliği Başkanı Dr. **Ahmet Kemal**, Irak Öğretim Üyeleri Derneği temsilcisi **Amir El İğaidi** katıldı.

Savaş karşıtı aktivist **Mehmet Ali Alabora** ve gazeteci **Murat Utku**'nun yönettiği etkinlik, İsam El Rawi'nin yaşamının anlatılması ile başladı.

Barış Annesi Cindy Sheehan yaptığı konuşmada Irak işgali sırasında 700 binden fazla insanın hayatını kaybettiğini, işgalin yalanlarla gerekçelendirilmeye çalışıldığını, ABD halkının yüzde 70'inin bu politikaları onaylamadığını söyledi. Irak Öğretim Üyeleri Derneği temsilcisi Amir El İğaidi de Iraklıların elektriksiz yaşadığını, suların içilmeyecek halde olduğunu, işsizliğin çoğaldığını dile getirdi.

(İstanbul)

Mart'ın isyan ruhuyla anti-faşist mücadeleyi yükseltelim!

Halepçe'den yükselen çığlık

"Kimyasal gaz bombası atılan kasabalar ölü şehir gibi. Sadece ceset toplamak için gelen askeri araçların sesi duyuluyor. Her taraf kadın ve çocuk ölüleriyle dolu. Oyun oynarken ölüme yakan bu çocukların günahı neydi?"

Irak savaş uçaklarının acımasızca attığı kimyasal bombalarla bu günahsız insanlar can vermiş. Kimi anne çocuklarına sarılı, kimi kaçmaya çalışırken kapının eşğinde kimi sokakta kaçarken bir duvarın dibinde kimi de henüz dört aylık torununu korumak için üstüne kapanmış halde hayatlarını kaybetmişler." 16-17 Mart 1988 tarihinde yaşanan katliamı böyle anlatıyor gazeteci Ramazan Öztürk.

8 yıl süren Irak-İran savaşında ABD'nin desteğiyle kimyasal silahlara sahip olan Saddam, Halepçe'de 5 bin Kürdü katletti. Kürt halkının yaşadığı en büyük acılardan biri olan Halepçe'de ABD emperyalizminin desteklediği Saddam diktatörlüğü korkunç bir katliam gerçekleştirdi.

Beyazıt'ta yedi karanfil

16 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde faşistlerin saldırılarından dolayı günlerdir gerginlik ve çatışma vardı. Öğrenciler polis ablukasında derslere giriyor, okul çıkışlarında da yine polis ablukasında okulları terk ediyorlardı. Ancak 16 Mart günü durum çok farklıydı. Her gün 50-60 polisin beklediği fakülte önünde yalnızca 9 polis vardı. Sivil faşistler pusuda bekliyordu. O gün yaşanacak katliamı "Hepinizin sonu geldi artık" diye bağırarak faşistler haber veriyordu. İşte o gün bir anda öğrencilerin yanında bir bomba patladı ve aynı anda kurşun yağmuru başladı. Bu gürültü ve karmaşanın içinde bir ses "Belanızı buldunuz" diye bağırıyordu. Bombanın patladığı yerde 7 karanfil toprağa düşerken 43 öğrenci de yaralandı. Katliam DİSK'in "Faşizme ihtar" mitingleri, ders, yemek boykotları, kampus işgalleri gibi eylemlerle protesto edildi.

38 sanıklı, 16 Mart davasında 1984 yılında bütün sanıklara beraat kararı verildi. 19 yıl aradan sonra katliamı gerçekleştirenlerden Zülküf İso'tun ablası Remziye Akyol, kardeşinin emri bizzat Alparslan Türkeş'ten aldığı ve bir polis minibüsüyle üniversite önüne kadar geldiklerini, bombayı kardeşinin attığını söyledi.

Gazi halkı tek yumruk tek yürek

12 Mart 1995 akşamı saat 20:30'u gösterdiğinde Gazi Mahallesi İsmet Paşa Caddesi üzerinde bulunan Yavuz Kardeşler, Dostlar, Cihan ve Doğu kırathaneleri otomatik silahlarla taranmaya başlandı.

Kurşunlara ilk hedef olan 67 yaşındaki Halil Kaya idi. Faşist katiller gasp ettikleri taksinin şoförü Mesut Efe'yi de vahşice katletti. Bu saldırıların duyulma-

sı ile Gazi halkı sokaklara döküldü. Karakola doğru yürüyen, barikatlarda çarpışan halka açılan ateş sonucu toplam 18 kişi katledildi. 426 kişi yaralandı.

"Bu kesinlikle planlı. Çünkü 15-20 gün önce benim arkadaşımın yakınları mahalleden gözaltına alınmıştı. Gözaltı sırasında polisin biri onlara karşı 'gülün bakalım yakında İsmet Paşa Caddesi kan gölüne çevrilecek o zaman göreceksiniz' demiş ve bu olayda polisin saldırıyı yapanlarla işbirliğinde olduğu kesin..." sözleriyle yaşadıklarını anlatıyor Güle-ser Kırmızıyaka.

Konfeksiyon işçisi bir kadın ise gördüklerini şöyle anlatıyor; "Çatışmalar olurken benim gördüğüm şeydu: Herkes tek yürekti. Belki bu olayları hiç görmeyenler vardı çoğunlukta. Ama o gün bunları düşünen yok. Yanımızda ölenler de oldu mesela yaralananlar da oldu... Herkes devleti, yasayı filan bir kenara bırakmıştı. Mesela sokağa çıkma yasağını dinlemedik. Dinlesek bu bize yakışmazdı... Onlar devletse biz de halkız."

Gazi davası yıllarca çeşitli illerde sürdü. Ancak beş yıl sonra 2000 yılı Mart ayında sonuçlandı ve 18 polis beraat etti.

Tek tutuklu sanık Adem Albayrak da tutukluluk süresi göz önüne alınarak yeni katliamlar için serbest bırakıldı. Devlet, 95'te kurşunlarla ve işkence ile Gazi halkını teslim almaya çalışırken bugün mahalleye soktuğu uyuşturucu, fuhuş ile yapıyor bunu. Sömürü ve zulme-

karşı insan onurunu sahiplenerek alanları zapt eden Gazi halkını yozlaştırarak, bencilleştirerek kendi geleceğine sahip çıkmayan, kendine saygısı olmayan kişilikler yaratmayı hedefliyor. Buna karşı Gazi halkı 12 Mart'taki direniş geleneğini sahiplenerek bu saldırıya karşı da devrimcilerle birlikte mücadele ediyor.

Özgürlük ateşleri hiç sönmedi

Gün; tarlada ağaya tefeciye başkaldırının günü. Gün; şehirlerde fabrikaları patrona mezar etmenin günü. Gün; okullarda gerici-faşist feodal sisteme isyanın günü. Gün; yeniden doğuşun, mücadeleye atılışın günüdür. Kısaca isyanı dalga dalga büyütmenin günü. Gün yeni gün, yani Newroz.

Zalim Dehaq'a karşı Kürt halkının Demirci Kawa ile isyan bayrağını dalgalandırdığı, zulmün karanlığını ateşlerle aydınlatıldığı gündür Newroz. 21 Mart, Ortadoğu halklarının başkaldırı günüdür. Kürt halkı dört parçaya bölünmüş vatanında yüzyıllardır geleneğini yaşatmış; kan, can bedeli de olsa isyan ateşini yakmaktan geri durmamıştır. Tarihi boyunca 28 defa zulme isyan eden Kürt halkı PKK önderliğindeki ulusal hareket ile yeniden direniş sayfalarını yazmaya başladı. Ancak günümüzün Dehaqları buna sesiz kalmadı. Tıpkı ataları gibi bu günü kana buladılar. Faşizm miras aldığı zulmü uygulamakta tereddütsüz davrandı.

92 Newroz'unda Cizre, Şırnak, Şem-

dinli, Eruh, Kurtalan, Derik, Kızıltepe, Lice, Kulp, Nusaybin, Dargeçit, Midyat, Hakkâri, Bitlis, Diyarbakır, İdil ve birçok ilde panzer ve tanklarla Kürt halkına saldırarak 100 kişiyi katletti.

Tüm bu saldırılara rağmen faşist diktatörlük özgürlük ateşlerini söndüremedi. Newroz dağ başlarında gerilla türkülerinde, namlularında, Kürt halkının yüreğinde, ezilenlerin bilincinde yaşamaya devam ediyor.

Mart kızıldır...

Mart ayı önemli tarihsel günleri barındırmasından dolayı hareketli canlı bir aydır. Ülkemizde ve dünyada yaşanan gelişmelere karşı tepki göstermenin, sınıf mücadelesine müdahale etmenin olanaklarının fazlasıyla olduğu bir aydır.

12 Mart, 16 Mart ve 21 Mart gibi halkımızın gündeminde olan tarihi günleri kitlelerle buluşmanın, onların sorunlarına daha fazla vakıf olmanın araçları haline getirmeliyiz. Hrant Dink'in katledilmesi ile birlikte hız kazanan milliyetçi-şoven saldırılara karşı güçlü bir halk muhalefeti örmenin ve artarak süren emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi yükseltmenin olanakları Mart ayında mevcuttur.

Mart ayı tarihsel günlerinden dolayı ilerici ve devrimcilerin birlikte hareket etme olanağı bulabileceği bir süreçtir aynı zamanda. Devrimci, ilerici, anti-emperyalist güçler bu tarihleri en geniş katılımlı eylem birlikteliği ile örgütlemelidir. İşçi sınıfı ve halkımızın öncülleri komünistlerin, devrimcilerin kısır tartışmalara boğulmadan süreci örmesi gerekmektedir. Mart ayında devrimci eylem birlikteliğinin, ortak iş yapma kültürünün güzel örnekleri yaratılmalıdır.

ÇHD Genel Kurulu yapıldı

Kurulduğu yıldan bu yana ilerici-demokrat avukatların örgütlülüğü haline gelen ve barolardan çok daha önce avukatların sorunlarına sahip çıkarak eyleme geçen Çağdaş Hukukçular Derneği'nin İstanbul Şubesi'nin 27 Şubat Pazar günü 8. Olağan Genel Kurulu yapıldı. Sabah 10.00 sularında başlayan kurulda divan seçildikten sonra ilk sözü alan Mihriban Kırdök, kısa dönem içersinde avukatlık mesleğinin pek çok saldırı ile karşı karşıya kaldığını, son üç yıllık süreç içinde mesleğin etik kurallarını birebir etkileyen ve avukatlık mesleğinin doğru şekilde icra edilmesinde sakınca taşıyan pek çok yasanın çıktığını belirtti. Ardından söz alan Eşber Yağmurdereli; Türkiye'de avukat olmanın, anti-demokratik bir ülkede insanları savunmanın zor bir zanaat olduğunu vurguladı-

ğı konuşmasında böyle bir zamanda çıkartılan Avukatlık Yasası'na vurgu yaptı.

Ardından ÇHD'nin iki kurul arasındaki faaliyet raporu ve mali rapor okundu. Faaliyet raporunda dünyadaki ve ülkedeki durum açıklanırken faaliyet raporunun en öncelikli konusunu ise DKÖ anlayışı teşkil etmekteydi. Faaliyet raporunda özellikle ülkemizde muhalif olan insanların ve hak gasplarının sayısının artarken bu insanların örgütlenmediği ve bunda sorumluluk payının büyük kısmının DKÖ'lere ait olduğu belirtildi. Konuşmaların ardından seçime geçilerek, yeni yönetim kurulu ve disiplin kurulu seçildi. Seçimden sonra yeni döneme ilişkin dilek ve temennilerle Genel Kurul sona erdi.

(İstanbul)

Ulucanlar'a değerlendirme projesi

eski mekanlar konusunda yıkıp yeniden yapma haricinde hiçbir politikası olmadığı eleştirisini dile getirdi. Özgönül; "Bu politikasızlığın karşısında insanları Ankara'da kullanılmayan, terk edilmiş alanlara dair düş kurmaya çağırıyoruz" dedi.

Bu projeyi gençlerle beraber yapmanın önemli olduğunu söyleyen Özgönül, geleceğin her türlü yöneticisi haline gelecek gençlerin şimdiden bu konu üzerine duyarlılık kazanması gerektiğini açıkladı. Temmuz 2006'da boşaltılan Ulucanlar Hapishanesi için de "yıkıp yeniden yapma" politikası ile karşı karşıya gelinebileceğini belirten Özgönül, "Yıkıp yeniden yapılarda genelde alışveriş merkezi gibi tüketim dönük mekanların yapımı tercih ediliyor. Bu alanların değişik şekilde kullanıma potansiyeli var. Bir çok insan bu tür mekanlarla bütünleşiyor ve buralara değer veriyor. Tüm bunları ortaya çıkararak kent mimarlık kültürünün bir parçası haline getirmek lazım" dedi.

Siyasi içerik göz önünde tutulmalı

Ulucanlar Hapishanesi'nin siyasi bir içeriğinin de olduğunu belirten Özgönül, toplumun her kesiminde insanın tutsak tutulduğu bu hapishanenin sadece Ankara açısından değil tüm Türkiye tarihi açısından bir önemi olduğuna da dikkat çekti. Özgönül Ulucanlar'ın kısaca tarihine değinirken 1925 yılından sonra hapishane olarak kullanılan Ulucanlar'ın bu tarihten sonra pek çok ek binası olduğunu ancak bu ek binaların nitelsiz binalar olduğunu belirterek, bu durumun oraya konan insanlarla doğru orantılı olduğunu, ne kadar değer verilirse yapılara o kadar özenildiğini anlattı.

Hatırlanacağı gibi Ulucanlar'da 26 Eylül 1999 tarihinde kanlı bir katliam yapılmış, 7 yıl sonra yapılan keşif gezilerinde bile duvarlarda katledilen insanların kanının ve kullanılan silahların izlerinin durduğu görülmüştü. (H. Merkezi)

TMMOB Ankara Şubesi ve Ankara Barosu Temmuz 2006'da kapatılan ve kentin belleğinde silinmez bir yere sahip olan Ulucanlar Kapalı Hapishanesi için "Kent Düşleri- Ulucanlar Merkez Kapalı Hapishanesi Değerlendirme Projeleri" başlıklı bir kampanyaya başlattı. 1 Şubat'ta başlatılan kampanyaya son katılım tarihi 12 Mart, projelerin Ankara Mimarlar Odasına son teslim tarihi ise 13 Nisan. Sonucu 24 Nisan'da açıklanacak yarışma-

ya aynı zamanda lisans ve yüksek lisans öğrencileri de katılabilecek. 22 Şubat Perşembe günü konuyla ilgili Ankara TMMOB binasında basın açıklaması yapıldı.

Devlet her şeyi yıkıp yeniden yapıyor:

Proje için bilgi veren Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı Nimet Özgönül, son yıllarda devletin ve yerel yönetimlerin

Erol Zavar'a özgürlük

Açıklamanın ardından TBMM'ye "Erol Zavar'a özgürlük" talebi ile topladıkları bini aşkın dilekçeyi gönderen İnisiyatif bileşenleri eylemde, "Erol Zavar'a özgürlük", "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın" ve "Devrimci irade teslim alınmaz" sloganlarını attı. Eyleme ESP, SDP, İşçi Mücadelesi, Özgür Yaşam Kooperatifi, TİHV ve Ege 78'liler Derneği de destek verdi. (İzmir)

İzmir Cezaevi İnisiyatifi, 24 Şubat 2007 tarihinde Konak Postanesi'nden TBMM'ye dilekçe göndererek mesane kanseri olmasına rağmen halen tutsak olan Erol Zavar'ın serbest bırakılmasını istedi. Konak Sümerbank önüne toplanan inisiyatif bileşenleri "Erol Zavar'a Özgürlük" yazılı pankart açarak F tipi hapishanelerdeki hasta tutsakların serbest bırakılmasını istedi. İCİ adına açıklamayı Mihriban Karakaya okudu.

Odak Dergisi'nin sahibi ve Yazışmaları Müdürü olan Erol Zavar'ın 2001 yılından bu yana mesane kanseri hastası olmasına rağmen tutsak olduğunu hatırlatan Karakaya, Zavar'ın hastalığının ilerlediğini söyledi. "Kanser dışında migren krizi, astım nöbetleri, mide, safra kesesi ve menisküs rahatsızlıkları da bulunan Zavar için şu ana kadar hiçbir girişim sonuç vermedi" diyen Karakaya, Zavar'ın serbest bırakılması için tüm demokratik kamuoyunu mücadeleye çağırdı.

Düşünceye engel yasa değil; devlettir!

Dink cinayetinden beri özelde 301. madde üzerinden yapılan eylemler artarken bunlara bir yenisi de 26 Şubat Cumartesi günü eklendi. İHD'nin çağrısı ile bir araya gelen İHD üyeleri ve aydınlar Taksim tramvay durağında Galatasaray Lisesi önüne yürüyerek basın açıklaması yapmak istedi. Saat 12:00'da bir araya gelen kitle burada slogan atmadan "301'e Hayır Yasaksız Korkusuz Tehditsiz Konuşalım/ Düşünceye Özgürlük" yazılı pankart açtı.

Kitlenin tramvay durağından postaneye doğru harekete geçmesinin ardından polis İstiklal Caddesi'ni tamamen kapattı. Kitleye gelen sivil polisler bugün ne olursa olsun kimseyi bu taleple yürütmeyeceklerini ve bunu yasadışı sayacaklarını söyledi.

Bunun üstüne olduğu yerde kalan

Tutsak yakınlarına arama işkencesi

Sincan F Tipi Hapishanesi'ne yakınlarını ziyarete giden aileler idarenin keyfi uygulamalarıyla karşı karşıya gelerek iç çamaşırlarına kadar aranmaya başladılar. Görüş kabineye gidene kadar birçok cihazdan geçerek aranan aileler iç çamaşırlarına kadar üstlerinin aranmasına tepki göstererek 22 Şubat günü İHD Ankara Şube binasında bir

basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Aileler adına açıklamayı okuyan Başak Otlu, tecriti hapishanede bulunan yakınları ile birlikte yaşadıklarını söyledi. Hapishaneye her gidişlerinde kendilerine potansiyel suçlu olarak bakıldığını ifade eden Otlu, hapishaneye gittiklerinde birçok cihazdan geçerek aranmalarına rağmen bir de iç çamaşırlarına kadar varan üst aramasından geçirildiklerini söyledi.

Aramaya itiraz edenlere görüştürme dahi yaptırılmadığını söyleyen Otlu, Sincan Kadın Kapalı Hapishanesinde görüşe gidenlerin iç çamaşırlarının bile çıkarılmasının istendiğini belirtti. Hapishaneye her gidişin aileler için bir tehdide dönüştüğünün altını çizen Otlu, sorunlarının çözümü için hapishanelerin barolar, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri tarafından izlenmesi gerektiğini vurguladı.

Ailelerin avukatlığını yapan Akça Oflaz ise aramaların bazen abartılarak anüs ve vajinanın aranmasına varınca kadar yapılmak istendiğini ve bu durum için yapılan bütün bu suç duyurularının delil olmadığı gerekçesi ile takipsizlikle sonuçlandığını belirterek, durumu AİHM'e götüreceklerini ifade etti. (Ankara)

(İstanbul)

Devletin "Sağlık"sız politikaları protesto ediliyor!

"Herkes" sağlık hizmeti alacak deniliyor, ancak burada bir aldatmaca var. "herkes" derken parası olan herkes demiyorlar. 403 YTL asgari ücretle çalışan işçiler, doğu illerinde tarımla, hayvancılıkla zar zor geçinmeye çalışan insanlar var, onların nasıl bu primleri ödeyeceği hükümet açısından muğlak bırakılıyor.

Türk Tabipler Birliği, SES, Tabip Odaları, Diş Hekimleri Odası, Eczacılar Odası, DİSK/Dev Sağlık-İş tarafından, IMF ve DB dayatmalarıyla ve GSS'nin birer parçası olarak meclisten teker teker geçirilen, "sağlık"sız yasalara karşı başlattıkları ve Mart ayı boyunca sürecek olan "beyaz eylemler" sürüyor. Bu eylemlerden biri de, 1 Mart Perşembe günü Kadıköy Merkez Sağlık Ocağı önünde gerçekleşti. Öğlen saatlerinde toplanan sağlık emekçileri, "Önce sağlık, önce koruma, sağlığımı, ocağıma dokunma", "Artık yeter! Sağlık hakkı, özlük haklarımız, iş güvencemiz, mesleki onurumuz için, beyaz eylemler" yazılı pankartlar ve meclisten geçirilen, geçirilmek istenen yasaları protesto eden dövizler taşıdılar. Kortejler oluşturularak Kadıköy Meydanına doğru yürüyüşe geçen sağlık emekçilerine, yürüyüş sırasında Haydarpaşa Tren Garı'ndan ve çevredeki halktan da destek geldi. Sağlık emekçileri, "Herkes eşit ücretsiz sağlık", "Katillere değil sağlığa bütçe", "Sağlıkta yıkım ölüm demektir" vb. sloganlar eşliğinde, Kadıköy Meydanında kurulan, "Beyaz Çağrı Sağlık Ocağı"na doğru, kortejler oluşturularak yürüyüşe geçtiler. Meydana gelindiğinde ilk olarak söz alan TTB Merkez Konsey Başkanı Gencay Gürsoy bir konuşma yaptı. Gürsoy'un ardından, eylemi örgütleyen diğer kurumların temsilcileri de birer konuşma yaptılar. Ayrıca, eylemin sonunda, saat 18.00 ile 21.00 arasında, meydana kurulan sağlık ocağında halkı bilgilendirme çalışmaları yapılacağı belirtildi.

Parası olan "herkes" sağlık hizmeti alacak

Eylemden sonra, "Torba Yasa" ve paralelinde çıkarılan yasalarla ilgili SES Anadolu Yakası Şube Başkanı Ümit Doğan ile görüştük.

İK: Sağlıkta dönüşüm adıyla çıkarılan yasaları ve son olarak Torba Ya-

sayı değerlendirir misiniz?

Ümit Doğan: Sağlıkta dönüşüm programı ilk olarak SSK hastanelerinin devriyle başladı, "aile hekimliği", "GSS" ve bugün de "torba yasa" ile devam ediyor. Daha önce de sizinle yaptığımız görüşmede vurgulamıştık ama tekrar etmekte yarar var, "herkes" sağlık hizmeti alacak deniliyor, ancak burada bir aldatmaca var. "Herkes" derken parası olan herkes demiyorlar. 403

Çıkarılan bu yasaların asıl adresi GSS'dir. Sağlıkta dönüşümde sağlık hizmetinin piyasaya açılmasıdır. Sağlık ocaklarını da kapatarak, tam bir özel hastane modeli oluşturmaya çalışıyorlar, GSS de bunun finansmanı olarak görülüyor.

YTL asgari ücretle çalışan işçiler, doğu illerinde tarımla, hayvancılıkla zar zor geçinmeye çalışan insanlar var, onların nasıl bu primleri ödeyeceği hükümet açısından muğlak bırakılıyor. Bizler açısından nettir; parası olmayan sağlık hizmeti alamaz demek bu! Örneklemek gerekirse, aile hekimliğinde 4 bin kişinin olduğu bir yere bir doktor verilecek, bir salgın hastalık olduğunda bu kişi nasıl yetişecek, hükümet bunu düşünmüştür herhalde. Bugün yaptığımız eylem de hem sağlıkta dönüşümü hem de son olarak meclisten geçen torba yasayı protesto etmek amacıyla düzenlendi.

İK: Torba Yasa'dan bahseder misiniz biraz? Neler yapılmak isteniyor?

Doğan: Torba Yasa ile biraz daha

Amerikan modelini uygulanmak istiyorlar. Hastanelere karşı açılacak tazminat davalarında doktorlara zorunlu bir hekim sigortası getiriyorlar. İthal hekim denilen bir uygulama var, o da hekimliğin ucuz iş gücü olarak kullanılmaya çalışılmasıdır. Sömürüyü artırmak amaçlanıyor. Dışarıdan gelen doktorlar istediği gibi burada çalışabilecek. Ancak bunun kriterleri halen belli değil. Radyoloji bölümünde çalışan arkadaşlar, radyasyon/kanser riskinden dolayı 5 saat çalışıyordu, şimdi bakanlığa verilen yetkiye göre 7,5 saate kadar yükseltilebilecek. Anestezi teknisyenlerinin ameliyata girmesi gibi bir sorun var. Büyük şehirlerde sorun olmuyor çünkü uzmanlar var. Ancak Van, Bitlis, Şırnak gibi doğu illerinde uzman dahi zor bulunuyor. Böyle bir yerde anestezi uzmanı olmadığı için bu sorumluluğu anestezi teknisyenine verecekler. Çıkan herhangi bir sorunda suç anestezi teknisyenine yıkılıyor.

İK: Bu parça parça geçirilen yasalarda gelinen son nokta nedir?

Doğan: Çıkarılan bu yasaların asıl adresi GSS'dir. Sağlıkta dönüşümde sağlık hizmetinin piyasaya açılmasıdır. Sağlık ocaklarını da kapatarak, tam bir özel hastane modeli oluşturmaya çalışıyorlar, GSS de bunun finansmanı olarak görülüyor.

İK: Son olarak talepleriniz nelerdir?

Doğan: Bizim alternatifimiz herkese eşit ve parasız sağlıktır. Biz hayatın her alanında verdiğimiz vergilerle, devletin bize vermesi gereken hizmetin bedelini öduyoruz. Sosyal devletin gereği olarak, sağlık hakkı da yaşam hakkıdır ve devlet bunu sağlamakla yükümlüdür. Alınan dolaylı vergilerin rantıye ve faize ödenmesinden öte sağlık ve eğitime ayrılması gerektiğini, bu bütçenin buralardan sağlanabileceğini düşünüyoruz. Bunun dışında geniş kapsamlı çalışmalarımız var bu konuda. (Kartal)

Çocuklarımızın gelecekleri yok ediliyor

Bugün aile içerisi, çevremiz sistemin bize dayattığı yozlaşmanın birçok örnekleriyle doludur. Uyuşturucu, kumar, fuhuş, içki olarak değil magazin haberlerinden tutun da sosyal yaşantımızın her alanında adım adım yozlaştırılıyor. İnsanları kendi özüne yabancılaştıran bu sistem çocuklarımızın geleceklerini de yok ediyor. Yaşadığım mahallede belirli saatlerden sonra sokağa çıkmaya korkar olduk. Çamaşır asmak için çıktığım balkonun karşısındaki inşaatta henüz yaşları on ile onüç arası olan çocukları esrar içerken gördüğümde iki yaşındaki çocuğumu gelecekte nelerin beklediğini tahmin edebiliyorum. Bu yüzden biz ailelere çok büyük sorumluluklar düşüyor. Mahallemizde bulunan gençlerimize dönük olan yoz saldırılara karşı onları sahiplenerek geleceklerini kurtarabiliriz.

Esenler'den bir İşçi-köylü okuru

Bu vahşetin bir açıklaması var mıdır?

21 Kasım Salı günü hastane kapısından içeriye personeller bir hasta getiriyorlardı. Saçlar karma karışık, sakallar uzun ve birbirine girmiş. Kendi kendime bu da ne deyiş biraz bekledim. Hasta yakınlaştı, yüzüne bakınca saç sakal ne ki enfeksiyondan ne göz görünüyordu ne de kirpikler. Hasta ne oturabiliyor ne de yatabiliyor. Elleri sürekli genital organını tutuyor. Yardımı da reddediyordu. İki tane parmağı kesti. Belli ki işkence görmüş. Görünen manzara bir vahşeti anlatıyordu. Durumu merak ettim fakat işim olduğu için kendi bölümüme gittim. Ve düşünmeye başladım. Bizler din, dil, ırk ayrımı yapmaksızın yemin etmiştik. Peki insanlık dışı bu işkenceyi yapanlar hangi yemini ettiler? Bu vahşetin bir açıklaması var mıdır, yada yapılabilir mi?

Çapa Tıp Fakültesi'nden bir hemşire

“Ekmek alacak paramız yok”

Seçimlerin yaklaşmasıyla beraber egemen sınıflar sömürü planları içerisine girip yine boş vaatlerle halka gitmeye başlarlar. Halkın taleplerini sadece seçim dönemlerinde dinleyen, fakat talepleri seçimden sonraki süreye erteleyen bir ticaret yöntemiyle hareket ederler. **Halkın yaşadığı sorunları göz ardı eden, halkla beraber hareket etmeyen tamamen halkın cebine yönelen bir oyundur esasta.** Bu oyun iktidar adı altında başlatılan ama faşizm ve sömürden yoksun olmayan bir yapıya sahiptir. Özgürlükten bahseden fakat egemenlerin cebine para aktarmak için oy kullanmama özgürlüğünden mahrum bırakan, yaşamımızda birçok hakkımız olmasına rağmen haklarımızı sınırlayan böylesi bir sistem içinde yaşam hakkının bile yok sayılması kaçınılmaz olacaktır/olmuştur.

Bugün ülkemizin çoğunluk olan kesimi açken azınlık olan kesimi zenginliklerini artmaktadır. Bunun örneklerinden biri de Mersin’de **Özgürlük Mahallesi** halkının yaşadıklarıdır. Özgürlük Mahallesi halkının yaşadıkları içler acıdır. En son yaşanan sel felaketinde ciddi bir mal kaybına uğramış ve güvendikleri sistemin gizlediği gerçek yüzüyle karşılaşmışlardır.

Mahalle halkının yaşadıklarını aktar-

mak amacıyla kapılarını çaldık...

-Bize başlıca sorunlarınızdan bahsedebilir misiniz?

- Birçok sorununuz var. Devlet burada hiç yol, asfalt çalışması yapmadığı için son yaşanan selde evlerimiz çamur içinde kaldı. Çocuklarımız bu çamurda oynarken hastalandı. Biz daha önce muhtara başvurduk. Fakat muhtar bizim değil kendi evinin önüne yol ve kanalizasyon çukuru yaptırdı. Bizim çevremize hiç yapmadı. Kanalizasyon çukuru olmadığı için bütün sular, tuvaletteki pislikler hep evimize girdi. Ondan kaynaklı yazın da sinekler oluyor artık yaşanmıyor burada. Mutfağımız, salonumuz hep pislik içinde.

- Selden sonra belediye veya muhtar hiçbir şey yapmadı mı?

- Devlet birkaç kere yardım gönderdi. Ama bize değil muhtara verdi. Muhtarsa bu yardımları kendi akrabalarına dağıttı. Yardıma muhtaç olan biziz ama bize dağıtmadı. Selden kaynaklı gelen yardımların hepsini selden zarar görmeyenlere verdi. Devletin tarafından verilen yardımlar bizim için veriliyor ama bize vermiyorlar.

- Çocuklarımız hastalandığı için ilaç yardımı yapılmadı mı?

- Çocuklarımız bu kokulardan, çamur pislikten kaynaklı hasta oldular/olacaklar da. Devlet selden kaynaklı ilaç dağıttı ama bize değil. Çocuklarımız hastalanınca hiçbir şey yapamıyoruz. Hiçbir sosyal yardım olanağımız yok.

- Maddi yardımlar yapılmadı mı?

- Yapıldı ama yine muhtarın akrabalarına. Hepsi zengin insanlar, 3-4 katlı evi olan insanlar. Sel mağduru diye onlara 1-1.5 milyar yardım verdiler. Sonra kömür, odun ve birçok şey verdiler. Bizimse ekmek alacak paramız yok. Ben yaklaşık bir senedir işsizim. Ne iş olanığım var nede bir sosyal güvencem.

- Eğitim nasıl, çocuklarınız okuyor mu?

- Yok, okutamıyoruz. 3 çocuğum okuyordu. İkisini okuldan aldım. Şimdi bir tanesi okuyor. Böyle giderse onu da okuldan alacağım. Ne yapayım. Sosyal yardım veriyorlar dediler, gittik muhtara başvurduk ama bize vermediler. Vermedikleri gibi de okuldan tonlarca para istiyorlar. Ne verdiler ki istiyorlar. Çocuğum her gün gelip okuldan para istiyorlar diyor. Ben vermeyince ağlıyor. “Öbür çocukların verdiği” söylüyor. Biz ama daha ayakkabı bile alamıyoruz, çocuklarımız terlikle okula gidiyor. Elbisesi param parça. Hiçbir yardım yapmıyorlar. Sonra bizi hor görüyorlar. Biz ne yapalım okutamıyoruz ki bizim de çocuğumuz avukat, doktor, öğretmen olsun.

- Önümüzdeki seçimler için ne düşünüyorsunuz?

- Mahalle halkı olarak karar verdik eğer seçimlere kadar düzeltmezse seçimleri protesto edip oy kullanmayacağız. Ceza verseler bile. Seçimler için sakın bize oy istemeye gelmesinler. Bize bakmıyorlar, sadece seçimlerde yanımıza geliyorlar. Bizim taleplerimiz; yol, kanalizasyon, asfalt yapılmasını istiyoruz. Çocuklarımıza yardım verilmesini ve okutulmasını istiyoruz ve sosyal yardım yapıp devletin yüzümüze bakmasını istiyoruz. (Mersin)

Barınma, en doğal hakkımızdır!

2004 yılında başladı aslında hikaye... **İstanbul Büyükşehir Belediyesi**’nin hayata geçirmeye çalıştığı bir **“kentsel dönüşüm planı”** ile karşılaştık ilk önce. Bu projeye gecekonduların mahallelerinin kapısını yıkım tehdidi çalıyordu. Bizler Güleusu-Gülsuyu Mahalleleri sakinleri olarak bu yıkım tehdidine karşılık, yaşama ve barınma haklarımız için farklı alternatifler üretmek üzere yola çıktık. **Şehir Plancıları Odası** ve **Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi** ile bağlantıya geçtik ve üç yıl boyunca görüşerek çeşitli çalışmalar yaptık.

“Güleusu-Gülsuyu dayanışmacı planlama atölyesi” Türkiye’de bir ilk. Çünkü bizler, kendimizin de katılımcı olduğumuz, radikal dayanışmacı ve adil bir planlama süreci istiyoruz. Bizler, öznesne ilişkisi yerine özneler arası ilişki sürecinin yaşandığı; topluluk temelli, topluluğun örgütlenmesi üzerinden işleyen bir plan istiyoruz. Bizler, mağdur yaratmayan, çevresiyle birlikte gelişen, yaşanabilirliği ve yaşam kalitesi yüksek bir mahalle istiyoruz. İşte bu yüzden mağdurların hep yoksul durumda olduğu, sadece fiziki boyutun tartışıldığı ve mahalledeki sosyal ilişkilere saygı duymadan onu yok eden mevcut kentsel dönüşüm uygulamalarına **“hayır!”** dedik

ve **19-25 Şubat** tarihleri arasında çeşitli üniversite öğrencilerinin, öğretim görevlilerinin, sanatçıların ve mahalle halkının da katıldığı kolektif bir çalışma yaptık.

Ben de hem bir mahalle sakini, hem de bir üniversite öğrencisi olarak bu çalışmaya dahil oldum ve bu 1 haftalık süreci her iki tarafın da heyecan ve tedirginlikleriyle yaşayıp gözlemlene fırsatı buldum.

İlk gün, gelen 200 kişilik grupla mahalleyi dolaşırken çevredeki insanlar bu birden çıkan kalabalığa anlam veremedi. Birçoğunun kafasında **“Acaba yıkılmı geldiler?”** sorusu vardı. Öğrencilerde ise yüzlerinden okunabilecek şekilde bir şaşkınlık vardı, belli ki ilk defa gecekonduların yaşantısına bu denli nail oluyorlardı. İstanbul gibi metropolit ve çağdaş(!) bir şehrin demek ki bir de bu tarafı vardı. Bir kısmı o betonarme, yüksek binaların o soğuk tekdüzeliğinden çıkıp gelmişlerdi mahalleye. Bir kısmı hayatta ilk defa su ve elektriği olmayan evlerden ve o evlerde yaşayabilen insanların varlığından haberdar olmuştu. Şaşkıncılar, çünkü insanlar birbirlerini tanıyor ve ihtiyaçları için birbirlerinin kapılarını çalıyorlardı. Dügünlerini beraber yapıyor, cenazelerini beraber kaldırıyorlardı. Bu insanlar birbirlerini seviyor ve belki de

en önemlisi saygı duyuyorlardı.

Sonraki üç gün, öğrenci arkadaşlar anket çalışmaları, sokak ve bina analizleri yaptılar. Anket sırasında hiç ummadığımız düşüncelerin de varlığını gördüm. **“Benim evim yıkılmasın da gerisi önemli değil”** anlayışına sahip, bencil, **“Devlet ne yaparsa doğrudur”** diyebilen sistem yedekçisi veya yetinmeci-şükürücü insanlar tanıdım. Buna karşılık beraber ve örgütlüce hareket edilirse çok daha iyi sonuçlara varabileceğimizi savunan insanlar da azımsanmayacak kadar çoğunlukta idi.

Dördüncü gün öğrencilerin kendi çalışmalarını ve mahalleyi değerlendirdikleri bir toplantı yapıldı. Burada bir arkadaşımız **“Kağıdı-kalemi eline alan hiç kimse bu mahalleye hayırlı bir iş için gelmemiş”** dedi. Gerçekten bu yerinde bir tespitti. Mahalleli eline kağıdı-kalemi alan insanı **“yıkıcı”** olarak değerlendirdi bu sürece kadar. Fakat bu çalışma, bilginin insanın yararına da kullanılabileceğini ve hizmetine sunulabileceğini gösterdi.

Çalışmanın son üç günü de Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi’ne ait **Tophane-i Amire** binasında yapıldı. Çözüm yolları tartışıldı ve çözümün gençlerin mahalleyi sahiplenmelerinden, ka-

dınların katılımından ve ortak bir mahalle örgütlenmesinin oluşturulmasından geçtiği belirtildi. Öğrenci arkadaşlar **“Bizler, sesini duyuramayanların yanında, onların sesine ses katmak için buradayız”** dediler ve her zaman da yanımızda olduklarını belirttiler.

Bizler Güleusu-Gülsuyu halkı olarak **“kentsel dönüşüm planı”** adı altındaki **“rantsal dönüşüm”** planına karşıyız. Sistemin, egemenlerin, emperyalistlerin, bu gibi yoksulların ve emekçilerin yaşamış olduğu semtler üzerinde (zemini sağlam, manzarası güzel, ulaşımı kolay, dayanışma ve yardımlaşmanın olduğu, yanlış olan sisteme muhalefetin ileri düzeyde olduğu) dönüşüm adı altında bu gibi oyunları oynamasını şaşkınlıkla karşılamıyoruz. Çünkü bu ve benzeri oyunlara yüzyıllardır başvurmuşlardır. **Bizler Güleusu-Gülsuyu emekçi halkı olarak barınma hakkımızın en doğal hakkımız olduğunu biliyoruz.** Emperyalistlerin ve onun yerli uşakları olan egemen işbirlikçilerinin faşist saldırılarını yüzyıllardır nasıl boşa çıkarttıysak, bundan sonraki süreçte de örgütlü bir duruş sergileyerek bu saldırılarını boşa çıkartacağız.

Gülsuyu Mahallesi’nden işçi-köylü okuru bir kadın

Hindistan'ın ve dünyanın ezilen halkları! Emperyalizmi yıkmak için bir deniz gibi yüksel! Devrimci savaşı dünya çağında ilerlet!!

HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi

-9. Kongresi'nin- çağrısı

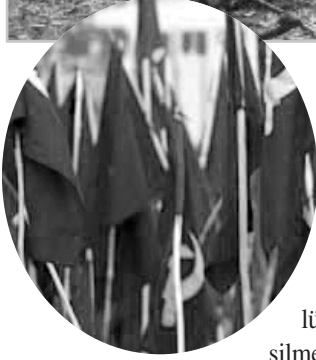
Egemen sınıflar tarafından dayatılan emperyalist-sponsorlu politikalar ülkemizin zaten yoksul bırakılmış kitlelerinin yaşamlarının 1947 sonrası Hindistan'ında görülmemiş düzeyde mahvoluşuna neden olmaktadır. Merkez'de veya eyaletlerde hangi parti yönetiminde olursa olsun, hepsi ülke ekonomisinin ve sosyal yaşamının her alanında LPG (**Liberalizasyon, Özelleştirme, Küreselleşme**) politikaları saldırgan bir şekilde uygulanmaktadır.

Emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalizminin pençeleri her geçen gün ülke yaşamının her alanında daha fazla sıkılaştırmaktadır. **Bu, emperyalizmin yükselen ve derinleşen krizinin bir sonucudur ve özellikle de bir numaralı emperyalist olan ABD'yi vurmaktadır.** Irak ve Afganistan'daki savaşlardaki başarısızlığı ve ekonomisindeki kriziyle ABD emperyalizmi ciddi sorunlarla karşılaşmaktadır. Terörist ve savaş yanlısı politikalarına karşı dünya çapında yükselen muhalefetle ve rakip emperyalist güçlerle artan çekişmeyle karşılaşan ABD emperyalizmi daha da çaresizleşmektedir. Kriz, dünya çapındaki ve Hindistan'daki tüm çelişkileri keskinleştirmektedir.

Hindistan ve dünya halkları bu saldırıları uysal bir şekilde karşılamamaktadır, bu saldırılara yaşamlarında sert bir şekilde direnmektedir. Fakat direnişleri, kendilerini terörist yasalarla silahlandıran tüm ülkeler tarafından faşist vahşetle ve insafsızca ezilmektedir. Bu mücadelelere önderlik etmede gerçek komünist güçlerin, Maoistlerin, zayıflığı nedeniyle halkın direnişinin daha da ilerlemesi yerine bir çember etrafında dönülmesine neden olan sorunlarla karşılaşmaktadır. Fakat **Maharashtra'daki Khairlanji'de** ve Fransa'da görüldüğü gibi patlak veren büyük isyanlar yoğunlaşmaya devam etmektedir. **Hindistan'da, Nepal'de, Filipinler'de, Türkiye'de ve Peru'da** olduğu gibi Maoist hareketlerin kökleştiği ülkelerde isyanlar sistematik silahlı direniş şeklini almaktadır.

Hindistan'da egemenlerin politikaları kitlelerin her tabakasının yaşamını etkilerken büyük sermayeye, uluslararası şirketlere, büyük yarı-feodal unsurlara ve ülkedeki tüm temsilcilerine devasa zenginlik vermektedir. Ülkedeki en yoksullar bundan en kötü şekilde etkilenmektedir.

Bu politikalarından en kötü şekilde etkilenen köylülük ve topraksız yoksulların yüz binenden fazlası ölüme sürüklenirken yüz binlercesi de daha da derinlikte açlığa sürüklenmektedir. **DTÖ, IMF, Dünya Bankası'nın** dayattığı politikalarla bağlı olarak krizin etkisi, orta köylülüğü ve hatta zengin köylülüğün bazı kesimlerini de kötü bir şekilde vurmaktadır.

tadır. HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi (9. Kongresi) ezilen en geniş köylülüğe ezenleri silmek için bu politikalarla karşı bir fırtına

gibi yükselme ve kendi halk iktidarını köyden köye kurma çağrısında bulunmaktadır.

Liberalizasyon, özelleştirme ve küreselleşme politikaları ile birlikte işçi sınıfına yönelik büyük saldırılar düzenlenmekte ve büyük sermayenin yağma yapmasını sağlayan vahşi uygulamalarla emeğin ayağı ve eli bağlanmaktadır. **Ücretlerin dondurulması, işten atılma, emek karşıtı mahkeme kararları, grevlerin de facto yasaklanması vb işçi sınıfının çok daha fazla yoksullaşmasına neden olmaktadır.** Kırsaldaki mahrumiyet yüzbinlerce göçmen emeğin şehirlerin varoşlarına akarak yarı-açlık içinde yaşamalarına neden olmaktadır. **Kongremiz, işçi sınıfına revizyonist, reformist ve gerici sendikaların zincirlerinden kurtularak yaşam standartlarına ve demokratik haklarına yönelik saldırılara karşı militan mücadeleye çağırılmaktadır.**

Günümüz politikaları, büyük projelerle kitlesel zorunlu yer değişimleriyle birlikte kabilelerin ve tüm ormanda ikamet edenlerin daha fazla marjinalize edilmesine neden olmaktadır. **Posco, Kalinganagan'daki maden ve baraj projeleri, Chargon, Raoghat ve Orissa'daki gibi boksit madeni ve AP'deki Polavaram projesi, Jharkand'daki büyük demir madeni ve uranyum projeleri ve ülke çapındaki diğer projeler buna örnektir.** HKP (Maoist)'in 9. Kongresi ormanlardaki tüm yerleşimcilere büyük zorunlu yer değişimlerine karşı sonuna kadar direnmeleri ve topraklarını ve ormanlarını kendilerinden almak isteyen hırsızlara ve yağmacılara karşı korumalarını çağrısında bulunmaktadır.

Planlanan 300 Özel Ekonomik Bölge (ÖEB) ile yüz binlerce dönüm tarımsal arazinin yabancı ve yerli köpek balıkları tarafından ele geçirilmesi ve ülkemizde de facto yabancı hakimiyetinde bölgeler yaratılmak istemektedir. Bununla birlikte, şehir merkezlerini elitlerin yerleşim yerlerine çevirmek için büyük sermaye insafsız yıkımlarla varoşları ve hatta daimi evleri yok etmeye hazırlanmaktadır. HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi evlerinin yıkımını engellemek ve topraklarını korumak için halkımıza mümkün olan her yola başvurmaya çağırılmaktadır.

Ülkede emperyalist sermayenin büyük artışı ve bununla birlikte **Komprador Bürokrat Burjuvazinin (KBB)** gelişimi, Hint egemen sınıflarının yayılmacılığını arttırmakta ve Güney Asya ülkeleri üzerindeki hakimiyetlerini pekiştirmektedir. Birlik Kongresi Güney Asya halklarının Hint yayılmacılığına karşı mücadelesini desteklemekte ve Hint yayılmacılığına karşı Hint halkını ön saflara çağırılmaktadır.

Milliyetlerin özellikle de **Keşmir ve Kuzey Doğu** halkının baskıcı Hint devletine karşı kahramanca mücadelesi on yıllardır devam etmektedir. HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi ayrılma hakkı da dahil kendi kaderlerini tayin hakkı için ezilen milliyetlerin mücadelesini desteklemekte ve Hindistan halkını histerik Hint propagandasına kanmalarını ve bu mücadeleleri desteklemeleri çağrısında bulunmaktadır.

Emperyalist ve feodal kültür, kadınlar üzerinde sömürüyü ve patriyarkal (ataerkil) baskıyı kitlesel anlamda arttırmaktadır. Sözde çeyiz ölümleri, yükselen cinsel sömürü ve devletin, feodallerin ve erkek şovenist güçlerin artan şiddeti kadının üzerinde baskıyı büyük oranda arttırmaktadır. **HKP (Maoist)'in 9. Kongresi, güçlü bir kadın hareketi yaratarak kadınları bu vahşi sömürü/baskıya karşı gelmeye, haklarına sahip çıkmaya ve baskının ve ayrımcılığın her biçimine karşı ayağa kalkmaya ve savaşmaya çağırılmaktadır.**

Dalitlerin haklarını arama çabalarının ar-

tışına paralel bir şekilde dokunulmazlığın iç-renc pratiklerinin sonucunda var olan ayrımcılığın devamı ile birlikte dalitlere yönelik saldırı dalgası artmaktadır. HKP (Maoist)'in 9. Kongresi tüm dalitleri yükselen saldırılara ve ayrımcılığa karşı militan bir şekilde direnmek için devrimci bayrağın altında seferber olmaya ve ezilenleri kast sistemini köklerinden koparmak için mücadeleyi sürdürmeye çağırılmaktadır.

Devam eden bozuk yarı-feodal ilişkilerle birlikte emperyalist/KBB saldırılar, işsizliğin kasvetli geleceğiyle, istemediği işte çalışmak zorunda bırakılmasıyla, kültürel yozlaşmayla, kariyerizmle ve umutsuzlukla karşı karşıya kalan ülkemizdeki öğrenciler ve gençlik için kabus dolu bir ortam yaratılmaktadır. HKP (Maoist)'in 9. Kongresi ülkemizdeki tüm öğrenci ve gençliği bu saldırılara karşı direnmeye ve karşılaştıkları sorunları gerçekten çözmek amacıyla yeni demokratik bir toplum yaratmak için devrimci harekete kitlesel düzeyde katılmaya çağırılmaktadır.

Emperyalist/Uluslararası Şirketler/KBB'nin saldırıları yüzbinlerce küçük endüstriyi ve tüccarı iflasa sürüklemektedir. HKP (Maoist)'in 9. Kongresi tüm küçük işletmeleri pazarları üzerindeki emperyalist/KBB düğümünden ve yarı-feodal kısıtlamalardan kurtaracak ve toplumun demokratik dönüşümünü gerçekleştirecek olan süre gelen Halk Savaşını desteklemeye çağırılmaktadır.

Son olarak Hindistan anti-emperyalist hareketi dünya çapında emperyalizme ve özellikle ABD emperyalizmine karşı mücadelenin bir parçasıdır. Özellikle Irak ve Afganistan halkının kahramanca silahlı direnişi bu büyük savaşın ön saflarında yer almaktadır. Bunlarla beraber geri kalmış ülkelerde yükselen hareketler ve emperyalist ülkelerdeki kitle isyanları, özellikle de Maoist partilerin önderliğinde gerçekleşenler, dünya çapındaki anti-emperyalist hareketin önemli bir parçasıdır. HKP (Maoist)'in 9. Kongresi bu anti-emperyalist hareketleri desteklemekte ve Hint halkını ABD emperyalizminin savaş yanlısı saldırgan politikalarına güçlü bir şekilde karşı çıkmaya ve halkın direnişini özellikle de **Irak, Afganistan, Lübnan** ve Filistin'dekileri desteklemeye çağırılmaktadır.

Hindistan yurttaşları;

HKP (Maoist)'in 9. Kongresi son olarak Hindistan halkını yarı-feodal kölelikten ve emperyalizmin zincirlerinden kurtulmak ve adaletle, eşitliğe dayalı gerçekten demokratik toplumu inşa etmek için ülkemizde devam eden halk savaşını ve ortaya çıkan embriyonik iktidarı büyük sayılarla desteklemeye çağırılmaktadır.

**Birlik Kongresi-9. Kongre
HKP (Maoist)
1 Şubat 2007**

HKP (Maoist) kendisinden beklenen tarihsel Birlik Kongresi'ni -9. Kongresi'ni- tamamladı

HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi-9. Kongresi'nin Ocak-Şubat 2007'de başarılı bir şekilde tamamlanması Hindistan'daki ezilen kitleler ve genel anlamıyla dünya halkları açısından tarihsel öneme sahip bir olaydır.

HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi-9. Kongresi'nin Ocak-Şubat 2007'de başarılı bir şekilde tamamlanması Hindistan'daki ezilen kitleler ve genel anlamıyla dünya halkları açısından tarihsel öneme sahip bir olaydır. Kongre Parti içinde daha üst seviyede birliği sağladı ve Hint devrimindeki iki ana akım olan HKP (ML) Halk Savaşı ve HMKM (Hindistan Maoist Komünist Merkez)'in 21 Eylül 2004'de başlayan birleşme sürecinin tamamlanması anlamına da gelmektedir. Partideki çeşitli tartışmalı konular canlı, demokratik ve yoldaşça tartışmaların sonucunda çözüldü. 1970'deki 8. Kongre'den bu yana geçen 36 yıllık dönemin ardından gerçekleşen bu kongre Hindistan'daki komünist hareketin uzun tarihinde önemli bir kilometre taşıdır ve Hindistan'daki Maoist hareketin tarihindeki büyük bir başarıdır.

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'in Birlik Kongresi-9. Kongresi ülkemizdeki çok sayıdaki gerilla alanlarının birinde, ormanların derinliklerinde gerçekleşti. PLGA'nın (Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu) üç bölüğünün koruyucu şemsiyesinin altında çok sayıda nöbetçi birliğin kongre alanının (CM-KC Yoldaşlar Komünü) çevresinde saat yönünde dönerek aldıkları tedbirlerle ve devriye takımlarının düşman hareketlerini gözlemlemesiyle ve çevredeki köylülerin Partinin gözü ve kulağı olarak hareket etmesiyle Kongremiz gerici egemen sınıfların engellemek için tüm çabalarını boşa çıkartarak başarıyla sonlandırıldı. Kongreden bir kaç gün öncesinde Merkez Komite üyesi ve Merkezi Askeri Komisyon üyesi Naveen kod adlı Yoldaş

Chandramouli ve onun hayat arkadaşı ve Bölge Komitesi üyesi Yoldaş **Karuna** tutuklandı, vahşice işkence edildi ve AP-SIB askerleri tarafından katledildi. Bu iki yoldaş işkence çemberinde metin durmuşlar ve halkın ve partinin çıkarlarını her şeyin üstüne koyarak canlarını feda etmişler, bu sayede Kongrenin başarısına büyük katkıda bulunmuşlardır. Chandramouli ve Ekim 2005'de aramızdan ayrılan SB üyesi Karam Singh kod adlı yoldaş **Shamshersingh Sheri** adına Kongre alanına yoldaşların, Karam Singh-Chandramouli'nin, isimleri verilmiştir.

Kongremiz hükümetin kongreyi baltalamak için kurduğu özel hücre ile birlikte düşmanın büyük kuşatmasının altında gerçekleşmiştir. Tüm gerilla üsleri istihbaratın özel denetimi altına alınmış ve normal olmayan bir hareketliliğin peşine düşmüşlerdir. Hatta medya kongrenin olası tarihleri hakkında spekülasyonlarda dahi bulunmuştur. **Bu büyük çembere karşın Hindistan'ın Maoist önderliğinin de dahil olduğu 100'ü aşkın delege 16 Eyaletten kongre alanına gelebilmiştir.**

Kongrenin açılışı partinin Genel Sekreteri Ganapathi yoldaş tarafından yapıldı. Kishan yoldaş toplananları selamladıktan sonra şehitler anıtına çelenk konuldu ve 8. Kongre'den bu yana geçen süreçte yaşamını feda eden büyük şehitlerimize minnettarlığımız vurgulandı. Bunun ardından Karam Singh-Chandramouli Kongre Salonuna geçilerek görüşmeler başladı.

Tarihsel kongre özgürce ve yoğun tartışmaların sonucunda birleşik partinin beş temel belgesini kabul etti.- Mark-

Hint devriminde dönüm noktası

sizm-Leninizm-Maoizm'in kızıl bayrağını yükseklerde tut, Parti Programı, Tüzük, Hint devriminin strateji ve taktikleri ve uluslararası ve ulusal durum üzerine siyasi çözümler. Kongre ayrıca 1969'dan bu yana iki Maoist partinin geçmiş deneyimleri ile HKP (ML) (Halk Savaşı)'nın kongresinin ardından geçen üç seneyi -2001-2004- ve yeni oluşan partinin 2 yıllık pratiğine yoğunlaştı. Ayrıca enternasyonal ve ulusal anlamda çeşitli önemli siyasi konularda çözümler de yapıldı. Gerekli örgütsel değişimlerin ardından yeni Merkez Komite'nin seçimleri yapıldı. Kongre partinin son iki yılı üzerine yazılan belgeler üzerine derinlikli tartışmalarla, alan, bölge ve eyalet düzeyinde yapılan konferanslarla ve kongreye iletilen yüzlerce öneriyle sonuçlandırıldı.

Birlik Kongresi, ilk kez **Naksalbari** isyanıyla gündeme giren ve devrimin yolu olarak Halk Savaşı ve eksen olarak toprak devrimini gerekli kılan **Yeni Demokratik Devrimi** genel çizgi olarak teyit etmiştir. Partinin siyasi-askeri çizgisi daha da zenginleştirilmiştir. Parti için çok sayıda görev belirlenmiştir ve parti

Birlik Kongresi, ilk kez **Naksalbari** isyanıyla gündeme giren ve devrimin yolu olarak Halk Savaşı ve eksen olarak toprak devrimini gerekli kılan **Yeni Demokratik Devrimi** genel çizgi olarak teyit etmiştir. Partinin siyasi-askeri çizgisi daha da zenginleştirilmiştir. Parti için çok sayıda görev belirlenmiştir ve parti acil, temel ve merkezi görevi olarak üs alanlarının kurulmasına esas olarak odaklanacaktır.

acil, temel ve merkezi görevi olarak üs alanlarının kurulmasına esas olarak odaklanacaktır. Ayrıca Halk Savaşı ülke çapında geliştirmeyi, halk ordusunu daha da güçlendirmeyi, partinin kitle temelini derinleştirmeyi ve gerici egemen sınıfların emperyalizmin dayatmasıyla uyguladığı küreselleşme, liberalizasyon ve özelleştirmenin neo-liberal politikala-

rına karşı geniş bir militan kitle hareketi oluşturmayı kararlaştırmıştır.

Parti belgelerindeki önemli eklemeler/gelişmeler ise: Brahman ideolojisi ve kast sistemi ile iç içe geçmiş olan Hint feodalizminin/yarı-feodalizmin özel karakteri; tarımın durumunda, özellikle de yarı-feodal yapı içinde **Punjab**'daki değişimler ve bunun taktiklerimize etkisi; Hint gerçekliğinde **Komprador Bürokrat Burjuvazinin** (KBB) daha fazla netliğin sağlanması; Hint özgülünde Gerilla Alanları, Üs Alanı, İkili İktidar vb kavramlar üzerinde daha derinlikli bir anlayış; Halk Savaşı geliştirme ve PLGA'yı (**Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu**) PLA'ya (**Halk Kurtuluş Ordusu**), gerilla savaşını hareketli savaşa, Gerilla Alanlarını Üs Alanlarına çevirmek; işçi sınıfında, Birleşik Cephe'de ve diğer önemli konularda çalışmanın önemi ve gerekliliğidir.

Kongre ayrıca çok çeşitli konularda çok sayıda siyasi çözümlerde bulundu: dünya halklarının mücadelesi, ulusal mücadelelere destek sunma, Hint yayılcılığına, Khairlanji dalit isyanı sonrası ve kast baskısına, Hindu faşizmine, Özel Ekonomik Alanlara ve zorunlu iskanlara vb karşı çıkma. Çözümler ayrıca üç silah olan parti, halk ordusunun ve birleşik cephenin güçlendirilmesi üzerine de sunuldu. Birleşik partinin iki yıllık finansal dengesi üzerine belge Kongreye sunuldu. Görev başındaki MK kolektif özeleştirisini vererek ve zayıf yanlarını göstererek kongre delegelerini eleştirilerini sunmaya davet etti. Bu sürecin sonucunda yeni MK seçildi ve Ganapathi yoldaş Partinin Genel Sekreterliğine yeniden getirildi.

Kongremiz büyük bir canlılıkla dünya halklarına Emperyalizmi ve köpeklerini yıkmak için bir deniz gibi yüksel! Devrimci savaşı dünya çapında ilerlet!! çağrısıyla tamamlandı. HKP (Maoist)'in Birlik Kongresi-9. Kongresi son olarak Hindistan halkına yarı-feodal kölelikten ve emperyalizmin zincirlerinden kurtulmak ve adalete, eşitliğe dayanan gerçekten demokratik bir toplum kurabilmek için ülkemizde devam eden Halk Savaşı ve embriyonik iktidara daha büyük sayılarda destek sunması çağrısında bulundu.

**Ganapathi Genel Sekreter
HKP (Maoist) 19 Şubat 2007**

Ömür boyu borçlanmaya dönük kölelik sistemi piyasaya sunuldu;

Mortgage!

Bugün Türkiye’de emekçi halkın Mortgage sistemi ile “kira öder gibi ev sahibi olması” ancak bir hayaldir. Sadece krediyi veren bankalar ve finans kuruluşlarını rahatlatıcı bir düzenleme olan Mortgage’nin Türkiye’deki önemli açıklarından birisi de insanların uzun yıllar taksit ödeyecekleri dikkate alındığında ortaya çıkmaktadır.

“Kira öder gibi ev sahibi olma” vb. cazip ifadelerle kamuoyuna sunulan Mortgage tasarısı Meclis’ten geçti. Yasanın onaylanması ile birlikte her renkten görüş de burjuva-feodal medyada yer almaya başladı. **“Ömür boyu borçlandırmaya”** dönük bir kölelik ya da **Mezarvadi İpotekli Konut Sistemi** olarak da adlandırılabilir olan Mortgage sistemi için Türk Dil Kurumu’nun önerdiği isim ise ilginç; **Tut Sat.** Ege menlerin tüketime dayalı diğer köleleştirme araçları gibi Mortgage sistemi de, asıl olarak sermaye sahiplerinin işine yarayacak gibi görünüyor. Yasanın birçok devlet yetkilisinin açıkladığı gibi, emekçi halkın ev sahibi olmasını hedeflemediği ortada. Bu gerçeği sadece Başbakan Yardımcısı **Abdüllatif Şener**’in 100 bin YTL değerindeki bir eve sahip olmak isteyen bir kişinin 25 bin YTL’ye kadar nakit parası olması gerektiği şeklindeki hatırlatmasına bakarak görmek mümkündür. Kirasını bile ödemekte zorlanan, gecekondu başına yıkılan, aldığı asgari ücretle **“asgari”** bir yaşam sürmeye çalışan emekçi halkımızdan kaç kişinin nakit 25 bin YTL’si vardır bilinmez ama, biz sadece Şener’in bu hatırlatması ile yetinmeyecek Mortgage’nin kimlerin çıkarlarını güvence altına aldığını, kimlere hareket kolaylığı sağladığını ve yeni sömürü sahaları açtığını incelemeye devam edelim;

Mortgage neyi değiştirecek?

Yapılan bir takım araştırmalar ve bahsi geçen sistemin tarihi göstermektedir ki, **yasanın asıl amacı; bankalar, finansal kiralama şirketleri ve tüketici finansman şirketlerinin konut kredisi olarak kullanılmak üzere uzun vadeli kaynak yaratabilmelerine olanak sağlamaktır.** Yasada asıl olarak bunu amaçlayan çok önemli düzenlemeler yer almaktadır. Mevcut uygulamada bankalar, konut kredisini ortalama vadesi üç ay olan mevduat ya da

bir-üç yıllık sendikasyon kredileriyle finanse ediyordu. Kaynakların vadesi kısa olduğu için de, bankalar müşterilerine uzun vadeli konut kredisi kullanırdırmaktan kaçınıyor ya da uzun vadenin maliyetini yüksek faiz olarak tüketiciye yansıtıyordu.

Artık Mortgage yasasıyla, bankalar ve diğer konut finansmanı kuruluşlar, krediler karşılığında konutlar üzerine koydukları ipotekleri karşılık göstererek; yatırım fonu çıkarabilecekler. Böylece sömürücüler için yeni bir yatırım aracı ortaya çıkmış olacaktır. Yatırımcılar, bankalar ve konut finansmanı kuruluşlarının, konut ipoteklerini karşılık göstererek çıkaracakları yatırım fonu katılma belgelerine ya da tahvil ve bonolara yatırım yapabilecek.

Mortgage sisteminde bankaların karşısındakilerde aradıkları güvenilirlik koşulu gereği ev sahibi olmak isteyen kişinin aylık kredi geri ödemesi onun aylık gelirinin % 30’unu geçmemelidir. Diğer taraftan, kredi karşılığı alınacak konut bedelinin en az % 25’lik kısmı tüketici tarafından nakit ödemek zorundadır. Bu nedenle, ev almak isteyen kişi bankaya aylık en az **600 YTL** (ortalama bir ev kirası ya da aslında üstü de sayılabilir) kredi geri ödemesi yapmak istiyorsa kişinin 1500-2000 YTL (2 milyar TL) aylık geliri olması gerekmektedir. Örneğin 100.000 YTL’lik bir evi bu sistemle satın almak istiyorsanız; öncelikle 25 bin YTL peşinat ödemeniz gerekiyor. Diyelim ki

onu ödediniz; kalan 75 bin YTL için ayda 1.300 YTL ödemek şeklinde 20 yıllığına borçlandınız. Ülkemiz şartlarında eğer ayda 1.300 YTL verebilecek durumdaysanız 20 yıl boyunca ödemediği durumda her şeyinizi kaybedebileceğiniz bir borç yükünün altına girmişsiniz demektir. Tüm bu rakamların gösterdiği tek bir gerçek vardır ki o da;

bugün Türkiye’de emekçi halkın Mortgage sistemi ile “kira öder gibi ev sahibi olması” ancak bir hayaldir.

Sadece krediyi veren bankalar ve finans kuruluşlarını rahatlatıcı bir düzenleme olan Mortgage’nin Türkiye’deki önemli açıklarından birisi de insanların uzun yıllar taksit ödeyecekleri dikkate alındığında ortaya çıkmaktadır.

Bu da Mortgage sisteminde gelir dağılımının dikkate alınmaması ve işsizliktir. 20 yıllık bir periyotla düzenli ödenmesi gereken, iki kez ödenmediği durumda kişiye bir ay süre verilen, yine ödenmediğinde evi elinden alınacak olan kişilerin işsiz kalma riski Türkiye gibi bir ülke için fazlasıyla olasıdır.

İşin bir başka boyutu da; böylesi bir borç yükünün altına girmiş olan kişinin çalışmasını riske edecek, işinden atılmasına neden olacak her türlü eylemden uzak durarak, **“işini, evini, geleceğe dair yatırımını”** garantiye almak istemesi olacaktır. Türkiye gibi iş güvencesinin olmadığı bir ülkede bu uygulama, bir anlamda emekçileri disiplin altına alma çabalarından birisidir aslında. Deyim yerindeyse diken üstünde bir yaşama mahkum edilen emekçiler, en iyi ihtimalle 10 yıl bo-

yunca işlerinden kovulmadıkları, herhangi bir hak arama eylemine katılmadıkları, taksitlerini düzenli bir şekilde ödedikleri takdirde bir ev sahibi olabileceklerdir!

Sonuç olarak, zaten bugün de ev sahibi olanların işine yarayacak olan bu sistem, sadece belli bir kesim tarafından kullanılabilir, bu nedenle de konutların belli bir kesimin elinde toplanmasına da neden olacaktır. Ancak tüm gerçeklere rağmen yasanın emekçilerin her türlü derdine ilaç olacağını iddia eden Abdüllatif Şener, **“Yeni konut finansmanı uygulaması artık hayatımızın bir parçası haline dönüşecektir. Borçsuz ve umutsuz olmaktansa, borçlu ve heyecanlı olmak daha tercih edilecek durumdur”** diyerek aymazlık sınırlarını zorlamaktadır.

Eski sistemdeki konut kredisinden farkı ne?

Mortgage’de kullanılacak kredinin şu an kullanılan konut kredilerinden farkı, uzun vadeli kredi kullanımına imkân sağlayacak olmasıdır. Bu da gözünü emekçilerin emekli aylıklarına ya da aylık gelirlerine dikmiş sömürücüler açısından oldukça önemli ve hatta yasanın amaçladığı bölümlerden birisidir.

Mevcut sistemde de bankalar konut kredisi verirken, kredi kullanılan konutta ipotek koyuyor ve ayrıca şahsi teminat ile kefil şartı arıyor. Ancak, ipotek altında olan kişi, ödeme gücüne düştüğünde bankaların ipotekli konutu satıp paraya çevirebilmesi uzun zaman alıyor. Oysa bu yeni sistemde, bankaların alacaklarına karşılık ipotekli konutları paraya çevirme süreleri kısaltılıyor ve güvenceleri güçleniyor.

Eski durumda **Mevcut İcra İflas Kanunu**’na göre bankalar alacaklarını ancak **“rehnin”** paraya çevrilmesi suretiyle tahsil edebiliyor. Bu da ortalama üç yılı buluyor. Oysa Mortgage siste-

minde hem “**rehnin**” paraya çevrilmesi, hem de haciz yoluyla alacağın tahsili imkânları olacak. Borcunu iki ay üst üste ödemeyen tüketiciye borçlarını kapatması için bir ay süre verilecek. Bu süreçte borcunu ödememesi halinde ipotek ve diğer teminatların paraya çevrilmesi ve haciz süreci işletilecek. Şu an mevcut olan yasada, icra yoluyla satışlarda, diyalim ki kötü niyetli olan borçlu, ihalenin feshini talep ettiği takdirde konutun değerinin yüzde 10’unu harç olarak yatırıp, icra takibini sürüncemede bırakabiliyordu. Yeni sistemde ise, itiraz eden kişinin en az yüzde 20 oranında harç yatırması gerekecek.

Ayrıca hiç peşinatı olmayanlar da bu sistemden yararlanamayacak. Peşinat tutarı da yukarıda Şener’den yaptığımız alıntıda belirtilmektedir. İki ay taksitini aksatan kişiye banka bir ay süre verecek. **Üçüncü ay sonunda da taksitin ödenmemesi halinde banka, ipotek ettiği evi satma hakkına sahip olacak.** Satıştan gelen paradan banka kendi giderini aldıktan sonra, kalan kısmını (kalışırsa) ev sahibi olmak isteyen kişiye geri verecek.

Diğer bir önemli nokta da, yani egemenlerin amaçlarından biri de, ABD’de olduğu gibi yıllarca çalışıp didinip emekli olan insanların emekli fonlarının, ev sahibi olma hayaliyle bankalara düşük faizlerle yatırılmasıdır.

Türkiye; ABD’nin kötü kopyası bile olamaz!

Türk hakim sınıfları tarafından işsizlikten evsizliğe kadar, her derde deva olacağı vurgulanan Mortgage’nin ABD kaynaklı bir proje olması nedeniyle orada yarattığı sonuçlara ve tarihine bakmak bize bu sistem hakkında bir takım veriler sunacaktır.

Sistemin esası ipotek bankacılığına dayanıyor ve ipotek bankacılığının ilk örneği de *İskoçya*’da 1810 yılında görülüyor. Bu bankalar düzenli gelir sahibi olan işçilere tasarruflarını değerlendirme sözü verip, bu değerlendirmeyi ev kredisi şeklinde yapmakta ve ipotek edilen evleri teminat gösterip daha büyük fonları daha düşük faizlerle almaktaydı ve daha yüksek faizlerle kullanmaktaydı. Bugün aynı sistemin daha gelişmiş halini uygulayan dev birer ahtapota dönüşmüş olan firmalar söz konusu. ABD’de bunlardan bazıları **Saving Banks, Credit Unions** vb.dir. ABD’de ise sistem asıl olarak 1929 yılından sonra gündeme gelmiş ve gelişmiştir. Ülkede 1929 krizi ile birlikte çıkış yolunu iç talebi artırmakta gören egemenler, herkesin “**ucuz**” ve “**kolay**” yollardan ev sahibi olacağı yalanı ile konut kredilerini teşvik eden, ipoteye dayalı sistemi

geliştiren Mortgage’yi piyasaya sunmuştur. Basit bir konut edindirme sistemi olarak ele alıp, değerlendiremeyeceğimiz sistem, ABD’de 1960’lı yıllarda iyice gelişti. Bugüne bakıldığında ise sistemin ABD’de düştüğü durumun içler acısı olduğunu söylemek abartı olmaz. Çünkü araştırmalar göstermektedir ki, bugün ABD’de bir orta sınıf aile kredi kartı ve Mortgage borcu batağındadır. Kişiler kredi kartı borçluları bu durumu kapatabilmek için Mortgage sisteminde hisse çekmektedir, bu da ödenmemiş Mortgage borçlarını 8.66 trilyona çıkarmış durumdadır. Mortgage pazarını araştıran **Center for Responsible Lending** kuruluşunun yaptığı açıklamaya göre verilen yüksek faizli kredilerin % 20’si geri ödenemeyecek, bu da ABD’de iki yılda 2 milyondan fazla insanın evsiz kalması anlamına geliyor.

ABD’de Mortgage’dan başka **Wall Mart** sistemi yürürlükte. Her iki sistem de maksimum tüketime dayalı. “**ABD rüyası**” söylemelerinin etkisinden kurtulup ABD’de yapılan araştırmalara göz attığımızda bu ülkede reel ücretlerin 90’ların sonundaki küçük bir yükselmeyi dışında yerinde saydığını, bu durumda tüketicinin satın alma gücünü düşürdüğünü, ama toplamda bakıldığında tüketicinin arttığını görmek mümkündür. **Bunun tek bir açıklaması vardı; borçlanma!** Yoksullaşma oranı ile borçlanma oranının başa baş gitmesi çelişki gibi görünse de aslında öyle değil. En yoksul borçlu ailelerin dörtte birinden fazlası en ağır borç yüküne sahip. Yani durum ne kadar kötü olursa olsun, insanların tüketime endeksleyecek bir yöntem bulunuyor ve yaşama geçirilebiliyor. ABD’de Mortgage borçlularının halen 9 trilyon dolar borç yükü var. Eğer sistemin anavatanı ABD’de bile durum

buysa, Türkiye gibi iş güvencesinin, düzenli bir gelirin olmadığı bir ülkede sistemin oldukça büyük sorunlara yol açacağı ise aşikardır.

Kitleleri bilinçlendirmek önemli!

Sonuç olarak; egemenlerin konut sorununu çözmeye ne niyeti vardır, ne de bu sorunu çözmeye muktedirlerdir. Yukarıda anavatanı ABD’de uygulamaya başlandığı günden itibaren yaşanan sıkıntılarla birlikte ele alarak ortaya koymaya çalıştığımız Mortgage sistemi, uygulayıcılarının eline ölü doğmuş bir bebektir. **Şu bir gerçek ki, gerek emperyalistler ve işbirlikçileri ve gerekse de uşakları barınma ve konut sorunu ile ilgili çeşitli anlaşmaların altına imza atmış, ancak doğaları gereği kendi yasalarına uymayarak bunları çiğnemekten de geri durmamıştır.** Nitekim ülkemizde kısa bir süre önce oldukça yoğun yaşanan, bugünlerde tekrar çeşitli semtlerde gündeme gelen yıkımlar da devletin emekçilerin barınma sorununu çözmek gibi bir derdi olmadığını ortaya koymaktadır. İnsanları yaka paça evlerinden dışarı atarak, atamadıklarının evlerini başına yıkarak konut sorununu çözdüğünü ifade eden devlet yetkililerinin Mortgage’yi her derde deva ilan etmeleri ne kadar inandırıcıdır? Trafik sorununu İstanbul’un belli yerlerine girişleri paralı hale getirerek ve buraları emekçilere kapatarak, barınma sorununu vize uygulaması ile “**çözmeye**” çalışan AKP hükümeti hatırlanacağı üzere geçtiğimiz genel seçimlerden önce de “**Herkes kira öder gibi ev sahibi olacak**” sloganını kullanmıştı. Aradan geçen süre çarfinda **Toplu Konut İdaresi (TOKİ)** yaklaşık 250 bin konut inşasına başladı, bunların 150 bininin inşası ha-

len devam ediyor. Kaldı ki bu konutların önemli bir bölümü, asgari ücretle çalışan emekçilerin alım gücünü aşan fiyatlardan satılan konutlardan oluşuyor. Anlaşılan o ki, AKP hükümeti seçime giderken konut sorununun çözümü kozunu bir kez daha kullanmaya hazırlanıyor.

Şu bir gerçek ki, kentleşme durumuna paralel olarak ortaya çıkan konut sorunu, bizimki gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde göçle birlikte daha da büyük boyutlarda bir sorun yumağına dönüşmektedir. Ve aslında mevcut hükümetlerin bu sorunu çözecek herhangi bir adım atması da mümkün değildir.

Bizlerin bu yasaların halk düşmanlığı yüzünü, devletin propagandalarından etkilenmiş geniş kitlelere göstermemiz önemli ve acildir. Öncelikle kitlelerin aydınlatılması gibi bir görev önümüzde durmaktadır. Çünkü devletin “**kira öder gibi ev sahibi olma**” propagandası eşliğinde sunduğu bu sistem, barınma sorununun önemli bir kitleyi etkilediği ülkemizde cazip bir teklif haline gelebilmektedir. Bu aydınlatma faaliyetinin en önemli kazanımı ise bu mücadele ve aydınlatma süreci içinde kitlelerin sınıf mücadelesinin bir parçası haline getirilmesidir.

Son söz olarak Engels’e kulak verirek; “**Kapitalist üretim biçimi varolmaya devam ettiği sürece, konut sorunu ya da işçilerin yazgısını etkileyen herhangi bir başka toplumsal sorunun tek başına çözümleneceğini ummak budalalıktır. Çözüm, kapitalist üretimin ortadan kaldırılmasında ve bütün geçim araçlarına, iş araçlarına bizzat işçi sınıfının el koymasında yatmaktadır.**” (F. Engels, Konut Sorunu, sf.390)

Deyim yerindeyse diken üstünde bir yaşama mahkum edilen emekçiler, en iyi ihtimalle 10 yıl boyunca işlerinden kovulmadıkları, herhangi bir hak arama eylemine katılmadıkları, taksitlerini düzenli bir şekilde ödedikleri takdirde bir ev sahibi olabileceklerdir!

AKP hükümeti “görevlerini” yerine getirmeye devam ediyor!

Irak'ta işgal koşullarında, Türkiye'de ise AKP eliyle sessiz sedasız çıkarılan Petrol Yasası emperyalizme teslimiyette yeni bir adımdır. Bu yasayla Türkiye'deki enerji kaynakları ve geçiş hakları denetim altına alınmaktadır.

17 Ocak'ta Meclisten “**Türk Petrol Yasası**” isimli yasa geçirildi. Ülkemizin yeraltı-yerüstü zenginliklerini-değerlerini emperyalistlere peşkeş çeken her çalışmasında olduğu gibi; bu yasa da elden geldiğince sessiz-sedasız bir şekilde Meclisten geçirilmiştir. Çeşitli sendikalar, demokratik kitle örgütleri yasanın geçmesinden sonra tepkilerini ifadedendirdiyse de, ne yasa öncesinde ne de sonrasında ciddi bir eylem konulmamış, raporlar hazırlanmakla yetinilmiştir.

Şu anda işlenen ve bilinen rezervleriyle Türkiye'nin petrol zengini olmadığı bilindiği halde bu yasa neden çıkarılmıştır ve neyi amaçlamaktadır?

Aralık 2006'nın sonunda Irak'ta yakın zamanda yasalaşacak bir petrol yasanın hazırlandığı haberleri çıktı basında. Bu yasa ile büyük petrol şirketlerine 30 yıla kadar, kuyuları işlemekle elde edilen kazancın % 75'ine el koyma hakkı tanınıyor. Irak'taki yasa ile büyük petrol şirketleri “**üretim ortaklığı**” anlaşmaları dönemine başlamışlardır. Bu tip anlaşmalarla; öncesine göre kuyuların kullanılma süresi elden geldiğince uzatılmaya çalışılırken, elde edilen kazanç da öncesine göre en az 2 katına çıkmaktadır. **Türk Petrol Yasası** da, üretim ortaklığı anlaşmalarının uygulanmasını sağlayacak şekilde hazırlanmıştır. Irak'taki yasa işgal koşulları altında hazırlanmış olduğu halde, Türkiye'deki yasada daha ağır maddeler mevcuttur.

Yine Kıbrıs'ın çevresinde zengin petrol rezervlerinin olduğunun kesinleşmesinden sonra; Güney Kıbrıs Rum kesiminin de benzer maddeleri içeren bir yasa hazırlığı içinde olduğu haberleri çıktı. Bu üç ülkede benzer yasaların çıkması tesadüfi değildir. Bunlar daha başlangıçtır. Dünya enerji kaynaklarını denetim altına alma projesi uyarınca, daha birçok ülkede benzer yasaların çıkmasını beklemeliyiz.

Sanayinin gelişmesiyle paralel olarak dünyadan enerji ihtiyacı hızla artmaktadır. Uygulanan mevcut enerji politikaları değişmedikçe –ki değişmesi burjuvazinin doğasına aykırıdır– dünya enerji ihtiyacı her yıl % 1.6 oranında ar-

tacak ve bu artış hızı ile 25 yıl sonrasında enerji ihtiyacı bugüne göre % 50 oranında artacaktır. Talep bu kadar artarken, arzda ciddi sorunlar mevcuttur. **BP istatistiklerine göre rezerv artışı ihtiyacın çok altında. 1984-94 yılları arasında rezerv artışı 35,7 milyar ton iken 1994-2004 yılları arasındaki artış 23,8 milyar ton olmuştur.** Rezervlerdeki bu hızlı azalmaya, fosil yakıtların çevreyi korkunç derecede kirletmesine ve küresel ısınmanın en büyük tetikçisi olmasına ve yaşanan savaşların asıl nedeni olmasına rağmen; burjuvazi kâr hırsı ve rekabet dolayısıyla fosil yakıtlardan vazgeçmemektedir. 2030 yılına kadar fosil yakıtların enerji ihtiyacının % 85'ini sağlamaya devam edeceği bilinmektedir. Buna göre petrolün 41, doğalgazın 62, kömürün 230 yıllık ömrü mevcuttur. Bu rakamlar bize bulunabilecek bir damla petrolün dahi burjuvazi için can alıcı önemde olduğunu göstermektedir. Bu yasalarla yapılmaya çalışılan, şu anda çıkan ve çıkacak olan petrolün miktarı ve kalitesi ne olursa olsun emperyalistlerin elinde toplanmasını sağlamaya çalışmaktadır.

Türkiye'de şu anda yıllık ham petrol üretimi 1,5 milyon ton yani 10,7 milyon varildir. Türkiye'nin enerji ihtiyacının % 44'ü bu çıkarılan ve ithal edilen petrole sağlanıyor. Petrolün % 90'ı ithal yoluyla sağlanıyor. Yani Türkiye dışa bağımlı durumda. (Türkiye'de mevcut olan zengin linyit, kömür ve bor dışında; yenilenebilir enerji kaynakları açısından da zengindir ve kendine ait bir enerji politikası geliştirme durumunda, hiç ithal etmeden kendi ihtiyacını karşılayabileceği bilinmektedir. Fakat bu yasada görüldüğü gibi, bırakalım şu anda var olan –bilinen kaynakları kullanmayı, çıkması muhtemel kaynaklar bile peşkeş çekilmektedir.)

Yapılan bilimsel tahminlerde Türkiye'nin; **Irak** ve **Suudi Arabistan**'da olduğu gibi yerin birkaç on metre altında

değil, ama 3 ila 6 bin metre aralığında ciddi petrol rezervlerine sahip olduğu ileri sürülmektedir. Bu kadar derinlikten çıkarmanın maliyeti ve teknolojisi elbette ki yerin hemen altından çıkarmaktan çok daha fazla olacaktır. Ve şu anki durumda tercih edilecek bir seçenek değildir. Çok rahatlıkla söyleyebiliriz ki; bu yasa şu an için değil petrol rezervlerinin

Dünyada enerji savaşları kızışmaktadır. Ülkeler politikalarını enerjiye göre belirlemektedir.

artık yetmediği, yüzeye yakın yerlerde kalmadığı dönemler için yani 20-30 yıl sonrası için çıkarılmıştır. Ki “**Türk Petrol Yasasının**” maddeleri, aşağıda incelediğimizde görüleceği gibi, Irak'takinden daha uzun süreli anlaşmalar yapmaya uygun şekilde hazırlanmıştır.

Türkiye'deki petrol miktarı tam anlamıyla bilinmemektedir. Cumhuriyet kurulduğundan günümüze kadar 3.600 kuyu açılıp petrol aranmışken bu rakam sadece ABD'de yılda 20 bin kuyudur. Şu ana kadarki çalışmalarda sadece Güneydoğu ve **Trakya**'da yoğunlaşmış; **Tuz Gölü**, Antalya, **Adana** gibi petrol olma olasılığı bilinen yerlere bakılmamıştır.

Fırtınanın koptuğu alan; enerji kaynakları

Dünyada enerji savaşları kızışmaktadır. Ülkeler politikalarını enerjiye göre belirlemektedir. Rusya'nın geçen yıl Ukrayna'nın gazını kesmesi, bu yılki **43. Münih Güvenlik Konferansı**'nda ABD'ye karşı Putin'in yaptığı konuşma, “**tek süper güç**”ün varlığının kabul edil-

mezliğini vurgulaması, konferansın hemen sonrasında **Çin**, Rusya, **Hindistan** dışişleri bakanlarının **Yeni Delhi**'de toplanması, **Putin**'in S. Arabistan'ı ziyaret eden ilk Rus lider olması, Çin devlet başkanının Afrika gezisi... tüm bu gelişmeler, dünyada enerji politikalarının belirlediği yeni dengelerin oluşmasının hız kazandığına işaretler. Bu dalaşta her kesim kendi elini güçlendirmeye, kozlarını artırmaya çalışmaktadır. Bunun yolu da enerji kaynaklarına ve geçiş hatlarına sahip olmaktır. Bu da belki 20 yıl sonra çıkarılacak, 3 bin-6 bin metre derinliğindeki tek damla petrolün dahi önemini artırmaktadır. Çıkarılan bu yasalarla enerji kaynakları ve geçiş hatları şimdiden denetim altına alınmaya çalışılmaktadır.

Nitekim araştırma şirketi **Wood Mackenzie**'nin hazırladığı raporda, büyük ve olağan standartlarda petrol yataklarının henüz işletilmekte olduğuna vurgu yapılmış ve bu durumun 2020'ye dek sürebileceği, bazı büyük yatakların üretimleri artırılsa bile asıl pahalı, zor ve çevreyi kirletici petrol yataklarının o tarihten itibaren değerlendirileceği, **Shell**, **Total**, **Exxon Mobil** ve **Chevron** gibi petrol devlerinin şimdiden bu tür petrol yataklarının bulunduğu ülkelerde yatırım yapmaya başladıkları belirtilmiş. Yeni yasalar çıkarılırken sadece günümüz değil, on yıllar sonrası düşünülmektedir. Milliyet gazetesi yazarı **Güngör Uras**'ın bu yasa çıktıktan sonra yaptığı yorumda belirttiği gibi; “**Petrolü bulduktan sonra kanun yapmak kolay olmaz.**”

Petrol kaynaklarının ve boru hatlarının geçiş güzergâhlarının kontrol altına alınmasının önemli olmasının bir diğer nedeni de; fiyatlar üzerinde emperyalistlerin söz hakkını artırmak, petrol üreticisi ülkeleri elden geldiğince devreden çıkarmaktır. Bu yıl Davos'ta yapılan **Dünya Ekonomik Forumu**'nda konuşulan konulardan biri de petrol fiyatlarının **OPEC**'e bırakılmadan belirlenmesi ge-

rektiği ile ilgiliydi.

Petrol fiyatları son 2,5 yıldır 50-70 dolar aralığında gidip-gelmektedir. Bu aralıktan aşağı inmesi veya yukarı çıkması özellikle ABD açısından risk oluşturuyor. 50 doların altına düşmesi OPEC kaynaklı dolarları eritiyor. 70 doların üzerine çıktığında ise şu anda rekor derecede cari açık veren ABD; daha fazla açık vermeye başlayacaktır.

Petrol fiyatlarının bu aralıkta tutulmak istenmesinin diğer bir nedeni de;

Açıktır ki; böyle geniş bir aralığın belirlenmesi sadece göstermeliktir. En düşük oranda payların esas alınacağı beklentisi burjuva medyada bile geçmiştir.

-Petrol aramak için coğrafi olarak ülke önceden 18 bölgeye ayrılmışken yeni yasayla kara ve denizler şeklinde 2 bölgeye düşürülmüştür. Bu şekilde denizin veya karanın herhangi bir yeri için arama izni alan bir şirket, bu izinle tüm denizlerde veya tüm karada istediği yerde arama hakkına sahip olacaktır. Önceki

Çin-ABD arasındaki ekonomik dengedir. Aldığı hazine kağıtları ve doları ile ABD'nin açığını finanse eden en önemli güç Çin'dir. Petrol fiyatlarının yükselmesi demek ABD hazine kağıtları yada dolarları yerine Çin'in parasının önemli bir bölümünü petrole ayırması demek olacaktır.

Yine Rusya, 1995'te girdiği ekonomik krizde IMF'ye bile borçlanmışken, 10 yıl sonrasında ABD'ye dış bileyecek bir duruma gelmesini petrol fiyatlarının sürekli yükselmesine borçludur.

Kısacası petrol rezervlerinin tükenmesi dışında, petrol fiyatlarının sıkı bir şekilde kontrol edilebilmesi açısından da; her türlü enerji kaynağının denetim altına alınması büyük önem taşımaktadır. Bundan sonra petrol çıkma olasılığı olan ülkelerin her birinde bu yasaların benzerinin çıkarılacağı aşikardır.

İngiliz British Petroleum (BP) şirketinin 1993 yılında dönemin Petrol İşleri Genel Müdürüyle yaptığı üç yazışma bu yasanın kimlere hizmet ettiğini ve kimlerin çıkarı esas alınarak hazırlandığını gözler önüne sermiştir. Yazışmalarda BP'nin istediği tüm şartlar ve daha da fazlaları bu yasadaki mevcuttur.

Bağımlılık Yasası'ndan birkaç madde

-Yeni yasayla birlikte; üretim büyüklüğüne bağlı olarak, üretilen ham petrolün alınacak devlet payı % 2 ve % 12 arasında kademeli olarak belirlenecek.

yasada herhangi bir yerde aranacağı zaman önce TPAO'ya sorulması şartı varken, bu şart kaldırılarak TPAO by-pass edilmiş oluyor.

-İşletme ruhsat süresi Irak'ta bile maksimum 30 yıl olarak belirlenmişken, Türkiye'de 30 yıldan sonra 2 defalık süre artırımıyla 50 yıla çıkarılabileceği hükmü yer almıştır. Ki bu maddeden de, yasanın çıkarılma nedeni açıkça ortaya çıkmaktadır. Irak'taki petrol yüzeye yakın olduğu için 30 yıla kadar zaten rezervler tüketilmiş olacak ve asıl ve o sü-

reden sonra Türkiye'de olduğu gibi 3 bin metreden daha derin olan yerler değer kazanacaktır.

-Yine yasayla birlikte yabancı petrol şirketleri her türlü KDV, vergi ve harçtan muaf tutulmuşlardır. Önceki yasadaki; çıkan petrol ürünlerinin karada % 65'inin, denizde % 55'inin "**memleket ihtiyacına**" ayrılması şeklinde yer alan madde yasadaki tamamen çıkarıldı.

-Yasanın çıkmasıyla birlikte üzerinde en çok fırtınalar koparılan 19. maddeyi incelediğimizde; aslında CHP ve diğer "**milliyetçilerin**" bu yasaya niye karşı çıktıklarını tüm açıklığıyla görürüz. Çünkü Sezer'in vetosundan sonra değiştirilen tek madde bu olmuştur ve bu maddenin değiştirilmesiyle "**vatanseverlerin**" sesi-soluğu kesilmiştir. 19. madde şöyledir: "**...karalarda elde edilen devlet hissesinin % 50'si işletme ruhsatının bulunduğu ilin özel idaresinin açıkları hesaba aktarılır.**" Hatırlanacak olursa Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir; geçen yıl bu maddenin içeriğine benzer bir proje ileri sürmüş, o dönemde "**bu projeler kalkınmanın değil, ülkeyi bölmenin, federalizmin alt yapısını hazırlamanın araçlarıdır**" diye kıyamet kopartılmıştı. Şimdi de bu kadar "**sert**" olmasa da benzer bir argümanla bu maddeye karşı çıkılmış ve ikinci görüşmede yasadaki çıkarılan tek madde bu olmuştur. "**Milli menfaatlerimiz dikkate alınmıyor!**" diye yaygara kopartanların "**milli menfaatlerine**" dokunan maddeler aynı kaldığı halde artık seslerini çıkarmamaları bize bir kez daha göstermiştir ki, ülke değerlerinin emperyalistlere peşkeş çekilmesi "**beyleri**" hiç rahatsız etmezken bu ülkenin yurttaşlarına, Kürtlere hakları olan payın verilmesine kesinlikle kayıtsız şartsız karşı çıkmaktadır.

Bu yasa 1980'den sonra neo-liberal

politikalar çerçevesinde, "**özelleştirme**" adı altında ülkemiz değerlerinin peşkeş çekilmesinin son adımıdır. 1984 yılında TEK dışında yabancı ve yerli şirketlere elektrik dağıtım izni verilmesi ile başlayan bu süreç, 1993'te TEK'in bölünerek özelleştirilmesi, 2001 yılında elektrik piyasası ve doğalgaz piyasası kanunlarının, 2003'te de petrol piyasası kanununun 2005'te çıkarılan LPG piyasası kanununun son halkasıdır. Kafkaslar, Ortadoğu ve Avrupa arasında tam bir köprü durumunda olan, bu nedenle rafinaj ve taşımada önümüzdeki yıllarda daha da önem kazanacağına kesin gözüyle bakılan ülkemizde; BOTAŞ'ın (**Boru Hatları ile Ham Petrol ve Doğalgaz Taşımacılığı Anonim Şirketi**) "özelleştirmeler" çerçevesinde 2009 yılına kadar satılması hedeflenmektedir.

Çıkarılan bu yasanın daha önce çıkarılan yasalar gibi; sermayenin ülkemiz sınırları içinde dizginsizce at koşturması ve arama-çıkarması Ortadoğu ülkelerine göre daha fazla maliyeti gerektireceği kesin olan petrolün aranmasının, sağlanan vergi muafiyetleri, devlet hissesinin düşürülmesi gibi olanaklarla Çok Uluslu Şirketler için daha ucuza ve daha kârlı hale getirilmesi amacını taşıdığı açıktır.

Burada yapılması gereken diğer bir vurgu da bu yasanın 1954 tarihli yasayla sürekli karşılaştırmasının yapılarak, önceki yasanın sanki gerçekten "**milli menfaatleri**" koruduğu izleniminin verilmesidir. Bilinmelidir ki, 1954 tarihli yasa ABD'li hukukçu-jeolog **Max Ball** tarafından, o dönemin konjonktürüne uygun şekilde ABD'nin isteğiyle çıkarılmıştır. Yani 2007 tarihli bu yasa, girdiğimiz seçim yılında AKP'nin milliyetçi tabana şirin görünmek için son anda başına eklediği "**Türk**" kelimesiyle ne kadar "**milli menfaatleri**" koruyorsa, 1954 tarihli yasa da o ölçüde "**milli çıkarları**" korumaktaydı.

Türkiye'de "milli petrol şirketlerinin" geçmişi...

TPAO (**Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı**) 1954 yılında "**milli petrol şirketi**" olarak Türkiye'de kamu adına hidrokarbon arama, sondaj, üretim, rafineri ve pazarlama faaliyetlerini yürütmek amacıyla kurulmuştur.

1983 ve '84 yıllarında kamu petrol sektörünün yeniden yapılandırılması çerçevesinde; petrol ve doğalgaz arama, sondaj ve üretimden sorumlu ve ayrıca 4 bağlı kuruluşu olan BOTAŞ (**Boru Hattı ile Taşıma**), DİTAŞ (**Deniz Yolu ile Taşımacılık**), TÜPRAŞ (**Rafinaj**) ve POAŞ (**Pa-**

zarlama) vasıtasıyla boru hattı ve deniz taşımacılığı, rafineri, dağıtım ve pazarlama işlerini yürüten bir KİT haline getirilmiştir.

1995'te BOTAŞ, TPAO'nun bağlı ortaklığı çerçevesinden çıkarılmıştır. TÜPRAŞ ve POAŞ ise özelleştirilmiştir. 2009 yılına kadar özelleştirilmesi planlanan BOTAŞ'ın ise içi boşaltılmaya devam edilmektedir.

Rafinaj ve pazarlama imkanı elinden alınarak zaten etkisizleştirilmiş olan TPAO bu son yasayla Türkiye'de petrol arama işinde tamamen işlevsizleştirilmiş olmaktadır.

Sınıf mücadelesinin çetin süreçleri için seferber olalım!

Her zaman dikkatli, uyanık ve hazır olmalıyız. Bugün, buyıl, bu süreçte daha dikkatli, daha uyanık, daha hazır olmalıyız. **Dünyada olup bitenleri, özellikle de yaşadığımız ülkenin sınır komşularında yaşananları özenle, ciddi ve titiz bir şekilde analiz etmeliyiz.** Yaşadığımız ülkede olup bitenleri de analiz etmeli ve analizlerimizde özenli ve dikkatli davranmalıyız. Bu analizlerimizde diyalektik materyalist yöntemi uygulamanın ustalıklarını sergilemeli/sergilemeye çalışmalı ve böylelikle de bilimsel bir sentezin kapılarını sonuna kadar açmalıyız. Bu bizim sadece görevimiz değildir, aynı zamanda sorumluluğumuzdur da. Devrime inanan, devrim için varını yoğunu ortaya koyduğunu/koyacağını söyleyen her birey doğallığında devrimi gerçekleştirmek için birçok sorumluluk yüklenmektedir. Bu sorumluluklardan bir tanesi de politik olarak çözümleyicilik, çözümlediklerini pratikte uygulamak ve devrim mücadelesinde kitlelere öncülük etmektir.

Analizimizi gerçekleştirebilmemiz için her şeyden önce verilere ihtiyacımız var. Olay ve olgulardan elde ettiğimiz veriler bizlere daha kolay analiz yapabilme imkanını tanıyacaktır. Bunun için dünyada ve Türkiye’de gerçekleşen olayları ve olguları tek kaynağa bağlı kalmadan incelemeli ve araştırmalıyız. Dünyada ve Türkiye’de gerçekleşen her olay ve her olguyu sadece öğrenmiş olmak için, fikir sahibi olabilmek için **“öğrenmemeli”, “bilgi”** edinilmemelidir. Bütün bu olay ve olguları, önümüzdeki süreçte karşımıza çıkacak sorunların çözüm anahtarı olarak algılamalı ve birikim hanemize katmalıyız. Birikim hanemize kattığımız olayları ve bunların birbirleriyle bağlantılı ve karşıt yönlerini, iç içe geçtikleri dönemleri yani her aşamalarını ve her türlü yönlerini iyice incelemeliyiz. Elde ettiğimiz sonuçları MLM biliminin ışığında sentezlemeliyiz.

Egemenler cephesinde atılan her adım, ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel vb. her

yönlü politika ilgimiz dahilinde olmalıdır. Dünyadaki ve ülkemizdeki gelişmeler baş döndürücü bir hızla gerçekleşiyor. Egemenler belirledikleri strateji ve planları bir bir uygularken; kitleler, devrimci ve komünistler şimdilik bu sürecin izleyicisi durumunda kalmaktadır. Sürece müdahale eden, kitleleri bu yönde harekete geçiren bir pozisyonda değiliz şimdilik.

İçinde bulunduğumuz gerçeklik kitlelerin örgütlenmesinin, harekete geçmesinin, egemen sınıfların zulüm ve sömürü politikalarının karşısına dikilmesinin koşullarını olgunlaştırıyor. Yeter ki biz bunun bilincinde hareket edelim.

Dikkatimiz, uyanıklığımız, hazırlığımız olay ve olguları araştırma-inceleme-öğrenme süreciyle sınırlı kalmamalı, bize gerekli olan bunun daha ilerisidir. Yani pratik süreci örme, bu süreç içerisinde dikkatli ve uyanık davranmaktır. Her olay ve olguyu kitleleri kazanma, örgütlenme faaliyetine dönüştürebiliyor muyuz? Yaşananlara karşı gösterdiğimiz refleks ne kadar güçlü, bu refleksle geniş kesimleri katabiliyor muyuz? Sorun bu noktalarda düğümleniyor.

Bugün egemen sınıflar belirledikleri, uyguladıkları saldırı politikalarında kitleleri hesaba katmadan yani böyle bir korkuya kapılmadan ilerliyorlar. Çünkü kitleleri uyuşturma, onların bilincini dumura uğratma, hafızalarını yok etme işini başarmış durumdadır. Dolayısıyla da bizim dikkat kesilmemiz, yoğunlaşmamız gereken mesele; kitleleri uyandırma, bilinçlendirme işidir.

2007 yılının henüz ilk aylarındayız. Fakat gerçekleşen olaylar geçen zamanla ters orantılı bir şekilde cereyan ediyor. Daha 2000’li yıllara girmeden emperyalistlerin stratejistleri 2000’li yılların **“ayaklanmalar dönemi”** olacağını söylemişti. Doğallığındadır ki emperyalistler kendilerini bu tespiti göre şekillendiriyorlar. Bugün bu tespitin ne kadar gerçekçi olduğunu görebiliyoruz. Gerçi **“şu an”**daki bu **“ayaklanmaların”** büyük bir kısmı **“dini”** motifler

Devrime inanan, devrim için varını yoğunu ortaya koyduğunu/koyacağını söyleyen her birey doğallığında devrimi gerçekleştirmek için birçok sorumluluk yüklenmektedir. Bu sorumluluklardan bir tanesi de politik olarak çözümleyicilik, çözümlediklerini pratikte uygulamak ve devrim mücadelesinde kitlelere öncülük etmektir.

çeriyor. Bu **“ayaklanmalar”** ya da **“hareketler”** Güney Amerika’da **“anti-Amerikancı”** bir rotayı takip ediyor/takip ettiğinin propagandası yapılıyor. Afrika’da ise hem dini (İslami) motifler taşıyor hem emperyalistler arası rekabetten kaynaklanıyor hem de belli bazı **“ulusal”** karakterler taşıyor. **Güney Asya’da Nepal’de NKP(M)’nin sürdürdüğü Halk Savaşı** sonucu Maoistlerin iktidara ortak olma süreci gelişiyor.

Doğu Avrupa’nın bazı ülkelerinde ve Kafkaslarda emperyalistlerin tuzakları sonucu dini ve etnik temelli savaşlar ve başkaldırıları gerçekleşiyor.

Irak’ta gerçekleşen Amerikan işgali ve Amerika’nın Suriye ve İran’a verdiği savaş mesajları aleni bir şekilde ortada duruyor.

2007’nin gelişimiyle birlikte Türkiye, Hrant Dink cinayetiyle karşılaştı. Ve bu cinayete karşı çeşitli milletlerden Türkiye halkı **“Hepimiz Hrant Dink’iz, Hepimiz Ermeniyiz”** sloganını haykırarak halkların kardeşliği mesajını dosta düşmana duyurdu. Bununla beraber Hrant Dink’in katledilmesinden sonra gelişen olaylar önümüzdeki süreçte egemenlerin neler yapmaya çalıştığının, neleri kullanacağını göstergesi oldu. Öncelikle **TİT** ismini bundan sonra sık sık duyacağımız bir sürece girdiğimizin altını çizmeliyiz: Hrant Dink cinayetinden bir süre sonra Ankara’daki TBMM önünde bomba süsü verilmiş **TİT** imzalı bir paket **“bulundu.”** Sonra Lâpseki arabalı vapuru **“Vatansever Türk Fedaisi”** adını kullanan, TC’nin ordusundan atılmış bir uzman çavuş tarafından kaçırıldı. Trabzonspor’un yapacağı maçta Ermeni karşıtı ve **“vatanseverliklerinden”** dolayı yapılan **“haksızlığa”** uğrayanlar(!) pankart açtılar. Malatyaşpor-Elazığşpor maçında yine faşist ve ırkçı sloganlar atılarak pankartlar açıldı. Diyarbakırşpor-Karşıyaka maçında aynı şekilde faşist sloganlar atıldı.

Hrant Dink’in cenazesinde atılan **“Hepimiz Hrant Dink’iz Hepimiz Ermeniyiz”** sloganına suç duyurusunda bulunuluyor ve bu sloganın karşıtı olarak **“Hepimiz Türk’üz, Hepimiz Mustafa Kemal’iz”** sloganı ön plana çıkarılmaya çalışılıyor.

Ogün Samast’ın Hrant Dink’i katlederken kullandığı beyaz bere ırkçı-faşistler tarafından yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanıyor.

Tüm bunlar kendi başına, kendiliğinden gelişmeler gibi gösterilmeye çalışılsa da öyle olmadığı apaçık bir şekilde ortada duruyor.

MİT **“tarihinde hiç görülmediği”** şekilde (Buna ancak ilkokuldaki çocuklar inanır-onların da birçoğu inanmaz-) açıklamalar yaptı. (bu konuyla ilgili İşçi-köylü gazetesinin 66 sayısındaki **“MİT kimin adına konuşuyor?”** başlıklı yazıya bakılabilir.) 66. sayıdaki o yazıda da belirtildiği gibi; MİT **“Bekle-gör-tavır al taktiğini”**, **“savunma pozisyonunda olmayı”** kabul edilemez ilan ederek **“daha aktif olunmalıdır”** mesajını veriyor. Aktif olmak müdahale etmek anlamını taşıyor.

Kıbrıs’taki Lokmacı Geçidi’nin açılması girişimine TC Ordusunun yetkilileri karşı çıktı ve ordu ile hükümet arasında kısa sürede üstü örtülen bir gerginlik yaşandı. Bu gerginliklerin ardından TC ordusu Güney Kıbrıs yönetiminin silahlanmaya **“fazla”** yatırım yaptığı açıklamasını yaptı. Ayrıca Güney Kıbrıs’ın çeşitli devletlerle Akdeniz’de petrol arama anlaşması sonucu TC savaş gemileri Kıbrıs etrafında göründüler.

Avrupa Birliği TC’nin tam üye olması yoluna 8 maddeyi askıya alarak **“taş koydu.”** Ayrıca Irak’taki yönetim TC’nin Irak Kürdistanı’ndaki Kürt yönetiminden izin alarak petrol ticareti yapması gerektiğini bildirirken TC buna; kendi deyimleriyle **“sert”** bir yanıt vererek **Habur Kapısı**’ndaki bazı mallar üzerinden geçişi engelledi. Tam bu süreçte TC ordusu Habur sınırının yakınlarındaki iki köye ordu için lojistik malzeme yığnağı yapmaya başladı.

Bu gelişmelere paralel bir şekilde **ABD Dışişleri Bakanı Rice**’nin yardımcılarının birisi Türkiye’ye gelerek bazı görüşmelerde bulundu. Bakan Yardımcısından sonra Dünya Bankası şefi **Wolfowitz** Türkiye’ye bir **“turistik”** ziyarette bulundu.

Bu ziyaretlerin sıklaşması hem bahar aylarının yaklaşmasına denk geliyor hem de TC'nin zemberekten boşanırmasına yaptığı "Kuzey Irak" a gireriz açıklamalarından sonraki günlere.

Bunlar 2007 yılında yaşadığımız şu kısacık sürede meydana gelen politik olaylardı. **Bunun yanında Türkiye Cumhuriyeti akıl almaz bir şekilde borç batağına saplanıp kalmış durumda. İthalat ile ihracat arasındaki açık 2000'li yıllardaki kriz sürecinin 2-3 katı durumuna yaklaşmış bulunuyor.** Eğer bu borç dengesini çevirmeyi başaramazsa (ki başarması tamamen emperyalistlerin onayına bağlı) TC'nin, bir daha altından kalkamayacağı bir krizin altında kalması an meselesi.

Ayrıca Türkiye Nisan'da Cumhurbaşkanlığı seçimi, Kasım'da da TBMM seçimlerine hazırlanıyor.

Yukarıda en göze batan ayrıntılarla süreci kısaca özetlemeye çalıştık.

Bütün bu ayrıntılar 2007 yılı içerisinde TC devletinin çatışmalı ortamlar içinde aktif tavır alma gayreti içerisinde olduğunun göstergesidir. En yakın çatışmalı or-

tam ise Irak ya da daha genel bir deyişle Ortadoğu'dur. Ortadoğu'da TC'nin iki alternatif var. Bunlardan birincisi bu süreçte İran ve Suriye'nin safında yer alarak ABD'ye sırtını dönecek, ikincisi de bu süreçte ABD'nin emrinde çatışma süreci içerisinde yer alarak Ortadoğu halklarının katliamında rol oynayacak. TC'nin burada hangi "tercihi" yapacağı belli. Bundan dolayı kendisini ABD'nin yeni stratejisi çerçevesinde konumlandırmaya çalışıyor. Gerek Kuzey Irak, gerek PKK, gerek Kıbrıs konusunda TC devleti içinde bulunduğumuz yıl içerisinde hamisi ABD'nin de oluruyla pasif tavrından vazgeçip MİT açıklamasında olduğu gibi aktif tavır alma çabasının içinde olacak. 2 tane seçim süreci yaşayacak egemenler bundan dolayı bu yıl içinde saldırı gerçekleştiremeseler bile en azından bu saldırı sürecinin ön hazırlıklarını bu yıl içinde bitirmek istiyorlar. Ayrıca ABD'nin yeni stratejisi içinde tabii ki TC'ye de düşen görevler olacak.

TC devleti Kuzey Irak ve PKK ile ilgili olarak sınır ötesi bir harekete girişmeden önce ya da aynı anda kendisine muha-

lif olan, muhalefet oluşturan kesimleri ortadan kaldırmak ya da seslerini kısmak isteyecektir. Çatışma ortamı içerisinde kendi içindeki sesleri ne kadar kesebilir ya da kısabilirse uşaklığını o oranda yerine getirebilecektir. Savaşta rahat hareket edebilmek için öncelikle kendi içinde bir "temizlik" hareketi gerçekleştirmesi gerekiyor. Ve bu temizlik hareketini çeşitli varyasyonlarla gerçekleştirilebilir. TC, milliyetçi, faşist bir turmanış yaratarak, devrimci-demokrat aydınları katlederek, yoksul emekçi halkı sindirmeye, susturmaya çalışacaktır. Bu süreçte de "temizlik" hareketinin asıl hedefi komünistler ve devrimciler olacaktır.

MGK beslemesi olan Kuvayı Milliye örgütleri sivil faşist kesimlere biçilen rolün ürünüdür. Bu örgütlenmeler kitleler içinde etki alanını genişletmeye askeri bir örgütlenmenin bütün donanımıyla, teknikleriyle eğitilmiş "militanlar" yetiştirmeye çalışmaktadır. Bu kadar hazırlık ne için, kime karşı yapılıyor? **Açıktır ki egemenler kitlelerde biriken hoşnutsuzluğun farkındalar, sınıf mücadelesinin daha keskin yaşanacağı dönemler çok uzak**

değil, ulusal hareketin tasfiyesine yönelik saldırı planları da daha etkin bir şekilde devreye girecektir.

Bu çatışmalı süreç devrimci ve komünistlerin sürece daha etkin müdahalesini zorunlu kılmaktadır.

Sınıf bilinçli proleterler açısından kitlelerin bilincinde bir ışık yakacak, onları harekete geçmeye sevk edecek bütün gelişmelere duyarlı davranmak elzemdir. Çalışma ve düşünme tarzındaki sıradanlık, hantallık; dar çevreyle yetinme ve bu durumla barışık yaşama anlayışı hesaplaşılmaması gereken büyük bir sorundur.

Bu sorun aşılmaz ve kitleler içinde dal budak salan örgütlenmeler yaratılmazsa önümüzdeki dönemin gelişen olaylarının dışardan izleyicisi ve yorumlayıcısı olmaktan öteye geçemeyeceğiz. Böylesi bir konumdayken ne gelişme zemini güçlü olan anti-emperyalist mücadeleye müdahale edebiliriz ne de başta Kürt halkı olmak üzere bütün ezilen halklara karşı girişilen faşist terörün karşısında durabiliriz.

Dikkatimiz, uyanıklığımız, hazırlığımız kitleleri örgütlemeye ve silahlı mücadeleyi geliştirmeye odaklanmalıdır.

PUSULA

KİŞİSEL KAYGILARI YIKALIM!

Sınıf bilinçli proleterlerin yaşadığımız süreç içindeki duruşunu devrimcileştirip, oynayacağı rolü anlaması için süreci doğru değerlendirip, kavraması gerekir. **Proletarya Partisi devrimci faaliyetlerini içinde bulunduğu koşulların özelliklerini ve sınıf mücadelesinin gelişim seyrini doğru değerlendirecek, önderlik ve öncü rolünü artırabilir.** Bundandır ki sınıf savaşımının sorunlarına ilgiyi artırıp, çözümüne dair görüşlerinin düzeyini yükseltmesi gerekir. Bunun için sürecin gelişimine ileri düzeyde etki yapan ana noktalara yoğunlaşmalıdır. Sınıf mücadelesi pratiğine her uzaklık bunun sonucu yetkin ve etkili düzeyde ortaya konmayan her müdahalesizlik, örgütsel sorunların çözümünü de sağlayamaz.

Parti komiteleri ve sınıf bilinçli proleterler bir bütün olarak örgütün sınıf mücadelesiyle ilişkisini var olan seviyeden daha ileriye taşıyarak hem içerideki yönetsel eksikliğini giderebilir hem de kendi dışındaki süreci daha bilinçli ve doğru tarzda izleyip, inceleyebilir ve bu süreci doğru kavrayarak müdahale gücünü artırabilir.

Yukarıda belirtmeye çalıştığımız sınıf mücadelesinin gelişim süreciyle dolaysız ilişkisi olan devrimci duruş ve devrimci rolün artırılması sorununa

doğru bakış açısı kazandırmak; ancak dünyadaki gelişme ve yaşanan koşulları birlikte ele alıp değerlendirmekle mümkündür.

Bugün her alanda (düşünme, inceleme, değerlendirme, kavrama ve müdahalede, değiştirip, dönüştürmede, örgütlü hareket etmede) burjuvazinin ve tasfiyeciliğin üzerimizdeki etkilerinden ve lekelerinden bahsetmekteyiz. Proletaryaya ait olmayan tamamen küçük burjuvaziye ait olan bu etki ve lekelerin sınıf bilinçli proleterler üzerinde yarattığı sonuçları doğru değerlendirip açığa çıkartmak zorundayız. Bu etki ve lekeler kişisel kaygıları öne çıkartmakta ve bu kaygı merkezli düşünme, hareket etme pratiğini ortaya koymaktadır. Devrimci olmayan bu pratik ve hareket kendisini çeşitli biçim ve görüngülerle ortaya koymaktadır. Devrimin ve örgütün temel ilkelere, vazgeçilmez kurallarına uymak yerine bu ilkeleri kişisel kaygı ve ihtiyaçlarına uyarlamaktadır. Gizlilik kurallarına disiplin ilkelerine uymak yerine bu ilkeleri kendi küçük burjuva düşünme ve hareket tarzına göre uydurmaktadır. Görev ve sorumluluklarını zamanında layıkıyla yerine getirmek yerine savsaklamak, gerekçeler uydurmak gibi görüngüler olarak ortaya çıkmaktadır. Kolektif aklın, karar

ve uygulamaların ortaya konması yerine bireysel karar alma bireysel hareket etme pratikleri ortaya çıkmaktadır. Kişisel kaygı merkezli düşünme ve hareket etme pratikleri, sınıf mücadelesinin her somut gelişiminde açığa çıkarılıp, mahkum edilip buna karşı bilinçli ve kararlı mücadele yürütülmesi durumunda, burjuvaziye ve tasfiyeciliğe karşı olma bilinci ve duruşu somutluk kazanır. Devrim ve örgüt bilimine etki eden bulunan burjuva düşünceler ve tasfiyecilik fikirler temizlendiği oranda kitleler, devrimci savaş ve proletarya partisi örgütlenir.

Son çeyrek asırlık süreçte dünyada ve ülkemizde devrim aleyhine olan koşulların üzerinde yoğunlaşan ve sistematik şekilde artarak gelişen burjuva saldırıları kendilerini sadece "ideolojilerin öldüğü, devrimin olanaksızlaştığı, kapitalizmin sosyalizme karşı zafer kazandığı" vb. fikirleriyle ortaya koymadı. Bu fikirlerin toplumun bütün sınıf ve tabakaları üzerinde etkisi olduğu bir gerçektir. Üzerinde durduğumuz esas konu burjuva saldırılarının ve tasfiyecilik görüşlerin devrimci ve komünist partiler içinde ortaya çıkan, biçimlenip, şekillenen görüngüleri ve yanısırdır. Devrimci ve komünist partiler içinde tasfiyecilik görüşlerin etkinlik kazandığı bu dönem doğru ve cesurca analiz edilerek, sürecin gidişatını değiştirecek olumluluğu kuşanacak doğru sonuçlar çıkartmak gerekir.

Komünist partisinin örgütlenme ilkelerini ve var oluş gerekçelerini yadsıyıp, çigneme olarak beliren bu tasfiyecilik görüşler, onun sınıf mücadelesine, halk savaşına, önderlik ve öncülük

misyonunun reddine kadar varan bir gelişim göstermektedir.

Asıl üzerinde durulması, açığa çıkarılması gereken nokta tasfiyeciliğin kaba, görünen ve bilinen yanları değil (bunlar zaten belli ölçüde bilince çıkarılmıştır) onun "görünmeyen", ince yanlarıdır. Bu başarıldığı oranda proletarya partisi ve devrimci yapılar üzerindeki burjuva etkilerinden onun tasfiyecilik lekelerinden kurtulup, yürüyüş ve duruşunu güçlendirebilir, yenisinden kitlelerin ve toplumun ileri kesimlerinin güvenini ve desteğini kazanabilir. Bugün burjuvazinin ve tasfiyeciliğin etkisinin ağırlığı sonucu bir güven sorunundan bahsediliyorsa bunun ortaya çıkış nedenlerini ve gelişim ve biçimlenme süreçlerini analiz edip, bilimsel tarzda ortaya koymadan sağlıklı ve uzun erimli bir mücadele yürütülemez.

Tasfiyecilik görüşlerin farklı biçim ve görüngülerde ortaya çıktığı bu süreçte devrim ve örgüt biliminin ilkeleri ve kurallarına uygun hareket edildiğinde bu ilkelerin savunucusu, uygulayıcısı olma kararlılığı ortaya konduğunda, devrimci gelişim ve ilerleme sağlanabilir. **Bugün ileri kesimlerin başta olmak üzere kitlelerin sınıf bilinçli proleterlere ve devrimcilere karşı taşıdığı ve beslediği güvensizlik sorunu burjuva etkilerin temizlenip atılması sonucu çözüme kavuşarak, örgütsüzlük örgütlülüğe dağınıklık toparlanmaya, hareketsizlik hareketliliğe, müdahalesizlik etkin ve örgütlü müdahaleye önder ve öncü olamama sorunu önder ve öncü olma gerçekliğine dönüşür.**

ABD ve Kuzey Kore arasındaki atom anlaşması, İran rotasının bir parçasıdır

Uluslararası medya, geçtiğimiz günlerde Pekin’de gerçekleşen 6 taraflı görüşmelerde, ABD ile Kuzey Kore arasında yapılan anlaşmayı “**Dönüm noktası**” ve “**tarihi anlaşma**” olarak kutluyorlar. Şimdi artık iki ülke arasında on yıllardır süren anlaşmazlıkların bitmesi için bir “**şans**” doğmuş!

Oysa bu durum hiç de gerçeği yansıtmamakta. Çünkü bu anlaşma ABD emperyalizminin askeri saldırganlık politikalarında bir değişim olduğu anlamına gelmiyor. Söz konusu anlaşma daha çok

da, ABD İran’a dönük savaş hazırlığını sürdürürken, patlamaya hazır potansiyelde bir sorunun, soğumaya bırakılmasıdır. Yani geçici bir taktiksel yönelimdir.

Bu anlaşma yüzeysel olarak ele alındığında, bir geri adım gibi görünebilir. ABD emperyalizmi, Bush-Hükümeti iktidara geldikten sonra **Kuzey Kore** ile 1994’te yapılan **Cenevre Çerçeve Anlaşmasını** kaldırmış ve bundan itibaren de, Pjöngjang ile doğrudan görüşmeleri ret etmişti. Bush 2002’de Kuzey Kore’yi “**Şer eksen**”nin bir parçası ve Kuzey

Kore lideri Kim Jong’u da “**Tiran**” ve “**Diktatör**” olarak adlandırmıştı.

Irak’ta giderek batağa saplanan ve de İran sorunu özgülünde, yeni bir savaş cephesi açma noktasında hala net bir tutuma giremeyen ABD emperyalizmi, geçtiğimiz yıl Kuzey Kore önderliğini karalamaktan vazgeçmiş gibiydi. Bundan sonraki süreçte ise diplomasi trafiği işletilmeye başlamış ve yakın zaman önce de, ABD Baş Müzakerecisi **Christopher Hill**, Altı-Taraflı-Görüşmeler’in son turunda Kuzey Koreli rakipleriyle Almanya’da bir araya gelerek, geçtiğimiz günlerde yapılan anlaşmanın alt yapısını hazırlamıştı. Anlaşmanın temel unsurlarından birini, mazot veya eşdeğerde bir yakacağın, Kuzey Kore’nin atom programından vazgeçmesine karşılık nakledilmesi oluşturuyor.

Ancak meseleye daha yakından baktığımızda, ABD’nin -en azından uzun süreli olarak- pek fazla bir sorumluluğa girmedikleri görülüyor. Zamanı belirlenmiş olan tek somut anlaşma, Kuzey Kore’nin atom enerjisi programını dondurması ve uluslararası atom enerjisi müfettişlerinin ülkeye geri dönüşüne izin verilmesine karşılık, 50 ton yakıtın önümüzdeki altı hafta içinde nakledilmesi.

Diğer taraftan ABD’nin tüm vaatleri kolayca geri alınabilecek türden. Anlaşma, ABD, tam diplomatik ilişkiyi kabul

etmiş görünmek için, iki taraflı görüşmeleri “**kabul edecek**”. ABD Kuzey Kore’yi “**terörizmin resmi teşvikçileri**” olarak suçlamaktan “**vazgeçecek**” gibi, ABD emperyalizmini ciddi bir sorumluluk altına sokmayan muğlak ifadelerle dolu. Bu anlaşmanın ABD’ye tek maliyeti ise, yakıt için vereceği 400 mil. \$.

Kuzey Kore ile yapılan anlaşma ABD emperyalizminin aynı sorun karşısındaki -karakterine denk düşen- çifte standart tutumunu da açığa çıkarmakta. Kuzey Kore atom programından vazgeçmeyeceğini söylediği dönemde, bir de küçük çaplı atom denemesi yapmıştı, ancak İran açısından böyle bir durum söz konusu olmadı. Ancak İran sorununa ilişkin görüşme yapmayı ret eden, İran körfezine askeri yığınak yapmayı ve saldırı için, tıpkı Irak işgali öncesinde olduğu gibi, BM’ye sahte belgeler sunarak “**geçerli delil**” arayışını sürdüren ABD, atom denemesi yaparak bir anlamda meydan okuyan Kuzey Kore ile anlaşma masasına oturmakta sakınca görmedi.

Kısacası, başta da vurguladığımız gibi, ABD emperyalizminin Kuzey Kore ile yaptığı anlaşma, Kuzey Kore sorununun, özelde İran gündemi genelde ise Ortadoğu’da giderek içinden çıkılmaz bir hal alan süreç nedeniyle, soğumaya bırakılmasından başka bir anlam ifade etmemektedir.

Crispin Beltran derhal serbest bırakılsın!

Almanya’da bulunan çeşitli devrimci-demokratik kurum, Almanya’daki Filipinler başkonsolosluğuna hitaben ortak bir mektup yazarak, bir yılı geçkin bir süre önce beri emperyalist güdümlü faşist Arroyo rejimi tarafından tutuklanan **KMU (1 Mayıs Sendikası) Sendikası Genel Başkanı** ve aynı zamanda milletvekili olan **Crispin Beltran**’ın derhal serbest bırakılmasını talep ettiler. Mektupta şöyle denmekte:

“Bizler, kongre üyesi ve **Anak Pawis Parti** listesi başkanı **Crispin Beltran**’ın derhal serbest bırakılmasını talep etmekteyiz. **Crispin Beltran**, bir mahkeme serbest bırakılmasına karar vermiş olmasına karşın, **26 Şubat 2006**’dan bu yana Filipinler hükümeti tarafından hapiste tutulmaktadır. Bu durum bir insan hakları ihlalidir.

Beltran büyük bir cesaretle, Filipinler’deki küçük köylülerin lehine, gerçek bir toprak reformunu savunmuş, işçilerin açlık ücretlerine karşı çıkmış, tekelere ait serbest ticaret bölgelerinde de sendika kurulması için ve de emperyalizmden kurtuluş için mücadele etmiştir.

Filipinler hükümetini katliamları durdurmaya, bunların faillerini açığa çıkarmaya ve gerçekleştirenleri ve bunların arkasındakileri katı bir biçimde cezalandırmaya çağırıyoruz.”

İHD İstanbul şubesiyle dayanışma etkinliği

İHD İstanbul Şubesinin karşı karşıya olduğu maddi sorunlara bir yardım oluşturabilmek için Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı göçmen kurumların ortak girişimiyle Londra’da dayanışma kahvaltısı yapıldı.

ATİK-İngiltere Komitesi, YÇKM, GİK-DER, DAY-MER ve Halkevi’nin katılımıyla **GİK-DER** lokalinde yapılan etkinlikte ilk olarak topluca kahvaltı edildi. Kahvaltının ardından İHD’nin aktivitelelerinden kesitler sunan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Sonrasında, İHD İstanbul Şubesi yöneticilerinden **Hürriyet Şener**’in katıldığı bir sohbetle etkinliğe devam edildi. Oldukça yoğun katılımın gözlemlendiği etkinlikte ayrıca karikatürist **Sarkis Paçacı**’nın karikatürlerinden oluşan bir sergi de yapıldı.

Londra İK okurları

ATİK 20. yıl kutlaması yapıldı

ATİK İngiltere Komitesi adıyla faaliyetlerini devam ettiren kurumumuz bağlı bulunduğu konfederasyonun 20. kuruluş yılını coşkulu bir biçimde Londra’da kutladı.

Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde şehit düşenler anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinlik, **ATİK Merkez Konseyi** tarafından gönderilen yazının okunmasıyla devam etti. Kurumumuz bünyesinde faaliyet yürüten şiir grubundan bir arkadaşın okuduğu şiirlerin

ardından merkezi olarak hazırlanan ve ATİK’in ve Türkiye ve Türkiye Kürdistanlı göçmenlerin hangi aşamalardan geçerek bugünlere geldiğini anlatan bir sinevizyon gösterimiyle birlikte ilk bölüm bitirildi.

İkinci bölümde **ATİK** başkanının ve diğer demokratik kitle örgütlerinin gönderdiği mesajların ardından **Grup Haykırış**’ın verdiği müzik dinletisiyle etkinlik son buldu.

ATİK İngiltere Komitesi

Ferman hükümetin, üniversiteler öğrencilerin!

Yunanistan'da öğrenci gençliğe yönelik saldırılar devam ediyor. 16. Maddenin suya düşmesinden sonra ne yapacağını bilemeyen hükümet panik içinde saldırılarına yeni birisini ekledi. Geçen yaz döneminde öğrenci hareketi sonucunda geri adım atmak zorunda kalan hükümet, geçen hafta yasa tasarısını yeniden gündeme getirdi.

Üzerinde değişiklikler yapılarak yeniden meclise sunulan yasaya göre;

-Üniversitelerin özerklikleri ders ve bilimsel çalışma yapılan alanları kapsamakta. Yani üniversitenin geri kalan alanlarına polis, rektörlük kurulunun kararı ile girebilecek.

-Öğrenim süresi önceden herhangi bir sınırlamaya tabii değildi. Değişiklikle yeni öğrenciler için artı 2, diğerleri için ise artı 5 yıl olarak sınırlanmakta.

-Şirket yöneticileri sundukları hizmetlerle ilgili üniversite bölümlerine girebilmekte ve kararların alınmasına müdahale edebilmekte.

Özet olarak yeni yasa-tasarısı bunları içermekte. Buna karşı öğrenciler, öğretim üyeleri, sendikalar ile parti ve demokratik

kurumlar "Yasa Tasarısı Geçmeyecek" sloganı ile yeniden sokaklara indiler. Ancak bu de-

fa eylem silsilesinin en uç noktasına ulaşıldı. 30.000'i aşkın kitle sokaklara akın ederek "Ferman hükümetin ise yollar bizimdir" mesajını verdiler. Atina merkezli düzenlenen eyleme, ülkenin batısından doğusuna, kuzeyinden güneyine bütün üniversitelerden öğrenci dernekleri akın etti. Eylemlere Atina İşçi Merkezi (EKA) iş durdurma eylemi yaparak destek verirken, Selanik'te ise, orta ve

ilköğretim öğretmenleri konfederasyonları (OLME ve DOE) 24 saatlik grevle, Selanik İşçi Merkezi (EAT) ve Kamu Çalışanları Örgütü Birliği ise iş durdurma eylemleri ile destek verdiler. Daha önceden süresiz grev ilan eden Üniversite Öğretim Üyeleri Sendikası (DEP) greve devam erken, okul işgalleri (350 fakülte işgal altında ve tüm ülkedeki fakülte sayısının 400 kadar olduğunu vurgulamalıyız) de bazı bölümlerin açılmasına rağmen devam ediyor.

Eylemler Propilea Meydanında kitlenin toplanması ile başladı. Yürüyüş boyunca "Yasa Tasarısı Geçmeyecek, Özel Üniversitelere Hayır, Devlet Terörüne Hayır, Özelleştirme Kuşağı Olmayacak" sloganları, en çok haykırılan sloganlar oldu. Kortejlerin meclise ulaşması sonrasında bazı grupların polis engelini aşmak istemesi üzerine çatışmalar çıktı. Çatışmalarda gaz ve cop kullanan polise karşı molotof ve taşlarla karşılık verildi. Yaşanan çatışmalarda bir kişi polisin cop darbesi sonucu kafasından yaralandı. Devamında bu gruplarla polis arasındaki çatışmalar Omony Meydanına kadar devam etti. Polisin provokatif tutumuna rağmen kitle düzenini bozmayarak,

Politeknik Üniversitesi'ne doğru yürüyüşüne devam etti. Üniversiteye ulaşılmasından sonra öğrenci dernekleri eylemlerin önümüzdeki süreçte nasıl devam edeceğini belirlemek için koordinasyon toplantısı yaptılar. Toplantı sonucu yapılan açıklamada; "Hükümet geri adım atmadıkça, gündeme getirdiği yasayı geri çekmedikçe işgal ve eylemlerin devam edeceği" belirtildi. Toplantının sona ermesinden sonra öğrenci dernekleri Atina Emniyet Müdürlüğü'ne yürüyerek gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istediler. Eylem süresince kitleyi provoke etmeye çalışan polis, eylemin sona ermesinden sonra öğrencilere gaz ve coplarla saldırdı. Eylem herhangi bir gözaltı olmadan sona erdi. Saldırılar sonrası YKP (M-L) yaptığı açıklamada; "Karamanlis hükümeti, öğrenci hareketi karşısında baskıyı ve devlet terörünü seçmiştir" denilerek gözaltına alınan tüm eylemcilerin serbest bırakılması istendi.

Hareketin seli karşısında her şeyi alabora olan hükümet, inadını sürdürdüğü sürece daha fazla kaybedecektir. Bugün belki sadece yasaları kaybediyor ama yarın kendisi hükümet olarak kaybedecektir.

Yunanistan'dan bir İK okuru

Evrensel Bakış

"Ortadoğu Dörtlüsü" "insafa" gelse de, emperyalist projeler çöküşe geçti!

Geçtiğimiz günlerde Almanya'da yapılan "Ortadoğu Dörtlüsü" toplantısı öncesi Ortadoğu gezisine çıkan ABD Dışişleri Bakanı Condolezza Rice, Kudüs'te Olmert ve Abbas'la bir araya gelmişti. Bu ziyaret daha çok da, Ortadoğu'daki işgal politikalarında yaşanan fiyaskoyla birlikte bölgede "istikrar" sağlanmasının yolunun Filistin sorununun çözümünden geçtiğini iddia eden ABD emperyalizminin beklentileri doğrultusunda ele alınmıştır.

Tüm bölgede hayata geçirilmeye çalışılan emperyalist böl-parçala politikalarının ürünü olarak tırmandırılan El Fetih ile Hamas arasındaki kardeş kavgasının geçtiğimiz haftalarda yapılan anlaşmayla, göreceli de olsa sona ermesinin ve iki kesim arasında yapılan anlaşmayla bir ulusal birlik hükümeti kurma kararının ardından bölgeye yeni bir ziyaret gerçekleştiren Condolezza Rice, bir yandan başta ABD olmak üzere, "Ortadoğu Dörtlüsü" içinde yer alan AB, Rusya ve BM'nin bu anlaşmayı tanımama eğilimini bu görüşmeye taşıırken, diğer yandan da bu anlaşmanın Siyonistlerin ve bundan hareketle de emperyalistlerin lehine nasıl işlerli kılınacağını adımlarını atmaya sürdürmüştür.

Kudüs'te yapılan bir üçlü zirvede Olmert ve Abbas ile bir araya gelen Rice, Ortadoğu'daki şiddetin, işgalin ve de katliamların baş sorumlusu olmalarına karşın, bir kez daha "Bir Filistin devletinin şid-

det ve terörden doğamayacağı" söylemini dillendirerek, yeni kurulacak Filistin hükümetinin İsrail'i tanıması ve var olan, İsrail lehine tüm anlaşmaları kabul etmesi şartını da yineledi. Bu son görüşme aynı zamanda Filistin halkının onlarca yıldır süren onurlu davasını emperyalistlere ve Siyonistlere peşkeş çektiği kesin olan Abbas'ın, artık tam anlamıyla emperyalist güdümlü bir politika izlediğinin de somutlaşması anlamına gelmektedir. Bunun içindir ki, emperyalistlerden aldığı desteğe ek olarak, Abbas'ın bu tutumundan da iyice cesaret alan Siyonist İsrail bu görüşmenin hemen ardından gelen günlerde Nablus'a yönelik bir işgal saldırısı düzenleyerek, kenti ele geçirmek için harekete geçti. Çok sayıda panzer ve ağır silahlarla kenti kuşatan Siyonist askerler kentte sokağa çıkma yasağı ilan ederek, çok sayıda Filistinliyi de tutukladılar. Ancak Siyonistlerin evdeki hesabı bir kez daha çarşıya uymadı ve Filistin halkının direnişi burada da bir kez daha karşılına çıkmakta gecikmedi. Bunun içindir ki, Siyonistler işgal saldırısını birkaç gün sonra sona erdirmek ve askerlerini geri çekmek zorunda kaldılar.

İsrail'in Nablus'tan çekilmesinin hemen ertesinde, tüm Ortadoğu'yla birlikte, özellikle de Filistin meselesinin başlıca gündem olduğu "Ortadoğu Dörtlüsü"nü toplantısı yapıldı. Toplantı, BM,

AB, ABD ve Rusya'dan oluşan dörtlünün kısa süre içinde gerçekleştirdiği ikinci toplantıydı. Bu toplantıda alınan kararlar içinde, Rice'ın Kudüs'te yaptığı görüşmede de dillendirdiği gibi, Filistin ulusal birlik hükümetini tanıma da var. Bu tanıma ise, Filistin hükümetinin İsrail'i tanıması, şiddeti durdurması vb. Filistin halkının intifadısını bitirmeyi öngören şartları da içermekte ve gerçek hedef de zaten budur.

Burada alınan bir diğer karar ise, Filistin'e mali vb. yardımların yapılması ve böylece Filistin halkının içinde bulunduğu yoksulluğun azaltılması. Anlaşılan "Ortadoğu Dörtlüsü" "insafa" gelmiş! Çünkü hatırlanacağı üzere, aynı dörtlü Hamas'ın seçim zaferinin hemen ardından Filistin'e dönük kapsamlı bir ambargo başlatmış ve Filistin halkının bugün içinde bulunduğu sefaletin giderek büyümesine neden olmuştu. Şu süreçte Abbas'la girilen işbirliğinin ve de Rice'ın Abbas'la yaptığı görüşmede aldığı tavizlerin sonucundan hareketle olsa gerek, Filistin'e dönük ambargonun kaldırılması gündeme gelmiştir. Kısacası, Filistin'e dönük yardım kararı, sanki Filistin halkını açlığa yoksulluğa mahkum edenler, bunların da ötesinde, Siyonistlerin Filistin halkına dönük katliamlarının baş sorumlusu sanki kendileri değilmişçesine, büyük bir aymazlıkla, "Ortadoğu Dörtlüsü"nü "barış çabaları" olarak sunulmaktadır.

Ancak emperyalistlerin sözde "barış" çabaları sadece bu toplantıyla sınırlı değil. Özellikle de ABD emperyalizminin.

ABD emperyalizmi "Medeniyetler Çatışması" adı altında sürdürmeye çalıştığı işgal savaşlarında hedef olarak gösterdiği İslami toplumlara da "barış" arayışına girmiş!

Rice, Ortadoğu turunun ardından gel-

diği Almanya'da, dörtlünün toplantısı öncesinde burada bulunan Türkiye kökenli Müslüman göçmen örgütleri ile bir araya gelerek, onların haklarından söz etmiş ve "Biz aslında sizi çok severiz" mesajı vermeye çalışmış. Bu yaklaşım çok açıktır ki, ABD'nin, bu kesimleri kendi Ortadoğu politikalarına yedekleme gayretinden kaynaklanmaktadır. Meselenin özü ise şudur: Ortadoğu'nun BOP adı altında emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirilmek istendiği şu süreçte, bölgedeki halkların desteğine ihtiyaç duyulmaktadır ve onların desteğini almadan hakimiyet sağlanması mümkün değildir. İşgal karşıtı direnişlerin giderek büyümesi hakimiyet kurma çabalarını giderek zorlaştırmaktadır. Bu direnişler, BOP'un "gereği" olan yeni işgal savaşlarını da neredeyse imkansız kılmaya başlamıştır.

Sonuç olarak; Ortadoğu'daki işgalin genişletilmesine dönük, Filistin sorunu özgülündeki gelişmeleri de kapsayan tüm bu çabalar, aynı zamanda bölgede girilen batağın giderek derinleşmesinin ürünüdür. İşgallerde artık çöküşe yaklaşmıştır. Bu durum bugün artık işgal komutanları tarafından bile açıkça ifade edilmektedir. İşgallerin başlıca müttefikleri durumunda olan İngiltere ve Danimarka, batan gemiyi terk eden fareler gibi, askerlerini Irak'tan çekme kararlarını açıkladılar. Emperyalistlerin işgalci komutanları, Vietnam benzeri bir çöküşe en fazla altı aylık bir süre vermekteler. Öyle görünüyor ki, "emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak" şiarının hayat bulması çok uzak değil. Zaferi daha da yakınlaştırmanın yolu ise, emperyalizme karşı tüm dünyada yükselen mücadeleyi, bulunduğumuz coğrafyada da daha yükseklere taşımaktan geçmektedir.

8 Mart'ın ardından... HER GÜN 8 MART, HER GÜN KAVGA!

Bu yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü eylemine gitmek için kalktığımda havanın yağmurlu olması **"katılımı etkiler mi acaba?"** diye düşünmeme sebep olmuştu. Toplanma yerine vardığımda **"kı-zıl"** rengin hâkim olduğu, kadınlı erkekli bir kitle vardı. Tüm devrimciler ortak bir şekilde kutluyordu bu yıl 8 Mart'ı.

Emekçi kadınların sorunları üzerine yolda düşünürken yoksulluk, işsizlik ve şiddetin alt başlığında en çok yer edenlerden birisi **"töre-namus"** adı altında işlenen cinayetlerdi aklımdaki. **Güldünya**, **Naile**, **Şemse**, **Gülistan**... Adları farklı olsa da **"kader"**leri ortaktı. Babaların, amcaların, kocaların, ağabeylerin oluşturduğu **"aile meclisleri"**nde alınmıştı katletme kararları. Bu karara mührünü basmıştı, kolluk güçleri, etkilisi, yetkilisi, bilcümle kolluk işgalcisi... Sonra **Urfa Ceylanpınar'da Çırpı Deresi'nde** sulara boğulup giden çocuk yaştaki tarım işçisi kadınları düşünüyordum. **Anut**, **Naile**, **Zehra** ve **Hatun'u**... 23 yaşındaki **Naile Çorak'ın** bu kısacık hayatında 2 yaşında bir oğul kaybettiğini okumuştum gazeteden, sulara kapılıp giderken 4 aylık hamile olduğunu da... **Tıpkı geçen yıl Bursa'da patron-**

larının gece mesaisinden kaçmalarını diye kapıyı üzerlerine kilitledikleri için yangından kaçamayarak ölen Sevgi gibi... Yaşadıkları azgın sömürü koşulları **Naile** ve **Sevgi'nin** bebeklerine doğma şansı bile tanımamıştı. Bursa'daki tekstil fabrikasındaki yangında ölen kadın işçilerden **Ayşe 15**, **Sadife 18**, **Gülden 21** yaşındaydı. **Ceylanpınar'da Çırpı Deresi'nin** sularında kaybolan **Anut** ve **Hatun 14** yaşındaydı, **Hacer** ise **22**... Düşündükçe daha fazla içini acıtıyordu insanın, bir o kadar da öfkeleniyordu. Bursa'da ölen işçi kadınların çalıştıkları fabrika ve makineler sigortalıydı, kendileri ise öldükten üç gün sonra sigortalıydılar! **Ceylanpınar'da** kilerin ise değil sendika, sürekli bir işe sahip olmaları bile zordu. Günlük **5 YTL** idi kazandıkları... Mitingi yapacağımız gün **Di-yarbakır'da** kocası tarafından vurulduktan sonra annesinin evine kaçıp çeyiz sandığına saklanan, ama ölümünden kaçamayan **Gülistan Gümüş'ün** mahkemesi vardı. Ne diyecekti hâkim **Gülistan'ın** kocasına **"töre yüzünden mi yaptın, namus yüzünden mi?"** Kaçıp gittiği İstanbul'dan karısını çağırma nedenini ortaya atacaktı kocası **"Töre değil, namus yüzünden öldürdüm. Başka erkeklerle birlikte oluyordu. Namusumu temizledim"** mi diyecekti? Böylelikle **"ağır tahrir"** nedeniyle indirilecekti cezası... Yitip giden bir ömür kalacaktı **Gülistan'dan** geriye, kızını bağrında saklayamadığı için acılar içinde bir ana, kaderi onun gibi olmasın diye dilediği bir kız çocuğu bir de...

Camdan dışarı bakıp hafifçe çiseleyen yağmuru gördüğümde bunlar geçiyordu aklımdan. Tabi bir de ABD emperyalizmi ve uşakları tarafından idam edilmelerine karar verilmiş olan üç kadın direnişçi;

Wassan Talib, **Zeynep Fadhel**, **Liga Omar Muhammad**... Ülkeleri işgal altında olan bu direnişçi kadınlar, bu duruma seyirci kalmamış, bu görevi sadece erkeklerin üzerine yıkmamış, işgale karşı ak-

olarak görev almışlardı. Bunun

karşılığıydı idamla cezalandırılmak. Sloganlarımızı haykırırken **Iraklı**, **Filistinli** kadınlar için haykıracaktık, **Bursa'da**, **Ceylanpınar'da** azgın sömürü koşullarında yaşamı elinden alınan kadınlar için, **töre-namus cinayetlerinde** yaşamları elinden alınan kadınlar için haykıracaktık, **"yok edin insanın insana kulluğunu, bu davet bizim..."** diyecektik...

Hem insanlığın hem emekçi kadınların kurtuluşu için savaşmış komünist kadın önderler, devrimci kadınlar ve elbette kadın yoldaşlarımızın fotoğrafları vardı ellerimizde. Onların fotoğraflarını ellerimizde taşıyıp, şiarlarını haykırarak **"Hepimiz Ayfer'iz"**, **"Hepimiz Dilek'iz"**, **"Hepimiz Meral'iz"** demiş oluyorduk. İsimleri okununca **"Yaşıyor!"** diye haykırıyorduk. Bakın, buradalar, yanımızdalar, isteseniz de yok edemediniz onları diyordum içimden. **8 Mart 1999'da** ölümsüzleşmişti dağların komutanı **Ayfer**, **Münire** ve **Kemal'le** birlikte. **"Ben Ayfer olacağım"** diyerek gerillaya katılan ve komutanlaşan **Dilek** yoldaşı uğurlamıştık geçen yıl. Biliyorduk bu topraklar, bu halk, bu emekçi kadınlar, daha nice **Ayferler** ve **Dilekler** doğuracaktı acılarını öfkeye çevirip bu topraklardan...

Yürüyüş başlamadan oldukça az olan kadın yoldaşlarımızın sayısı, gittikçe arttı yine de göze çarpan bir noktaydı kadın yoldaşlarımızın sayıca daha az oluşu. Bence bu hem kadın faaliyetçilerin az olmasından, hem de **8 Mart** çalışması yapılırken emekçi kadınların sorunlarının ne kadar ele alındığından, bunun ne kadar işlenebildiğinden bağımsız değil. Ancak yine de aklımdan geçti, kortejde bulunan tüm erkek yoldaşlarımızın eşi, sevgilisi, annesi, kız

kardeşinden kaçmış oraya? Mitinge, eylemlere gitmek **"erkek işi"**, evde oturup yemek yapmak, çocuklara bakmak **"kadın işi"** mi diye sorsak teoride buna karşı çıkılsa da pratikte verilen cevabın bu olduğu görülecektir kanımca.

Yürüyüş boyunca, flamalarımızla, dövizlerimizle, alkışlarımız, zılgıtlarımız ıslıklarımızla coşumuzu taşımaya çalıştık. Emekçi kadınların kurtuluş mücadelesi, insanlığın kurtuluş mücadelesinden bağımsız değil kuşkusuz, o yüzden devrim ve sosyalizmle ilgili sloganlarımızı da haykırarak gür bir sesle. **"Ağa- patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız"** dedik hep bir ağızdan. **F Tipi** ve diğer hapisanelerde direnen yoldaşlarımıza ve siperdaşlarımıza selam gönderdik sokaktan. **"Devrimci tutsaklar yalnız değildir"** dedik. Sistem tarafından azdırılan şovenizme karşı, katledilen **Ermeni** aydın **Hrant Dink'i** anıp beyaz güvercinler uçurduk içimizden onun için **"Türk, Kürt, Ermeni; Yaşasın halkların kardeşliği"** dedik. Devrim şehitlerinden, **F tiplerine**, emperyalist işgallerden, sınıf mücadelesine değin attığımız sloganlarımız günün politik içeriğinin zenginleştirilmesini sağlıyordu ve tüm bunların kadının kurtuluş mücadelesinden ayrı ele alınmayacağını farkındaydık. Ancak benim gazetemiz aracılığıyla yoldaşlarımıza, dostlarımıza iletmek istediğim bir eleştirim var, ki daha önceki yıllarda da buna tanık olduğumu söyleyebilirim. Bu paragrafın başında saydığım konularla ilgili sloganlara çevremdeki çoğu insanın gür bir şekilde katıldığını görürken, emekçi kadınların sorunlarını alana taşıyan sloganların daha sönük kaldı-

ğını gözlemledim. Örneğin fabrikalarda ve tarlalarda çalışan kadın işçilerin erkek işçilerle aynı işi yapmalarına rağmen, daha az ücret almaları ve **"ucuz iş gücü"** olarak görülmeleri çifte bir sömürüyü doğuruyor. Bu yüzden buna karşı **"Eşit işe, eşit ücret"** sloganının da aynı diğer sloganlar gibi gür bir şekilde haykırılması gerekiyor. Veyahut hemen her gün bir yenisi işlenen töre-namus cinayetlerine karşı **"Namus cinayetlerine son"** derken, **Güldünya** için, **Gülistan** için, **Naile** için **"Bu son olsun"** der gibi öfkeyle haykırmak gerekiyordu. Aksi takdirde biz mitingin başarısını salt **"adam katma"** olarak değerlendiremeyeceğimiz gibi sırf **"kadın katma"** olarak da değerlendiremeyiz. Kuşkusuz katılım, morali yükselten, kitleye güç veren bir durumdur, ancak bu gündemlerle kitlemizi yeterince eğitmediğimizde bu katılım kalıcı bir katılım olmaktan uzak olacaktır.

Kortejde ve alanda çocukları ile birlikte gelen dostlar, yoldaşlar vardı, bu beni oldukça mutlu etti, geleceğin gençleri bu alanlardan yetişecek ve aramıza katılacaklar diye düşündüm. Yıllar sonra birer çocukluk hatırası olarak anlatacaklar belki de arkalarından gelenlere...

Alana geldikten sonra ortak sloganlar, alkışlar, halaylar... Derken bir **8 Mart** mitingini daha arkamızda bırakmış olduk. Gönül ister ki emekçi kadınların sorunlarının pek çoğunu da arkamızda bırakmış olalım önümüzdeki **8 Mart** mitingine kadar. **Fakat yol uzun, yürüyüş zorlu... O kutlu gün gelene dek, yapıya tuğla ekleme görevi bizde yoldaşlar, yapı yükselecek kan ter içinde...**

(İstanbul'dan bir İK okuru)

Irak'ta direnişçi kadınlar idam edilmek isteniyor!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kutlandığı bugünlerde ABD emperyalizmi Irak'ta direnişçi üç kadını idam etmek istiyor. ABD emperyalizmi Irak'ta binlerce insanı katlederken Irak halkına zulmederken bundan nasibini en fazla alanda **Iraklı** kadınlar oluyor. İşkence, taciz ve tecavüze maruz kalan **Iraklı** kadınlar tüm bunlara rağmen ABD askerlerine yönelik eylemlerden vazgeçmiyor.

Direnişçi kadınlardan **Wassan Taleb**, **Zeynep Fadhel** ve **Liga Omar Mohammed** kukla hükümetin polis kuvvetlerine ve işgalcilere yönelik düzenledikleri eylemlerden dolayı idama mahkum edildiler.

31 yaşındaki **Wassan** silahlı bir grupla polise saldırarak **5** polisin öldürülmesine katılmakla suçlanıyor. **Zeynep** **25** yaşında eşi ve erkek kardeşiyle birlikte **Irak** ve **Amerikan** askerlerinden oluşan bir devri-

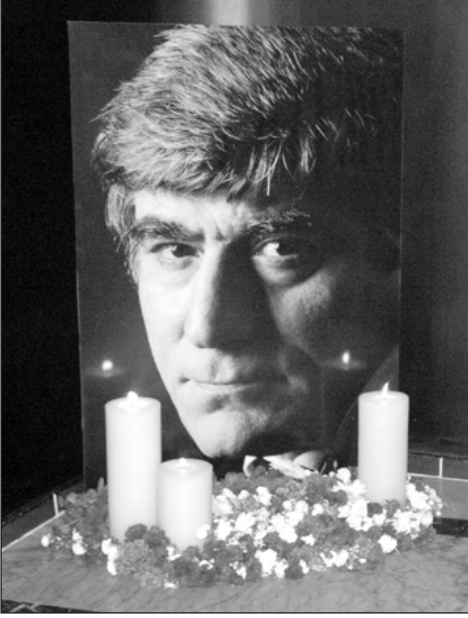
yeye saldırmakla suçlanıyor.

Liga ise, **26** yaşında eşi ve kardeşiyle birlikte **"Yeşil bölgeden"** bir görevliyi öldürmekle suçlanıyor.

İdamların engellenmesi emekçi kadınların dayanışması ile gerçekleşebilir. **Irak'ta** yaşanan bu gelişmelerle ilgili olarak **Emekçi Kadınlar Derneği** Galatasaray Lisesi'nin önünde bir basın açıklaması yaparak duyarlılık çağrısı yaptı.

26 Şubat Pazartesi günü saat **12.30'da** **"Wassan Taleb, Zeynep Fadhel, Liga Omar Mohammed'in idam kararları geri çekilsin"** yazılı pankart açarken **"Iraklı kadınlar yalnız değildir"**, **"Tecavüzcü ABD Ortadoğu'dan defol"** sloganlarını haykırıldı. **EKD** adına okunan açıklamada yargılanması gerekenin direnişçiler değil işgalci güçler ve işbirlikçiler olduğu belirtilirken, kadın dayanışmasının yükseltilmesi çağrısı yapıldı. (İstanbul)

Hrant Dink ezgilerle anıldı

Iesa, Kardeş Türküler, Michael Ellison, Nejat Yavaşoğulları, Sayat Nova Korosu, Sarkis Çerkezyan, Sarkis Seropyan, Se-ma, Vova'nın da bulunduğu pek çok sanatçı sahneye çıktı.

'Karanlık aydınlatılmadan cinayetler devam eder'

Sahneye çıkan sanatçılar Ermenice, Kürtçe, Türkçe türkü ve şarkılarla katılımcılara duygulu anlar yaşatırken, salonda zaman zaman "Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeni'yiz" şeklinde sloganlar atıldı. Dink için yapılan konuşmalarda ise, Dink'in bir aydın olarak Türkiye için ne kadar önemli bir insan olduğuna vurgu yapıldı.

Konuşmalarda Türkiye'de cinayetlerin son bulması için var olan karanlığın sorgulanması gerektiğine işaret ederek, bu karanlık ortam aydınlatılmadan cinayetlerin son bulmayacağına dikkat çekildi. Hrant Dink'in arkadaşı ve gazeteci Sarkis Seropyan, Dink'e ilişkin anılarını anlatırken, duygulu anlar yaşandı.

Agos Gazetesi ve Dink'in avukatı Fethiye Çetin ise, Türkiye'deki karanlık güçlerin Dink'in ölümünden sonra harekete geçtiklerini belirterek, "O karanlık güçlerin korktuğu şey, Hrant'ın ölümünden sonra onun vurulduğu yerden yüz binlerce Hrant'ın yürümesidir" dedi.

Anma, geceye katılan bütün sanatçıların birlikte Sarı Gelin türküsünü söylemesi ile son buldu. Geceye katılanlara çıkışta geleksel 40'ıncı gün helvası dağıtıldı.

(H. Merkezi)

Katledilen aydın ve gazeteci Hrant Dink, katledilmesinin 40. gününde **Yeni Melek Gösteri Salonu**'nda düzenlenen etkinlikte Ermenice, Kürtçe, Türkçe türkülerle anıldı.

Agos Gazetesi ve Boğaziçi Gösteri Sanatları Topluluğu tarafından organize edilen anmaya Dink'in eşi ve çocuklarının yanı sıra; çok sayıda aydın, tiyatrocü, siyasi parti temsilcisi, gazeteci, sendika temsilcisi ve yüzlerce kişi katıldı. Salon girişine yerleştirilen Dink'in portresinin önünde mumlar yakılırken, gecede Türkiye'nin kültürel renklerini temsil eden her kesimden sanatçı ve aydın sahne aldı. Gece Dink için hazırlanan sinevizyon gösteri ile başladı.

Gecede; aralarında **Arto Tunçboyacıyan**, Aynur, **Bartev Garyan**, Birol Topaloğlu, **Cahit Berkay**, Dostlar Korusu, He-

Demokratik Haklar Kültür ve Sanat Gecesi yapıldı

Yüz Çiçek Açsın Kültür merkezi tarafından bu yıl **III. Demokratik Haklar Kültür ve Sanat Şoleni** yapıldı.

24 Şubat Cumartesi günü **Bağcılar Olimpik Spor Salonunda** gerçekleştirilen gece devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu sırasında **Enternasyonal Marşı** okundu. Bu esnada sinevizyondan ustaların, Türkiye devrimci hareketinin ön-

derlerinin, İbrahim Kaypakka-ya'nın, 17'lerin görüntüleri yansıdı.

YÇKM adına yapılan açıklamada, genelde dünyada özelde ülkemizde yaşanan gelişmelerden söz edilerek gecenin halk kültürünü ileri taşıma mücadelesinin bir ürünü olduğu vurgulandı. Gecede sahneye ilk olarak **Koma Çiya** müzik grubu çıktı. Kitle grubun ezgileriyle halaya durdu. Tüm hapishanelerdeki MKP tutsakları adına

gönderilen mesajın okunmasının ardından **Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri** adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada şehitlerin mücadelesinin sahiplenilmesi gerektiğinin altı çizildi. Gece-**de Özlem Özdil**, Erdal Bayrakoğlu, **Moğollar**, Ferhat Tunç, **Grup Munzur** da sahne alarak ezgilerini izleyicilerle paylaştı. Gecede şair **Nihat Behram** okuduğu şiirlerle ve konuşması ile ABD em-

EKD, kadın tutsaklarla dayanışma eylemi yaptı

Emekçi Kadınlar Derneği (EKD) üyeleri 20 Şubat Salı günü **Gebze M Tipi Kapalı Hapishanesi** önünde bir araya gelerek, hapishanelerde tutulan siyasi kadın tutsaklar için özgürlük istedi. Hapishane önünde "**Politik Kadınlara Özgürlük**" pankartını açan dernek üye ve aktivistleri, burada bir basın açıklaması düzenlediler. Basın açıklamasına, hapishane önünde bekleyen tutsak yakınları da destek verdi.

EKD adına **Neziha Yaman**'ın

okuduğu basın açıklamasında; "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü yaklaşırken, özgürlük ve eşitlik düşlerini paylaştığımız, yan yana, omuz omuza olduğumuz kız kardeşlerimizle, kavga arkadaşlarımıza, tel örgülere, demir kapılara inat, sesimizi ulaştırıyoruz!" denilerek, kadın tutsaklarla dayanışma içinde olunacağı vurgusu yapıldı.

Yapılan açıklama kadın tutsaklarla ilgili atılan sloganların ardından son buldu. (Kartal)

Kapatılması gereken RTÜK'tür!

Anadolu'nun Sesi Radyosunun RTÜK tarafından kapatılmasına karşı aydın-sanatçılarında katılımıyla bir basın açıklaması yapıldı.

23 Şubat günü saat 13.00'te Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nde biraraya gelen sendikacılar, yazarlar, aydınlar ve gazeteciler Anadolu'nun Sesi'ne sahip çıktı. "**Anadolu'nun Sesi susturulamaz, radyomuzu istiyoruz**" yazılı pankartın önünde yapılan açıklamada; Radyonun F tipi hapishanelere karşı yürütülen Ölüm Orucunun haberlerini yaptığı, Kürt sorunu ile ilgili tartışmalara yer verdiği gerekçesiyle 'Sosyal, sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığına

dayanarak halkı birbirine karşı kamu düzeni için tehlikeli olabilecek şekilde düşmanlığa veya kin beslemeye tahrik etmek' ten yargılanarak kapatıldığı ifade edildi. Anadolu'nun Sesi'nin demokrasi ve özgürlük için verilen mücadelenin sesi olduğunu halkın yüreğinde, vicdanında yayını sürdürmeye devam edeceği belirtildi. Basın açıklamasında sanatçı Şanar Yurdatapan da söz alarak kapatılması gerekenin RTÜK olduğunu söyledi.

Anadolu'nun Sesi'nin kapatılmasına karşı Ankara 15.İdare Mahkemesi'nde açılan davaya savunma verilmiş durumda, şu anda mahkeme kararı bekleniyor. (İstanbul)

Hozatlılar buluştu

Kartal'da bulunan **Hozat Kültür ve Yardımlaşma Derneği** 23 Şubat'ta bir dayanışma gecesi düzenleyerek, Hozatlıları bir araya getirdi. 23 Şubat Cuma günü, akşam saatlerinde Kartal-Büklü düğün salonunda düzenlenen yemekli gecede "**Doğamıza ve kültürümüze sahip çıkmak hepimizin borcu!**" şiarı ön plana çıkarıldı. Gecede yeni seçilen der-

nek yönetimi tanıtıldıktan sonra, **Dernek Başkanı** ve **TUDEF Genel Başkanı** gecenin içeriğine ilişkin kısa birer konuşma yaptılar. Bu konuşmaların ardından, dernek bünyesinde faaliyet gösteren halk oyunları ekibinin gösterisi ile devam eden gece, katılan sanatçıların söylediği türküler ve çekilen halaylarla son buldu. (Kartal)

peryalizmine baskı ve zulme karşı mücadele çağrısı yaparken; araştırmacı-yazar Haluk Gerger, sermayenin iktidarını korumak için gençliği kullanmaya, kardeş bir halkın üzerine göndermeye çalıştığını tüm bunlara karşı halkın mücadelesinin sürdüğünü ve sosyalizmin kaçınılmaz olduğunu söyledi.

Salonda "**Emperyalizm kan dökmeye devam ediyor**" başlığı altında **Irak**, Filistin ve **Afganistan**'da yaşanan

işgallerden fotoğraf kareleri sergilenirken, "**Gelin umudun resimlerini beraber çizelim**" başlığı altında çocuklar için resim panosu hazırlanmıştı.

Sinevizyon gösterimi ile toplumun değişik kesimlerinin sorunları ve buna karşı ileri sürülen talepler, Nepal'de yükselen Halk Savaşı yansıtıldı.

Coşkulu geçen gece **Grup Munzur**'un isyan dolu ezgileriyle sona erdi. (İstanbul)

Muharremce büyütüyoruz umudumuzu

“... Mart'ın 19'u... Gökyüzü beyaza kesmiş tümden, sokaklar mavi. Ve o sabah güneş inadına parlıyor sanki kavga misali. Dört kişi yürüyorlar diz boyu karlara bata çıka. Ahmet -Ona Apo diyorlar, İlhan, Engin ve Ali. Adları, böyle bilinmeli... Apo, o haylaz gülüslü, çocuk bakışlı yoldaş: **'Biliyor musun İlhan arkadaş'** demişti yanındakine dolmuş kuyruğunda, **'daha bir 30 yıl daha yaşamak istiyorum'**, 'Neden 30 yıl?' diye sormuştu yanındaki. Gülüvermişti: **'Eh, devrimi görmeden ölmek istemem de ondan.'**... Şhremine Kızılelma Caddesi- Kaşgarlı Mahmut Sokak 16 No'lu binaya, adı Kaplan Apartmanı mıydı neydi. Görünürde anormal bir durum yoktu ve her zaman emniyet için kararlaştırdıkları işaret yerinde duruyordu. Ayağındaki postalin ucuyula bodrum katın sokağına bakan camına vurdu İlhan. Pencereden bakan olmadı. **'Girelim'** dedi Apo. **'Bu toplantıyı mutlaka yapmamız lazım.'** Tedirgin, dört sempatizan öğrenci kahıyordu evde...

Dört kişiydiler. Güneşi dışarıda bırakıp aşağıya indiler. Sessizdi ortalık ve çok garip, zili her çalışta sanki kendisinkiymiş gibi karşı kapıda görünen kadın yoktu ortalarda. Kapı açıldı. İki Thomson dayanıverdi bağırklarına. **'Buyurun'** dedi ölüm kadar soğuk bir ses. Buyurdular. Duvara dayadılar dördünü de...

Laflar uçuşuyordu havada. 'Yeter artık uzatmayın' dedi bir tanesi. **'Sıkıldık beklemekten bizi tutmaya ne hakkınız var.'** 'Ne bu ayaklarınızdaki çamur hanım efendi, uzaklardan mı geldiniz?'... 'Sana ne', 'Sana neyi göstereceğim sana...', 'Yok ya öyle mi?'... **İşte tam o sırada ateşledi elinde beliriveren silahı Apo.** Onları teslim alanlar hemen fırlayıp kapı dışarı attılar kendilerini. Kapı çok yakındı zaten. Bir anda oldu her şey.

Yalnızlardı artık. Önce kelepçeye ateş

edip kırdılar... Bağlı oldukları kolektifin ilkeleri vardı: Asla teslim olmamak, arkadaşını terk etmemek, ele geçirildiklerinde mutlaka kaçmaya çalışmak ve çözülmek gibi...

Ali ve Engin fırladılar hemen İlhan ve Apo geride kaldılar. Yanlarında taşıdıkları bir kısım dokümanlar çıktı ortaya ve yok

edildi. Hızla hareket ediyorlardı ama zaman da hızla akıyordu... Kapıya yöneldikleri sırada geldi seslerini duydukları polisler. İlk çatışma... **İlhan düştü, ateşin etkisiyle çarptı duvara, yere yığıldı.** Polisler çekildiler, Apo içeri atladı. Bir an tereddüt ettiğini görünce 'Git' dedi ona İlhan. 'Çabuk aşağı'. Yattığı yerden sesleri duyuyordu. Ali ve Engin arka tarafta yakalanmışlardı galiba... Apo barikat kuruyordu pencerenin önüne. **'Teslim ol!'** diye bağırıyorlardı Ona. 'Teslim ol!', **devrimci sloganlarla yırtılıyordu Kaşgarlı Mahmut Sokağının boyun eğmiş suskunluğu.** Bir an geldi ki silahlar sustu. Belli ki yeni bir taktik deneyeceklerdi. İlhan'ın yanına koştu Apo. 'Nasılısın İlhan arkadaş' dedi, artık gözlerini açamıyordu

İlhan 'iyiyim merak etme beni' diye zorlukla yanıtladı Onu. Devam etti Apo; 'İlhan arkadaş galiba ben burada öleceğim. Öyle görünüyor. Göreyim seni, işkenceden başın dimdik çık ve hakkını helal et.' Bu bir veda anıydı. İri sözleri yoktu ki söylenecek. Hem sevmezdi de böylesini Apo. Paylaşılan ortak değerleri, kavgayı emanet etmeyi, birlikte dökülmüş alınterini ve yaşanan güzellikleri sığdıracak başka sözcük bulamamıştı...

Nihayet camlar kırıldı, içeri dolmuşlardı. Yaralı Apo'yu öldürdüler. Kafası na ard arda iki kurşun sıkılmışlardı...

Böyle anlatıyordu seni, aynı çatışmada yer aldığınız yoldaşınız...

Ahmet Muharrem Çiçek, Muharrem'den Muharrem'e uzanan bir direniş geleneğinin ilk ve en önemli halkası...

Proletarya Partisi'nin tohumları henüz yeni atılmaya başlamışken Mart ayında şehit düşerek toprağı çatlatan bir Çiçek'ti O.

Son mermisine kadar çatışarak mermisi bittikten sonra düşmana hiçbir değerini sağlam geçmemesi için silahını parçalayarak yoldaşlarına Parti değerinin korunması ve düşmana teslim edilmemesi noktasında önemli bir gelenek bırakarak ayrıldı aramızdan. O, direnişiyile hala ardıllarının dilinde simgeleşmiş bir isim.

Ahmet Muharrem Çiçek, **Elazığ Karakoçan'da** gerici bir ailenin çocuğu olarak doğdu. Üniversite öğrenimine kadar bu gerici kültürün etkisi altındaydı. **İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne** kayıt yaptırdıktan sonra öğrenci gençliğin akademik-demokratik mücadelesinden ve anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesinden etkilendi. Giderek militanlaşarak kendisini çevreleyen gericiliğin etkisinden sıyrıldı.

O, içinde yer aldığı **TKP/ML** saflarında gelişti ve yetkinleşti. Parti üyesi ve **TIKKO İstanbul Bölgesi Gerilla Komutanı** iken, **19 Mart 1973'te** İstanbul Şhremine'de polislerle girdiği çatışmada şehit düştü.

Şehitlerimiz cesaretli yürüyüşün ve bu yöndeki çağrının sembolü oldular. Bu sembolü yaratan ve devamcısı olan Muharrem'lerdi. **Ahmet Muharrem Çiçek'ti** Şhremine de direniş tarihini mermileriyle yazan. **Muharrem Horoz'du** düşmanı en güçlü olduğunu zannettiği yerde bozguna uğratan irade ile hücre hücre bu tarihi büyüten ve **Muharrem Yiğitsoy'du** elde silah Dersim'de çatışarak şehit düşen. Hepsisi Proletarya Partisi'nin kanla yazılan tarihinin farklı kesitlerinde çarpışarak şehit düştüler. Ancak ardıllarına tarihin kanla yazılacağı ve savaşın ancak savaşarak kazanılacağı gerçeğini göstererek gittiler aramızdan. **Şimdi yeni Muharremler büyütüyor umudun adımlarını koyaklarda, sokaklarda, okullarda, alanlarda...**

KAVGADA

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Binali Yiğit: Dersim Pülümür doğumludur. Yoksulluk nedeniyle Almanya'ya gider. Burada örgütlü mücadelesinin gücünü kavrayarak militan bir örgütleyici olur, **ATİF'in** örgütlenmesinde büyük çaba harcar. Almanya'dan dönerken **12 Mart 1979'da** Şereflikoçhisar yakınlığında geçirdiği trafik kazasında yaşamını yitirir.

Mustafa AKDAL: 19 Mart 1982'de Almanya'da geçirdiği bir trafik kazasında hayatını kaybetti.

Niyazi GÜNDOĞDU: 1956 yılında Sivas Hafik'te doğdu. İstanbul'da mücadele yürüttü.

Okmeydanı Kültür ve Dayanışma Derneği

(Ok-Der) başkanlığı yaptı. 1977'de gözaltına alınarak tutuklandı. Hapishaneden çıkınca askere alındı. Memleketine döndüğünde **16 Mart 1983'te** tekrar gözaltına alınarak bir gün sonra işkencede katledildi.

Hıdır YILDIZ: 1968 Dersim Hozat Amutka köyünde doğdu. Yoksulluk nedeniyle okuyamadı ve hayvancılık yapmaya başladı.

Gerillayla ilişkisi küçük yaşlarda başlar ve aralarına katılmak için can atar. **17 yaşındayken gerillaya katılır.** 17 Mart 1985'te içinde bulunduğu birlik **Hozat Mistiken'de** pusuya düşer. Burada vurulur ve yaralı olarak düşmanın eline geçer. Düşman sorguda kendisinden bir şey alamayınca kurşuna dizerek katleder.

Ömür KARAMOLLAOĞLU: 1955 yılında Malatya Akçadağ'da doğdu. **Ankara Sanat Tiyatrosu'nda** oyuncu olarak çalıştı. 1975'te THKP-C/HDÖ üyesi olarak profesyonel devrimcilik yaşamına başladı. **24 Mart 1977'de** bir bombanın patlaması sonucu şehit düştü.

Ulaş Bardakçı mezarı başında anıldı

THKP-C'nin kuruluş sürecine katılan, **19 Ocak 1972'de** Arnavutköy'de kaldığı evin kuşatılması ile yaşanan çatışmada katledilen **Ulaş Bardakçı** Ankara'da **Halkevleri, 68'liler Derneği, 78'liler Derneği, ÖDP, Halkevleri** ve Devrimci Gençlik tarafından mezarı başında anıldı. **Karşıyaka Mezarlığında** yapılan anma mezarlık girişinden Ulaş Bardakçı'nın mezarına kadar yapılan yürüyüşle başladı. Yürüyüş esnasında anmaya katılanlar sık sık **"Ulaş Bardakçı ölümsüzdür"**, **"Gün gelecek devran dönecek, darbeciler halka hesap verecek"** sloganlarını attılar. Grup adına açıklama yapan 78'liler Derneği Başkanı **Ruşen Sümbüloğlu**, köylü halkın, işçi sınıfının, öğrenci gençliğin 68'de yaşadığı canlanmayı aktararak

devrimci canlanmaya karşılık emperyalistlerin ve egemen sınıfların toplumsal muhalefeti bastırma amacıyla **12 Mart 1971'de** yönetime el koyduğunu hatırlattı. Ulaş Bardakçı'nın böylesi bir ortamda **Mahir Çayan'ın** yol arkadaşı olarak THKP-C'nin kuruluş sürecine katıldığını belirten Sümbüloğlu "Ulaş Bardakçı, teslim olmaktansa dövüşerek ölmenin devrimci mirasını yaratanlardan biri olması nedeniyle de tarihimizdeki önemli yerini almıştır. Ulaş yoldaş unutulmadı unutulmayacak" dedi. Sümbüloğlu konuşmasının devamında ise **12 Eylül** rejiminin tasfiyesi için cuntaların ve cuntacıların yargılanarak yaptıkları için halka hesap vermeleri gerektiğini vurguladı.

(Ankara)

“Hitler ölmüştü, ama oğlunun Bağdat’ta büyüdüğünü nereden bilecektik”

Öylesine mutlusunuz ki artık çocuk katliamları bile yaşartmıyor gözlerinizi oysa yeryüzünü sarsar diye bilirdik eskiden bir mazlumun zulüm altında inlemesi

“Yek hebû û yek tunebû” diye başlarmış öyküler; ben varım diye haykıran, yine de hep yok sayılanların ülkesinde. Öykü kahramanlarını kıskandıracak destanlar, Firavun’u imrendirecek kıyımlarla doluymuş ‘yok sayılanların soykırım tarihi’. Ama yok sayılanların yaşadıkları ne masalmış ne de destan; dünyada eşi görülmemiş bir isyan...

Kıyametinden tanıdık biz Halepçe’yi. 16 Mart 1988’de 5000 kişi ölmeydi, belki de birçoğumuzun Irak Kürdistanı’nın Süleymaniye şehrine bağlı ve İran sınırına yakın Halepçe ilçesinden haberi olmayacaktı. Newroz hazırlıklarının sürdüğü günlerde **Hardal gazı** yağmasaydı Kürt halkının üzerine, dünyanın hiçbir yerinde görülmemiş çiçeklerin, Halepçe çevresindeki **Zincire**, **Hewreman**, **Suren** ve **Balambu** dağlarında açtığından hangimizin haberi olurdu ki? Ve eğer 20 günlük torununu kurtarmaya çalışırken eşğin önünde düşen 65 yaşındaki dedenin ödül alan “Sessiz Tanık” fotoğrafını görseydik, **Tencero**, **Zelm** ve **Sirwan** çaylarının kıyılarında, eşsiz, kendine özgü bir kokusu olan tütünlerin yetiştirildiğini bilmeyecektik belki de.

‘88’in 16 Mart’ı. Nemrut çağındaydı Halepçe, **Nagazaki** ve **Hiroşima**’nın üçüzlü olmuştu. Nazi Almanyası’nın bir gaz odası olmuştu Halepçe’nin her evi. Ne Hiroşima’daki yedi yaşındaki kızın, ne de Halepçe’deki yedi günlük bebeğin kaderi değil, iktidarlarını sürdürmek isteyen emperyalistlerin ve uşağı diktatörlerin zulmüydü tüm yaşananlar... Bir ölüme isyan eden dünya, binlerin ölümünün bilânçodan başka anlam taşımadığı bir çağdı.

Halepçe katliamı İran-İrak savaşının sert çarpışmalara sahne olduğu bir dönemde gerçekleştirildi. Savaşta binlerce insan gerici devletlerin bu savaşı yüzünden hayatını kaybetmişti. Bu savaş esnasında Irak Kürdistanı’nda **Kürdistan Yurtseverler Birliği**’nin mücadelesi de savaşın etkisiyle daha da gelişmekteydi. Saddam iki yerde birden savaşmak zorunda kaldığı için KYB belli kazanımlar elde

etmişti. KYB bu gelişme içinde Irak devletinden Halepçe’yi almış ve kendi denetimini sağlamıştı. Fakat bunun üzerinden iki gün geçtikten sonra ABD emperyalizminin desteğindeki faşist Irak yönetimi Halepçe’ye siyanür, hardal ve diğer öldürücü gazları içeren 100’den fazla kimyasal başlıklı bombayla saldırdı.

Katliamın boyutları son derece genişti ve katliam görüntüleri tüyleri diken diken ediyordu. Faşist Irak devletinin bombardımanından geriye katılmış cesetler, kenti kaplayan koyu gaz tabakası, kimyasal etkiye maruz kalmış, çaresizce çırpan insanlar ve anlatılması güç dehşet

manzaraları kalmıştı. **Hitlerin Nazi kamplarında yaptıklarını Saddam bir kenti hedef alarak yapmıştı.** Hitler, kamplarda gaz odaları inşa etmiş ve faşist, katliamcı faaliyetlerini bu gaz odalarını kullanarak gerçekleştirmişti. **Saddam ise faşist emelleri için bütün bir kenti gaz odası haline getirmekten çekinmemişti.**

Bütün bunlar dünyanın gözü önünde olmuştu. Dünya Halepçe’yi görmek istemedi. İşine geldiğinde insan hakları savunucusu kesilen Avrupa emperyalistleri Saddam rejiminin Kürt ulusuna yönelik bu katliamı karşısında üç maymunu oynuyordu. Yaşananlara söyleyecek tek sözleri yoktu. Çünkü bu silahları üretenler, satanlar ve kullanım ortamı yaratanlar onlardı.

Halepçe katliamının sorumlularından biri de faşist Türk devletiydi. **Pent-Onak** adlı bir Türk firmasının aracılığıyla almıştı bu silahları faşist Irak devleti.

Üstelik Türkiye üzerinden yapılan bu kimyasal sevkiyat, açık bir şekilde gümrük kayıtlarına girerek, TC’nin bilgisi dahilinde yapılmıştır.

Halepçe bir insanlık suçuymuş, ama ilk değildi dünyada. Hele de Ortadoğu’da. **Kürtlerin acıyla sırlanmış tarihinde çok katliam var.** Halepçe’den önce, Saddam’ın Baas rejimi, 11 yıl boyunca gizli kalacak olan **Serdeşt katliamında** da 700’e yakın insanı katletmiş, 6 bin kişiyi de zehirli kimyasıyla damgalayıp ömür boyu ölüme mahkum etmişti.

Ve Halepçe, son da olmadı. Daha Halepçe’nin yaraları sarılmadan Saddam zafar sarhoşluğuyla Kürt halkının üstüne kan kusmaya devam etti. 25 Ağustos 1988’de bir saldırı daha gerçekleştirildi. Seyhan bölgesine çaresizce sığınan Kürtlerin üzerine atılan zehirli gazlar ile 10-15 dakika içerisinde 3 binin üzerinde insan yaşamını yitirdi. Ve TC, Saddam’ın zehrinden kaçarak Türkiye Kürdistanı’na göç eden on binlerce Kürt’e karşı uyguladığı faşist politikalarla ikinci bir suç daha işledi. Mülteci olarak kabul etmediği Kürtler korkunç

koşullar altında kamplarda tutulmuş ve buralarda ölüme terk edilmişti.

Bir insanlık trajedisinin yaşandığı **Halepçe katliamından hepimiz sorumlu-yuz, hepimiz suçlu-yuz!** Bombayı atan kadar üreten de, üreten kadar kendi topraklarından geçmesine izin verenler de, bu izni veren kadar sessiz kalan da ve herkes suçlu, duyarlılık göstermeyen, sessiz kalan herkes!

Ortadoğu bugün hala kanayan bir yara. Kürtler bunca kırım-kıyım rağmen hayatta kalmış olmanın bedelini daha çok ödeyecekler gibi. Sömürü düzeni devam ettiği müddetçe katliamlar ezilen halkların hayatından eksik olmayacak. Bu katliamlara karşı direnen halklar ise tarihin her sahnesinde mücadelelerini savaşarak sürdürecektir. Her türlü katliamın, işkencenin ve sürgünün hesabını enternasyonal proletarya ve ezilen dünya halkları emperyalizmi tarihin çöplüğüne atıp kendi iktidarını kurarak soracaktır.

GÜNDE DÜN...

9 Mart

1965. Zonguldak Kömür İşletmeleri direnişinde **Satılmış Tepe** ve **Mehmet Çandar** adlı işçiler öldürüldü. **Zonguldak Kozlu’daki Ereğli Kömür İşletmesi**’nde çalışan maden işçileri, Türk-İş ve hükümetin engellemelerine rağmen greve gittiler. Grevci maden işçileri çalışmak isteyen işçilerin yer altına inmesini engellediler. Hükümet gelişmeler üzerine Kozlu’ya bir tümen asker gönderdi. **Kozlu’da işçilerin direnişi çatışmaya dönüştü; açılan ateş sonucunda iki işçi öldü, 15 jandarma yaralandı, 14 kişi gözaltına alındı.** Olayların radyodan verilmesi hükümet kararıyla durduruldu. 13 Mart günü olaylar yatıştı, işçiler işbaşı yaptı.

10 Mart

1965. Zonguldak’ta 1500 maden işçisi greve başladı.

11 Mart

1976. ABD Başkanı **Nixon** Şili’deki seçimler sırasında Allende’nin seçilmesini önlemek için CIA’ya emir verdiğini itiraf etti.

15 Mart

1984. İngiltere’de maden işçileri ülke çapında bir grev başlattı.

19 Mart

1965. Merzifon’un **Çeltik Linyit İşletmesi**’ndeki grizu patlamasında 69 işçi öldü, 58 işçi yaralandı.

20 Mart

1933. Nazilerin ilk toplama kampı Münih yakınlarında açıldı.

1971. Batman’da miting yapan **üç bin köylü** “Açız” diye bağırды.

1990. Mardin’in Cizre ilçesinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. Eylem sırasında polis saldırısı sonucunda 4 kişi öldü. Kepenk kapatma eylemi ertesi gün **Nusaybin**, **İdil**, **Silopi** ve **Midyat**’a da yayıldı.

21 Mart

1992. Newroz kutlamaları sırasında T. Kürdistanı’nda kadın ve çocukların da aralarında bulunduğu 57 kişi öldü. **Cizre** ve **Şırnak**’ta Newroz gösterilerine polis saldırısı uzun süre tartışıldı. Polise ait olduğu belirtilen bir araçtan bir grup gazeteciye Cizre sokaklarında ateş açıldı. Bu sırada Sabah gazetesi muhabiri **İzzet Kezer** öldürüldü.

22 Mart

1978. 1971’de İstanbul Maltepe’de **Hüseyin Cevahir**’i vuran emekli Deniz Yarbayı **Cihangir Erdeniz** 23 Haziran 1978’de dükkanında öldürülerek cezalandırıldı.

23 Mart

2001. NATO, Kosova savaşında “seyreltilmiş uranyum” mermisi kullandığını itiraf etti.

Gülsuyu Mahallesi'nde rantsal dönüşüm projesine karşı bir ilk...

Uzunca bir süredir başta İstanbul olmak üzere birçok şehirde, adına “Kentsel Dönüşüm Projesi” denilen, özünde “Rantsal Dönüşüm Projesi” olan, emekçi semtlerin tekeller ve üst sınıfa peşkeş çekilmesi için hazırlanmış çok geniş kapsamlı, ağır bir süreç olarak işletilen saldırılar söz konusu. Bu güne kadar gerek yıkılan emekçi semtlerinde, gerekse yıkılmak istenen semtlerde birçok direniş ve örgütlenme söz konusu oldu. “Kentsel Dönüşüm Projesi” kapsamında yıkılmak istenen semtlerden birisi de **Maltepe Gülsuyu Mahallesi**. Yıkılmak istenen diğer emekçi semtlerde olduğu gibi, Gülsuyu Mahallesi'nde de yıkımlar gündeme geldiğinden bu yana çeşitli örgütlenmeler söz konusu. Uzunca bir süredir çalışması yürütülen ancak yeni yeni somutluk kazanan, diğer örgütlenme çalışmalarından farklı, örnek teşkil edebilecek bir çalışma söz konusu Gülsuyu Mahallesi'nde. Mahalle halkı “Kentsel Dönüşüm Projesi” karşısında alternatif projeler üretme çabası içerisinde. Söylenenlere göre Belediye

ye Başkanı'nın “Gülsuyu'ndaki çalışmaları takdirle izliyorum” demesi dikkat çekicidir. Zira bundan aylar önce **Başbüyük Mahallesi**nde yıkım söylentilerine karşı eylem yapan halka aynı Belediye Başkanı, mahalle halkının söylediğine göre “Sizler iyi insanlarsınız, hakkınız arıyorsunuz tamam, ancak Gülsuyu Mahallesi'nden gelecek provokatörlere karşı dikkatli olun. Onların içinde PKK'lı teröristler var, onları içimize sokmayın” diyerek Başbüyük halkını “uyarmıştı.” Yani Belediye Başkanının dün provokatör dediği, Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme Derneği Başkanını bugün “takdir” edebilecek kadar ikiyüzlü olduğu gözden kaçırılmamalıdır. Yine Maltepe Belediye Başkanı kendi partisinin grup toplantısında, “Gülsuyu-Gülsuyu Mahallelerini çözdüğümüz takdirde İstanbul'da çözemeyeceğimiz yer yoktur” demesi de bir şeylerin açık ifadesidir. Yani olası bir şekilde geliştirilecek ortak proje, bu halk düşmanı, kaypak belediye başkanı ve onun mahalle nezdinde temsil ettiği

sermaye, halkın yararına bir şeyler yapmak isteseydi, bunu başından yapardı. Mahallenin geçmişten gelen örgütlü ve örgütlenmeye yatkın potansiyeli nedeniyle diğer semtlerde yaptıkları gibi, tek tek satın alma, gözdağı verme/tehdit etme gibi yöntemlerin işe yaramayacağını devlet de farkında. Bu nedenle kaleyi içten fethetmeye çalışarak, bu projeyi destekler görünüp ileride yan çizmeye başladığında “radikal” olarak karşı çıkanları uzlaşmaz kesim olarak halkı ikiye bölmek istemesi gibi bir var-

sayım hiç de uzak bir ihtimal değildir.

Yapılan çalışmaların içerisinde yer almak, halkın örgütlü gücünü harekete geçirmek, projenin halkın yararına gelişmesini sağlamak/sağlamaya çalışmak, genel talepler etrafında birleşmiş/birleşebilen kitle içinde demokratik mücadele yürütmek ciddi önemdedir.

Bu çalışmaları daha iyi yansıtabilmek için örgütlenme faaliyetinin içinde aktif olarak yer alan kişilerle görüştük.

Ali Rıza Yıldız

Erdoğan Yıldız

İK: Genel olarak yapılan çalışmalar hakkında bilgi verir misiniz?

Erdoğan Yıldız (Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme ve Kültür Derneği Başkan Yardımcısı): 2004 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyesi, Maltepe ilçesine ait 7 Mahalleyi kapsayan bir plan hazırladı. Bu planın adı “E-5 Kuzey Nazım İmar Planı” idi. Bu plan, Gülsuyu, Girne, Gülsuyu, Başbüyük, Zümrütevler, Fındıklı, Aydınevler bölgelerini kapsıyordu. Biz bu plana karşı hızla örgütlenerek, ilk etapta, askıdan indirilmesine

10 gün kala, 6 bine yakın ihtar imzası verdik. Arkasından 10 bine yakın imza topladık, basın açıklamaları yaptık, toplanan imzaları İBB'ye verdik, arkasından her bir dava 10-11 ev olmak üzere, idareye 32 tane yürütmeyi durdurma davası açtık. Kabaca bütün bu yaptıklarımızdan sonra öğrendik ki Türkiye tarihinde daha önce böyle bir örgütlü karşı duruş olmamış. Daha önce hazırlanan projeler buralarda hiç ev yokmuş gibi hazırlanmıştı, biz de buna itiraz ettik ve davayı kazandık. 2005 yılının sonlarına doğru, Gülsuyu, Gülsuyu, Başbüyük Mahallelerini,

“kentsel yenileme kapsamı” adı altında hazırladıkları “yeni” bir planla, bize gönderdiler. Bu planın eskisine göre tek farkı, Donatı alanlarını çıkararak, 1000 ölçekli projeyi aynen geri gönderdiler. Biz aynı tepkileri bu proje için de verdik, 4 bine yakın itiraz dilekçesi topladık, yürütmeyi durdurma davası açtık. Bu arada **Beykoz**'da, Hürriyet, **Başbüyük**, Yakacık Merkez Mahallelerinde ve Avrupa yakasında 12-13 mahallede çalışmalar sürüyordu. Bu süreç içerisinde bizim kazandığımız bir deneyim oldu; o da tek başına bir mahallenin başarı şansının düşük olduğuydu. Perspektif olarak, İstanbul'a sahip çıkmanın koşulu mahallelere sahip çıkmaktan, Haydarpaşa Port'a, marinalara, Galata Port'a karşı çıkmanın ön koşulunu da buralardan aramak gerektiğini düşünüyoruz.

İK: Mahalledeki örgütlülük ne durumda? Diğer mahallelerdeki halktan insanlarla iletişiminiz var mı?

İlk olarak geniş kesimlerle bir araya geldik, diğer siyasi partilerle, kurumlarla bir araya geldik. Bunun bir dezavantajı vardı, siyasi parti ve kurumların etki alanları kendi çevreleriyle kısıtlıydı. Bu yüzden, “sokak temsilcisi” dediğimiz bir sistem oluşturmaya çalıştık, yani hal-

kın kendisinin bire bir içinde yer aldığı ve sorunun sahiplenilmesini sağlayacak bir çalışma yürüttük ve büyük oranda başarılı olduk, 60 sokaktan 120-130 tane temsilcimiz var. Bu temsilcilerimizin 20-30 kişilik bir üst komisyonu var ve bu komisyonla **İBB** ve **İlçe Belediyesi** ile ve çeşitli kurumlarla görüşüyoruz. Burada bizim kırmızı çizgilerimiz çok net. Birincisi; hiç kimse mağdur edilmeyecek, ikincisi ise; demografik yapı korunacak. Bizim adımıza, bizim yaşadığımız yerlerde, bize rağmen kararlar alan bir proje istemiyoruz biz. İçinde halktan insanların görüşlerinin de olduğu, bizim de projenin öznesi olduğumuz bir plan olsun istiyoruz. Hedefimiz buradaki mahalle halkını başka bir yere kaydırmadan yerinde bir dönüşüm sağlamaktır. Anadolu yakasında 4-5 mahalle ile bir araya geldik ve onlar da birlikte hareket etmenin önemini vurguladılar. **18 Kasım 2006**'da Ankara'da TMMOB tarafından düzenlenen “kentsel dönüşüm” sempozyumuna katılmadan önce diğer mahallelerle bir araya gelerek ortak bir bildiri yayınladık. Sempozyum sonrasında ise ortak eylemler düzenledik ve ilişkilerimiz halen sürüyor. İstanbul geneli için bir yürütmeyi ilk adımları oluşturuluyor denilebilir.

Tacim Bulut

İK: Çalışmalara yönelik genel değerlendirmenizi alabilir miyiz?

Ali Rıza Yıldız (Gülensu-Gülsuyu Güzelleştirme ve Kültür Derneği Başkanı): Çalışmalarımızı yürütürken kapı kapı bütün evleri olaştık. Haritacılar Odası gece 23.30'a randevu verdi, gittik haritaları aldık ve o bilgiler doğrultusunda mahallemizi aydınlattık. Bu gün mahalle halkından kime sorarsanız sorun, hepsi planlamadan haberdardır ve planlamanın kendilerine neler getirdiğinin bilincindedir. 100'ün üzerinde kahve toplantısı, 4 tane büyük toplantı ve onlarca ev toplantısı yaptık. Resmi olarak 160 üyemiz var, ancak etki alanımız mahallenin % 90'ıdır. Halkla bütünleşmiş bir duruma gelebildik. Ama bu seviyeye getirene kadar aktif çalışmalarda yer alan arkadaşlar çok yoruldu.

İK: Bu çalışmalarınıza mahalleli ya da ilişkide olduğunuz diğer mahalle halkı ne diyor?

Mahallemizde cami imamı da dâhil gelip bize, "sizin bu çalışmalarınızı takdir ediyorum, bana düşen görev neyse yapmaya hazırım" diyor. Başbüyük Mahallesi'nde ciddi bir muhafazakâr potansiyel var. Orada da insanlar "benim evimi koruyacak olan düşünce solcuysa ben de solcuyum" diyor ve çalışmaların birebir öznesi oluyor. Düşünce değişimi sağlamanın yolu kimi zaman teoriktir kimi zaman da pratiktir. İşte bu insanlar da pratik süreçle bunu

100'ün üzerinde kahve toplantısı, 4 tane büyük toplantı ve onlarca ev toplantısı yaptık. Resmi olarak 160 üyemiz var, ancak etki alanımız mahallenin % 90'ıdır.

yaşıyorlar. Belediyenin söylemlerini boşa çıkararak, derneğin güvenilirliği

ni artırdık, insanlar aradaki farkı görüyorlar.

İK: Siz Gençlik Kolları olarak ne gibi çalışmalar yürüttünüz/yürütüyorsunuz?

Tacim Bulut (Gençlik Kolları üyesi): Biz gençlik kolları olarak ilk önce, gençliğin kendi içinde bulunduğu sorunlar çerçevesinde örgütlenmesi gerektiğini düşünüyoruz ve bu yönlü hareket ettik. Biliyorsunuz bir çok yerde olduğu gibi burada da kültürel yozlaşma söz konusu, gençler sürekli burjuva bir yaşama özlem duyan, lümpen bir havadalar, buralarda oturmadan haz etmiyorlar, daha lüks bir yaşam hayal ediyorlar. Bu nedenle gençleri kentsel dönüşüme karşı yürütülen bu çalışmalara kanalize etmenin yolu, onları mahallede tutmaktan, burada yapabilecekleri sosyal aktiviteleri çoğaltmaktan ve bu paralelde duyarlılıklarını geliştirmekten geçiyor. Biz de bunu yapmadan önce, çeşitli başlıklarda hazırladığımız bir anket çalışması yaptık. Genç arkadaşları daha iyi tanımak için geliştirdiğimiz bu çalışma, yönelimimizi de ciddi olarak etkileyecek. Şimdi buradaki emekçi halkı örgütlemek kadar kolay değil gençleri örgütlemek, çünkü gençler bir an evvel köşeyi dönüp buradan gitmenin peşinde. Ama işçi emekçi halk bu evlere on yıllarını vermiş, elindeki her şeyi bu evlere yatırmış dolayısıyla kaybetmek istemiyor. Burada önemsendiğimiz diğer bir konu da kadın kolla-

Biz gençlik kolları olarak ilk önce, gençliğin kendi içinde bulunduğu sorunlar çerçevesinde örgütlenmesi gerektiğini düşünüyoruz ve bu yönlü hareket ettik.

rı, kadın kolları sayesinde daha geniş kesimlere etki etmeyi düşünüyoruz. Diğer mahallelerde gençlik çalışması yok, biz bu konuda biraz daha kıvılcım olmayı düşünüyoruz. Çalışmamız daha çok yeni ama genel olarak bu anlayışlar doğrultusunda bakıyoruz.

İK: Önünüzde ne gibi çalışma planları var?

31 Mart tarihinde bir etkinlik düzenlemeyi düşünüyoruz. Etkinliğin çalışmalarını yürütürken, gençlere yönelik bir bildiri çıkararak, kentsel dönüşümün ne olduğunu, yabancı ve anlaşılabilir terimlerden kaçınarak sade ve anlaşılır bir dille anlatmayı, bu doğrultuda neler yapılması gerektiğini ifade edeceğiz/anlatacağız. Dediğimiz gibi kadın çalışmasını da bu kapsamda işlemeyi düşünüyoruz. **(Kartal)**

Kentsel Dönüşüm'le bilinçler karartılıyor

Gelinen aşamada sorun bugün ilk başlangıcından daha farklı bir yola doğru evrilmektedir. Yaşamımızın 15-20 hatta daha da uzun parçasını meşgul edecek sorunun salt ekonomik olmadığını bunun siyasal, sosyal, ekonomik bir üçlemde ele alınması gerektiğini görmeliyiz. Mahallelerde buna denk düşen adımlar ve örgütlenmelere gidilmelidir.

Ali Şengül (Gülensu-Gülsuyu Güzelleştirme ve Kültür Derneği Yönetim Kurulu Üyesi): 2000'li yıllarla birlikte yoksulların yaşadıkları mahallelerde Kentsel Dönüşüm yapılması bahanesiyle ciddi saldırılar gündeme gelmiştir. Burada yapılmak istenenleri çok iyi okumak ona göre tavır geliştirmek gerekmektedir.

Bu sürecin uzun zamana yayılarak mahalleleri parça parça tasfiye ederek onların deyimiyle "Dünya Kenti" haline getirmeyi hedefliyorlar. Yani artık İstanbul uluslararası sermayenin finans, ticaret, eğlence, turizm merkezi haline getirilerek can bedeli kurulan mahalleleri peşkeş çecekler.

Egemenler her defasında bizlerin mahallelerini "kaçak", "işgal", burada yaşayanları da "işgalci" olarak

tanımlamakta. Bu söylemleriyle kentin orta kesimiyle yoksullar arasında husumet çıkartmayı, kendi yapacaklarına meşru zemin yaratmayı amaçlamaktalar. Bu çabada dönem dönem ciddi başarılar elde etmişler, özellikle toplumun orta ve elit kesimleri üzerinde etkili olmuşlardır. Ancak unutmamız ki, bizleri buralardan sürmeye başladıkten sonra sıra bugün bizleri hazmetmeyenlere de gelecek, çünkü "Kentsel Dönüşüm" yasaları çıktıktan sonra şu an kendilerini güvende hisseden orta kesimlerin yaşadıkları yerler de artık güvenli alanlar olmaktan çıkacaktır.

Yine bir aldatmaca daha duyarız. Deprem... Olası bir depremde sanki sadece bizlerin yaşadığı bu mahalleler etkilenenmiş havası yaratılmaya, bilinçler karartılmaya çalışılıyor. Bugün baktığımızda yaşadığımız yerler zemin açısından merkezdeki yerlerden daha gü-

venli, yapı yeniliği olması dolayısıyla daha az hasar görecektir.

Gelinen aşamada sorun bugün ilk başlangıcından daha farklı bir yola doğru evrilmektedir. Yaşamımızın 15-20 hatta daha da uzun parçasını meşgul edecek sorunun salt ekonomik olmadığını bunun siyasal, sosyal, ekonomik bir üçlemde ele alınması gerektiğini görmeliyiz. Mahallelerde buna denk düşen adımlar ve örgütlenmelere gidilmelidir. Sorunla karşı karşıya bulunan milyonlarca insan olmasına rağmen maalesef mahallelerde bu soruna duyarlılık gösteren insan sayısı ve örgütlülüğü yetersizdir. Mahallelerde farklı mülkiyet yapısı bu insanların şimdilik biraraya gelip gelmemesinde önemli bir etkidir.

Son olarak diyorum ki, kentin bütününün savunulması ancak ve ancak mahallelerimizin savunulmasından geçmektedir.

İşçi-köylü'den

Devrimci dayanışma ve "hassasiyetler"

1 Mart Tezkeresi'nin yıldönümüyle başlayan ve 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile devam eden bir eylem sürecine daha girmiş bulunuyoruz. Bu sürecin devamında 1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününe kadar 12 Mart Gazi ve 1 Mayıs Mahallesi katliamları ve direnişleri, 16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları, 21 Mart Newroz ve özelde biz Partizanlar açısından daha özel bir anlama sahip olan 24 Nisan ve 18 Mayıs gündemleriyle karşı karşıyayız.

Bu tür takvimsel günlerin anlamı bir yanıyla bu özel günleri anlamına uygun olarak anmak ve kutlamak iken diğer yanıyla –ki en önemlisi de budur- içinde bulunduğumuz sürece damgasını vuran gündem başlıklarıyla birlikte ele alarak mücadeleyi yükseltmektir. Bizler yaptığımız her "iş", ele aldığımız tarihsel öneme sahip her özel günü ezilen kitleleri örgütlemenin, örgütlülüğü geliştirmenin ve devrimci mücadeleyi yükseltmenin bir kaldırıcı olarak kullanmak durumundayız. Aksi takdirde yapacağımız eylemler, basın açıklamaları, mitingler –ne kadar çok kitleyle yaparsak yapalım- gazete sayfalarımızda "haber değeri taşıyan" bir yazıdan öteye geçemeyecektir. Her özel günün örgütlenmesinde ne kadar kitleye gittiğimiz, bu kitlenin ne kadarını bu eylemlere taşıyabildiğimiz ve eylem bittikten ve herkes evine döndükten sonra bu kitlenin ne kadarını çevre çeperimiz

yaptığımızın, ne kadarını devrimci mücadele için örgütleyebildiğimiz doğru bir muhasebesini yaptığımızda vardığımız sonuç bizim başarı çizelgemiz olacaktır. Bugün hemen, 1 Mart tezkeresi yıldönümü ve 8 Mart eylemlerinin sonucunda bu muhasebeyi yaparak durumumuzu görebilir ve önümüzdeki eylemler için eksiklerimizi gidermenin yollarını ve yöntemlerini araştırabiliriz.

Kuşkusuz bu tür takvimsel günlerin önemli bir yanı da devrimci, ilerici, anti-empyalist güçlerle olan ilişkilerimizin gelişmesi, ortak "iş yapma" kültüründe ileri adımların atılmasıdır. Özellikle 8 Mart gündeminde tüm illerde belli oranda bunun yapılabildiği ve bunun olumlu bir gelişme olduğu kabul edilmelidir. Yaşanan kimi pürüzler, "hoş olmayan" tartışmalar, "iş yokuşa süren" tarzlar, tali-tek-nik konularda yaşanan tıkanmalar –biz öznesi olalım ya da olmayalım- en başta devrimci mücadeleye ve devrimci dayanışmaya gölge düşüren meselelerdir. Zira bir devrimci yapıya yönelik saldırı olduğunda o devrimci yapının en acil bir şekilde, tüm olanaklarıyla birlikte yanında olan diğer devrimci yapılar olmaktadır. Bunun böyle olmasından daha doğal bir şey de yoktur. Bizler devrimciler arasında hiçbir tartışma olmasın/olmayacak, her şey "güllük gülistanlık" olsun/olacak diye bir iddiada değiliz. Devrimciler tabii ki kendi aralarında tartışacaklar, ideolojik mücadeleyi en üst seviyede yürüteceklerdir. Bunun olmaması esas olarak yadırga-

nacak bir durumdur. Ancak mesele teknik/pratik konularda olduğu ve tıkanmalar bu noktalarda yaşandığı durumda (bunların da ideolojik bir duruşun göstergeleri olduğu gerçeğinin üzerinden atlamadan) Partizanlar olarak bu tartışmaların devrimci bir tarzda çözümlenmesi için aktif gayret göstermeli ve devrimci birlik ve beraberliğin örülmesinde özne olmalıyız.

Ancak devrimci birlik ve dayanışmanın kimlerle yapılacağı/yapılabileceği konusundaki hassasiyetler de "birlik ve beraberlik" adına göz ardı edilmemeli, ilkelere taviz verilmemelidir. Bunun son örneği HKP (Halkın Kurtuluş Partisi) ile yaşanan süreçtir. HKP, ideolojik duruşunun önemli bir yansıması olarak "Kurtuluş Yolu" isimli gazetesinde Hrant Dink'in cenazesi üzerinden devrimcilere yönelik saldırı başlatırken esas olarak kendi durduğu ideolojik cepheyi ortaya koymaktadır. Sevr paranoyası ile devrimcilerle saldıran, cenazeye katılanları "Sevrci karşı devrim cephesi", cenazeye katılan devrimcileri de "Sevrci sahte sol" olarak niteleyen HKP, Ermeni Soykırım meselesine bakışı ile olsun, devrimcileri "ABD'nin, AB'nin kucağında devrimcilik yapmakla" suçlamasıyla olsun, uğruna bedeller ödenen sosyalizm için "CIA Sosyalizmi" yakıştırmasıyla olsun ve bu yazı sonrası devrimci iki genci bıçaklaması ile olsun bizlere çokça tanıdık gelmektedir. HKP kuşkusuz yeni bir hareket değildir. Sadece, öncelleriyle ve HKP olarak kuruluşuyla sürdürdüğü sosyal-şoven çizgi kendini bugün daha açık olarak ifade etmektedir. Ancak tanıdıklığımızın nedeni sadece bu değildir. İsmindeki İşçi ifadesine, sözde sosyalizmi savunmasına rağmen tamamen karşı-devrimci cephede yer aldığı tescillenmiş, birçok faşist düzen partisine nazaran daha da ırkçı-şoven söylemleriyle ve bu söylemlere denk düşen pratik-

leriyle dikkat çeken İşçi Partisi (İP) de bu süreçlerden geçmişti. Özellikle Sevr umacı ve ABD-CIA paranoyası İP'nin sarıldığı argümanlar olmuş, Kızılelma cephesiyle birlikte durum kayıt altına alınmıştır. "Neyse ki" İP, son yaptığı Kongresinde programından Maoizm'i çıkartarak "samimiyet" göstermiştir. İşte HKP'nin bugünkü söylemlerinin de İP'in bu sürecinden farkı yoktur. Ancak bu söylemleri HKP'nin bugününde aramak yanlıştır, bu söylemlerin direkt kendisini olmasa da kökenini H. Kıvılcımlı'da bulmak mümkündür. İşte son yaşanan bu süreçle birlikte konunun hassasiyeti ve meselenin pratik saldırıya kadar varması nedeniyle HKP ile olan ilişkiler askıya alınmıştır. Sürecin devamını HKP'nin tavrı belirleyecektir.

İşte bu örnekte ya da benzer konularda meseleye, içinde yer aldığımız platformların genişlemesi kaygısıyla ve hatta devrimci birliktelik ve dayanışma bâbinden bakamayız. Eylem birlikteliği yapacağımız güçleri doğru değerlendirmeliyiz. Bunun yanında birlikte hareket edebildiğimiz güçlerle olan ideolojik, politik farklılıklarımız gereğince taviz veremeyeceğimiz, ideolojik/politik olarak bize "ters" gelen durumların yaşandığı sorunlar/ anlaşmazlıklar çıkması mümkün ve doğaldır. Ancak niyetler, ortaklaşma yönünde olduğu sürece ortak söylemler öne çıkacaktır. Bunun kültürünün ciddi oranda yaratıldığı ve bu kültürün geliştirilmesi gerektiği açıktır.

Sonuç olarak yükseltelen ırkçı-faşist dalgaya, emperyalizme ve tecrite karşı devrimci mücadeleyi yükseltme göreviyle karşı karşıya olduğumuz bu süreçte devrimci dayanışma ve eylem birliktelikleri konusunda Partizanlar üzerlerine düşen sorumluluğu da yerine getirmeye devam edeceklerdir.

Yunanistan Dışişleri Bakanı Bakoyianni'nin Batı Trakya ziyareti ve gizlenen yönler*

Dışişleri Bakanı Dora Bakoyianni, geçen ayın başlarında (Ocak 2007), Komotini ve Ksanti'de Türk azınlığı ziyaretini, "yasalar karşısında eşitlik ve eşit vatandaşlık" gibi parlak sözlerle nedenleştirmeye çalıştıysa da gezinin asıl amacının, ABD çıkarları ve yönlendirmesi doğrultusunda gelişen Türk-Yunan ilişkilerine bağlı olarak gerçekleştiğini saklayamadı. Zaten geçen Kasım ayında günlük basında çıktığı gibi, hükümet azınlığa ilişkin bir "önlem paketi" üzerinde çalışıyordu, hazırlığın Türk-Amerikan baskıları sonucu olduğu düşünüldüğü diyor, bunun açıklanması ile ilgili zamanı kendisi belirlemek istiyordu. Amerikalıların baskısı ile azınlık sorunu ile ilgili adımların atılması gerektiği Karamanlis hükümeti tarafından kabul edilmişti. Atılan bu adıma karşılık Türk tarafı da Patriklik ve azınlık sorununda karşılıklı adımlar atarak, Türkiye'nin AB yolunun desteklenmesi hedeflenmektedir. Unutmayalım ki, sözde "Türk-Yunan dostluğunun" ABD çıkarları doğrultusunda geliştiği, aradaki çelişkiler çözülmesinde adımların atıldığı

ve tüm bunların Ege'nin iki yakasındaki burjuva sınıflara hizmet ettiği bir süreçte bulunmaktayız.

Bakoyianni'nin ziyareti sırasında yaptığı açıklamalar, Türk basınında sevinçle karşılandı. Ve bunlar, A. Gül'ün Atina'ya ve B. Trakya'ya birkaç hafta sonra yapılması beklenen ziyaretinin öncesinde yapılmıştır. Bir kez daha, azınlığın yaşadığı sorunlar, Türk-Yunan ilişkilerine ve ABD'nin isteklerine bağlanmakta. "Önlem Paketinin" ilgili bakanlık tarafından değil de dışişleri bakanı tarafından açıklanması tesadüf olmasa gerek. Bir kez daha, azınlığın sırtında tehlikeli oyunlar oynanmakta. Yunan hükümeti bu hamsesiyle seçim yatırımı yapmakla birlikte, esas olarak azınlık üzerinde tam kontrol oluşturmak istemektedir.

Dışişleri Bakanı özünde iki düzenlemeden bahsediyor; birincisi, vatandaşlık alamamış olan 58 kişiye vatandaşlık verilmesi, bununla bu sorunun tamamen bittiğini iddia etmekte. İkincisi ise, 240 din öğretmenin mevcut müftülüklerde istihdam edilmesi

(Unutmadan, bakanın Glavkis köyü ziyareti sırasında, bir bilgisayar hediye etmesini de belirtmeliyiz. Bu hediye, her gün yaklaşık 20 dağ köyünden zor koşullarda okula gitmek zorunda kalan 500 çocuk için büyük bir yardım olarak sunuldu.)

Vakıf borçlarının zaman aşımına tabii tutulması, vakıf mülklerini işleten komiteleri ilgilendiren yasada değişiklikler yapılması ve azınlık nüfusunun %5 kadarının sınavla kamuya alınması konuları da hala araştırma aşamasında bulunmakta. Hükümet soruna "ulusal azınlık" değil de "dini azınlık" olarak ele almakta ve buna göre müdahale etmekte. Önceki PASOK iktidarı gibi azınlığı, "Türk" olarak kabul etmeye yanaşmamaktadır. Hükümet sorunu din merkezli ele alarak, azınlığı eğitim, iş, haklar ve özgürlükler ile ilgili taleplerinden uzak durmaya çalışmakta. Hükümet, dinin insanlar üzerindeki etkisini bilerek, din öğretmenliğine 9 aylık atamalar yaparak, bunlara devlet bütçesinden maaş vererek azınlık üzerindeki kontrolü sağla-

mayı hedeflemekte. Hükümetin bu adımlarına karşı azınlık içindeki bazı kesimlerden olumsuz değerlendirmeler ve tepkiler gelmekte. Azınlık üzerindeki etkilerinin sınırlandırılmaya çalışıldığı bu çevrelerden ilerde önlemlerin uygulanmasına karşı keskin duruşların veya yasalar çerçevesinde (müftüler gibi) tepkilerin olması olasıdır.

Bunlara karşı ise, azınlık, kendisini ilgilendiren sorunlarda oynan oyunların farkındadır. Azınlığı ilgilendiren asıl sorunlar, tütün ekiminin AB politikaları doğrultusunda kotaya tabii tutulması, yüksek oranlarda ki işsizlik, çocuklarının eğitim sorunu, gençliğin yarımına ilişkin yaşanan gelecek endişesidir. Diğer taraftan da hükümetler, utanmadan "yasalar karşısında eşitlikten" ve "eşit yurttaşlıktan bahsetmekte."

*Yazı 17/2/2007 tarihli YKP(M-L) merkezi yayın organı "Proletarya Bayrağı" gazetesinden İşçi-Köylü için çevrilmiştir. Başlık tarafımızdan atılmıştır.

Yunanistan'dan bir İK okuru

BURSA

4 Mart günü saat 14.00'te Fomara Meydanı'nda bir araya gelen Partizan, DHP, BDSP, EKD, HÖC, DPG, BATİS ve Mudanya Deniz Kültür Sanatevi 8 Mart'ı birlikte örgütlediği eylemle kutladı. Eylemde önde "İrkçılığa, şovenizme, yoksulluğa, emperyalist saldırganlığa karşı emekçi kadınlar mücadeleye" ve "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı ortak pankartlar açıldı. Bu pankartların ardında her kurum, kendini ifade eden pankart, döviz ve flamarıyla katıldılar eyleme. Partizan kitlesi de "Kadın erkek elele, demokratik devrime" Partizan imzalı pankart, döviz ve flamarıyla yerlerini aldılar.

Santral Garaj Metro İstasyo-

nu'na kadar sloganlar ve alkışlarla yüründü. Yürüyüş esnasında polisin provokatif ve tehditkar tutumu nedeniyle kurum temsilcileri ve polis şefleri arasında tartışmalar yaşandı.

Eylemde kurumlar adına okunan ortak basın metninden sonra kitle, yağın yağmur altında coşkulu halaylar çekerek eyleme son verdi.

Caddesinde toplanmalarıyla başladı. "Kadın erkek elele mücadeleye", "Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye son", "Yaşasın halkların kardeşliği", "Özgür kadın direnen kadındır", "8 Mart kızdır kızıl kalacak" vb. sloganlarla toplanan kurumlar buradan Mithatpaşa Caddesi üzerinden Abdi İpekçi Parkı'na kadar "Kadınlar emperyalizme, şovenizme, sömürüye ve ezilmeye karşı birleşik mücadeleye" pankartı arkasında Rosa Lüksemburg, Clara Zetkin, Meral Yakar, Sabahat Karataş, Nergiz Gülmez, Berna Ünsal, Barbara Anna Kistler, Ayfer Celep, Ayçe İdil Erkmen gibi şehit düşen devrimci kadınların resimlerini taşıyarak yürüdüler.

Abdi İpekçi Parkı'nda dünya ve Türkiye devrim tarihinde mücadeleleriyle örnek olmuş devrimci kadın-

ADANA

4 Mart mitingine çağrı

26 Şubat 2007 tarihinde Kültür Sokak girişinde 8 Mart Emekçi Kadınlar Platformu bileşenleri tarafından 4 Mart 2007 Pazar günü yapılacak mitingine çağrı için bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklama esnasında "Cinsel, Sınıfsal, Ulusal sömürüye son", "Eşit işe eşit ücret", "İrak'lı kadınlar yalnız değildir"

v.b sloganlar atıldı. Basın açıklaması 4 Mart 2007 günü yapılan mitingine çağrı ve alkış ve sloganlarla bitirildi. Ardından 8 Mart Emekçi Kadınlar Platformu bileşenleri sembolik olarak çarşı merkeze afişleme yaptı.

* Adana'da düzenlenen mitingde buluşan emekçi kadınlar kadın emeği üzerindeki sömürüye son verilmesini istedi. İnönü Parkı'nda biraraya gelen çeşitli kurum üyeleri, "Kadına yönelik şiddete, yoksulluğa, şovenizme karşı örgütlenelim", "Kadın erkek el ele, demokratik devrime" ve "Kadınlar emperyalizme, ırkçılığa karşı birleşelim" yazılı pankart açtı. Parktan Uğur Mumcu Meydanı'na kadar yürüyen kitle, "Yaşasın devrim ve sosyalizm", "Emekçi kadınlar devrimde özgürleşecek" ve "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganlarını attı. Bir dakikalık saygı duruşunun ardından, platform adına konuşan Gönül Yolcu, mitingün "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye karşı kadın dayanışması, faşizme karşı halkların kardeşliği" şiarı ile yapıldığını söyledi.

Miting, konuşmaların ardından çekilen halaylarla son buldu.

Ankara

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Ankara'da 4 Mart günü yapılan bir mitingle kutlandı. Alınteri, BDSP, DHP, ESP, EKD, HÖC, Kaldıraç, Odak, Partizan vb. kurumların yanı sıra öğrenci dernekleri de bir araya gelerek kutladıkları Dünya Emekçi Kadınlar Günü Sakarya

Malatya

3 Mart 2007 günü Partizan, HÖC, EKD ve DHP'nin ortak hazırladığı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne çağrı davetiyeleri Paşaköşkü'nde dağıtan grubu, polis kimlik kontrolü yapacağını söyleyerek durdurdu. Kimlik kontrolü sırasında Partizan okuru bir kişiyi geçen yıl açılan bir dava nedeniyle zorla gözaltına almaya çalıştı. Bu sırada okurumuz "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganını atarak direndi. Diğer arkadaşların da direnmesi ile polis mahalle halkına teşhir edildi. Okurumuz zorla gözaltına alındı. Daha sonra bildirilerini dağıtan grup eylemini sonuçlandırdı. Yaklaşık 1.5 saat gözaltında tutulan okurumuz mahkeme tarafından serbest bırakıldı.

ların ve feodalizmin ağır baskısı sonucu öldürülen kadınların isimleri söylenerek bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Kitle adına açıklama yapan Evrim Erdoğan fabrikalarda, okullarda, tarlalarda, hapishanelerde ve yaşamın her alanında kadınların mücadele içerisinde yer aldıklarını ve yer almaya devam edeceklerini söyledi.

Türk ve Kürt kadınlarının yaptığı konuşmalarla "Biji biratiya gelan" sloganlarıyla yanıtlandı. Mamak İşçi Kültür Evi tarafından hazırlanan kadın ve erkek işçilerin, emek sömürüsüne karşı mücadele etmesini konu alan tiyatro gösterimi yapılırken şair Zerrin Taşpınar da şiirleriyle mitingde destek verdi. Programın devamında sahne alan İdilcan Müzik Topluluğu'nun söylediği türkülere kadınlar da eşlik ederek halaya durdular.

Göğün yarısı olan kadınlar, kavganın da yarısı olacaklar

Emperyalistlerin ve onların yerli uşak-ışbirlikçi rejimlerinin dünya halklarına dönük azgınca saldırılarının sürdüğü, ezilen halkların işgal ve katliamlarla teslim alınmaya çalışıldığı bir süreçten geçmekteyiz.

Özellikle de Ortadoğu'ya dönük gerçekleşen saldırılarda her gün yüzlerce insan emperyalistlerin bombaları ve ağır silahları altında can vermekte, etnik ve mezhep çatışmalar kışkırtılarak, kardeş kavgaları yaratılmaya çalışılmakta, böylelikle emperyalizmin hâkimiyeti pekiştirilmek istenmektedir. Ancak bu süreç aynı zamanda halkların direnişlerine çarpmakta ve ezilen, işgallere, katliamlara uğrayan halklar, emperyalizme karşı yükselttikleri mücadelelerle emperyalistlerin girdikleri bataktaki boğulmalarını yakınlaştırmaktalar. Halkların bu direnişleri aynı zamanda ağır bedellerle birlikte ilerlemektedir. Hem kadınlar hem de erkekler, bu ağır bedelleri ya vahşice katledilerek, ya zindanlara atılarak ya da çeşitli zorluklarla yüzyüze kalarak ödemekteler. **Kadınların özgürlük mücadelesi içinde yer alması ise egemenler açısından hep korkulu bir rüyaya dönüşmüştür. Çünkü göğün yarısını oluşturan kadın, kavganın da yarısını oluşturduğunda sonlarının yakınlaşacağını bilmekteler.** Bunun içindir ki, mücadele içindeki kadına dönük saldırılarını daha bir azgınca gerçekleştirmişlerdir.

Ancak emekçi kadınlar, New York'lu kadın tekstil işçilerinin bundan 150 yıl önce başlattıkları mücadelenin ışığında, örgütlenme ve sınıf mücadelesine katılma ısrarlarını sürdürerek, mücadelelerini bugünlere taşımışlardır. **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü** ise, onu sahiplenerek, yaşatanların çabalarıyla, mücadele içindeki önemi korunarak, bugünlere kadar gelmiştir. Egemenlerin ve reformist-feminist akımların 8 Mart'ın içini boşaltma çabaları, onun mücadelecisi özünün, gerçek sahipleri olan devrimciler, emekçi kadınlar tarafından sahiplenilme-

Sınıf mücadelesinin kavga günlerinden biri olan ve sınıf mücadelesi içinde önemli bir yer tutan **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**, İstanbul'da çeşitli devrimci-demokratik kurumların katılımıyla ve de sınıfsal içeriğine uygun bir şekilde, Kadıköy'de kutlanmıştır. **4 Mart Pazar günü saat 11.00'de Kadıköy Tepe Natilius önünde toplanan kitle örgütleri, "Kadınlar emperyalist saldırıya, ezilmeye, sömürüye ve şovenizme karşı birleşik mücadeleye" yazılı ortak pankartının arkasında ve "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Her gün 8 Mart, her gün kavga", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak" vb. sloganlar eşliğinde Kadıköy İskele Meydanı'ndaki miting alanına doğru yürüyüşe geçtiler.**

sini engelleyememiştir. Ve bu gerçeklik bu yıl da 8 Mart'a damgasını vurmuş, 8 Mart'ın gerçek sahipleri, feminist ve reformist grupların 'erkeksiz' 8 Mart kutlamalarına karşılık kızıl rengin hakim olduğu bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü örgütlemiştir.

Yukarıda da vurguladığımız gibi, sınıf mücadelesinin kavga günlerinden biri olan ve sınıf mücadelesi içinde önemli bir yer tutan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, İstanbul'da çeşitli devrimci-demokratik kurumların katılımıyla ve de sınıfsal içeriğine uygun bir şekilde, Kadıköy'de kutlanmıştır. **4 Mart Pazar günü saat 11.00'de Kadıköy Tepe Natilius önünde toplanan kitle örgütleri, "Kadınlar emperyalist saldırıya, ezilmeye, sömürüye ve şovenizme karşı birleşik mücadeleye" yazılı ortak pankartının arkasında ve "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü", "Her gün 8 Mart, her gün kavga", "8 Mart kızıldır, kızıl kalacak" vb. sloganlar eşliğinde Kadıköy İskele Meydanı'ndaki miting alanına doğru yürüyüşe geçtiler.**

Kadınların yoğun bir katılım gösterdiği mitingin yürüyüşü sırasında katılımcıların atılan sloganlara büyük bir coşkuyla eşlik ettiği gözlemlenirken, süreç-

denk düşen işgal ve ırkçı-şoven dalga karşıtı sloganların sıklığı dikkat çekiyordu. Katılımcı kurumların neredeyse tamamının pankartlarının hemen arkasında yoğun olarak kadınların yer aldığı gözlemlenirken, görevlilerin de neredeyse tamamı kadınlardan oluşuyordu. Mücadelenin kadın erkek el ele yürütmesi gerektiği tüm kortejlere yansıyan ortak noktaydı.

Her kurumun kendi pankartı, flama ve dövizleriyle yer aldığı mitinge Partizan da, **"Kadın erkek elele, Demokratik Devrim'e"** pankartıyla katıldı. Pankartın hemen arkasında kadınların yer aldığı gözlemlenirken, birçok kortejde olduğu gibi, genel Partizan kitesinin çoğunluğunu da erkeklerin oluşturduğu görüldü. Miting alanına gelindiğinde, demokrasi ve devrim mücadelesinde şehit düşmüş tüm kadınların anısına 1 dakikalık saygı duruşu ile etkinlik başladı. Ardından ortak metni okumak için **Melek Altıntaş** ve **Alev Akgün** sahneye çıktılar. Okunan ortak metinde; "bu yıl emperyalist saldırıya ve işgallerin arttığı bir dönemde 8 Mart'ı kutluyoruz. Emperyalistler Filistin'de, Afganistan'da Irak'ta, Lübnan'da halklara saldırmaya, yoksulluk, yıkım ve sefalet dayatmaya devam ediyor. Bu savaşların en ağır bedellerini

yine kadınlar ödüyor, çünkü savaşlar ilk önce ve en fazla kadınları vurur. Bugün Kürt ulusuna yönelik sürdürülen imha ve inkâr politikalarının bedelini yine en ağır kadınlar ödemektedir. Bu ağır bedelleri ödemek için, kadınlar, emperyalist saldırıya ve sömürüye karşı mücadelede en ön saflarda yer almalıdır. Bizler devrimci, ilerici kurumlar olarak, emekçi kadınları emperyalizme, şovenizme sömürüye ve ezilmeye karşı birleşik mücadeleye çağırıyoruz" ifadeleri yer aldı.

Okunan metnin ardından şair **Ruhan Mavruk** sahne alarak şiir okudu. **Grup Yorum**'un sahne almasının ardından, **TAYAD** ve **TUYAB** adına sahneye çıkan konuşmacılar, emekçi kadının ancak kavgada özgürleşebileceği, bugüne kadar kazanılan hakların ancak mücadele ederek kazanıldığı ve bundan sonra da böyle olması için, tüm emekçi kadınları mücadeleye çağırıldılar. Sendikalar adına hazırlanan ortak metin ise **Şükran Duman** tarafından okundu. **Alınteri İşçi Korosu**, Vardiya Müzik Grubu ve son olarak **Grup Munzur**'un sahne almasıyla, halaylar, zılgıtlar, sloganlar eşliğinde, yeni 8 Mart'larda buluşmak, yeni 8 Mart'lar yaratmak üzere miting sona erdi. (Kartal)

